

โครงการออกแบบปรับปรุงผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

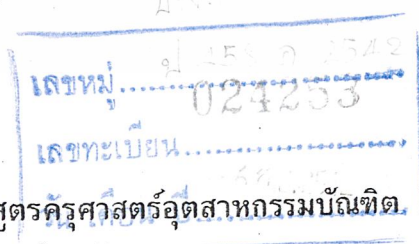
INDUSTRIAL DESIGN EDUCATION PROJECT:
THE BOOTH TOURIST INFORMATION SERVICE FOR
TOURISM AUTHORITY OF THAILAND

นาย ปรีญา เล็กชลยุทธ
MR. PRARINYA LEGCHOLYUT

A024253

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

สาขาศิลปอุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2542

**INDUSTRIAL DESIGN EDUCATION PROJECT:
THE BOOTH TOURIST INFORMATION SERVICE FOR
TOURISM AUTHORITY OF THAILAND**

**THE THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE
BACHELOR OF SCIENCE IN INDUSTRIAL EDUCATION
DEPARTMENT OF ARCHITECTURAL EDUCATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT' INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKARBANG**

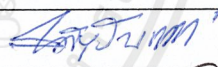
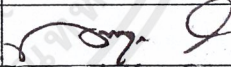
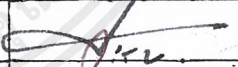
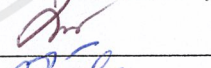

1999

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : โครงการออกแบบปรับปรุงตู้บริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย

INDUSTRIAL DESIGN EDUCATION THESIS : INFORMATION SERVICE BOOTH DESIGN
DEVELOPMENT FOR TOURISTS OF TOURISM AUTHORITY OF THAILAND

ชื่อนักศึกษา นาย ปริญญา เล็กขลุท
รหัสประจำตัว 40030615
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชา ศิลปอุตสาหกรรม
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ธเนศ ภิรมย์การ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
1. ผศ. สถาพร ดีบุญมี ณ. ชุมแพ	ประธานกรรมการ	
2. รศ. นพคุณ สุขสถาน	กรรมการ	
3. อาจารย์ ธเนศ ภิรมย์การ	กรรมการ	
4. อาจารย์ ศิริพรรณ ปีเตอร์	กรรมการ	
5. อาจารย์ นิรัช สุดสังข์	กรรมการ	
6. อาจารย์ จตุรงค์ เลาะห์เพ็ญแสง	กรรมการและเลขานุการ	

วัน/เดือน/ปี วันที่ ..10.. เดือน.....มีนาคม..... พ.ศ.2542 เวลา 10.00 น.

สถานที่สอบ ห้องสอบวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ค. 404

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

วันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2542

Thesis title : The project of design and developing the booth tourist information service
for Tourism Authority of Thailand

Student : Mr. Prarinya Legcholyut

Thesis adviser : Mr. Tanate Piromkarn

Level of study : Bachelor of Science in Industrial Education B.S.I.E.D. (Industrial Design)

Department : Industrial Design Education

Year : 1999

Abstract

Spreading any information involving the tourism, the most important factors to develop and support the marketing of the tourism, is very essential. Especially, at the present, the status of the tourism of Thailand is more growing up, either the visitors all over the world or a number of the Thai people themselves like traveling in Thailand.

Nowadays, the Tourism Authority of Thailand has a lot of sub-offices, responding the tourism and the information service, all over the density of tourist regions. As the report of learning the principle plan of developing the tourism of Thailand, indicating the growth up of the tourism market is blooming. As the result, all the information involving the tourism is needed. During the passing time to now, the highly growing-up of tourism pulling all the sub-offices of the Tourism Authority of Thailand cannot offer a warm welcome to the tourist completely.

As for the researcher, realizing the value of information of tourism and being as the season of amazing Thailand year, is designing and developing the booth tourist information service for Tourism Authority of Thailand

กิติกรรมประกาศ

ในความสำเร็จในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยกราบขอบคุณ บิดา มารดา ที่ได้ให้ความกรุณาในด้านกำลังใจทั้งให้กำลังใจในการทำโครงการวิจัย และคำแนะนำ การแนะแนวทางรวมถึงความรู้ซึ่งก่อให้เกิดความคิด และความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งได้รับการแนะนำและให้คำปรึกษาจาก และเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจ และช่วยเหลือในด้านต่างๆ จึงขอบคุณทุกท่านไว้ ณ. ที่นี้ด้วย

26 กุมภาพันธ์ 2542

นาย ปริญา เล็กชลยุทธ

คำนำ

โครงการการออกแบบปรับปรุงศูนย์บริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและประเมินผลตามหลักสูตร ปริญญาศิลปอุตสาหกรรมบัณฑิตสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งจะต้องประมวลความรู้ต่างๆที่เกี่ยวกับโครงการเพื่อการผลิตผลงานดังนั้นจึงจำเป็นต้องค้นคว้าข้อมูลมาประกอบการออกแบบ เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบภาระสอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยในปัจจุบัน การหาข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ผู้รู้ในเรื่องศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยว เอกถลักษณ์ของศูนย์ ตลอดจนข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากพนักงานศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

ข้าพเจ้าหวังว่าการออกแบบนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจนำข้อมูลบางส่วนเป็นแนวทางพัฒนาโครงการออกแบบผลิตภัณฑ์ศูนย์บริการต่างๆ ต่อไปในอนาคต

ท้ายที่สุดนี้ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ที่ให้คำปรึกษาความรู้และข้อคิดที่มีประโยชน์ต่อการออกแบบโครงการช่วยให้ข้าพเจ้ามีผลงานออกมาได้

.....
(นาย ปริญญา เล็กชลยุทธ)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VII
สารบัญตาราง.....	IX
คำนิยามศัพท์.....	XVI
บทที่	
1. บทนำ	
หลักการและเหตุผลในการนำเสนอโครงการ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ปัญหา.....	3
วิธีดำเนินการวิจัย.....	11
ขอบเขตการศึกษาข้อมูล.....	11
ขอบเขตการออกแบบ.....	12
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2. วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1. ผลិតภัณฑ์เดิมและผลิตภัณฑ์ข้างเคียง.....	14
2.2. ความหมายของการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว.....	20
2.3. จุดมุ่งหมายและที่มาในการจัดสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....	23
2.4. แผนงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว.....	24
2.5. การพิจารณาเสนอแนะการกำหนดที่ตั้งและการออกแบบของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว...25	
2.6. จุดมุ่งหมายและหน้าที่พื้นฐานของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....	27
2.7. ข้อพิจารณาในการจัดตั้งศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว.....	29
2.7.1. พื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ในการจัดสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....	31
2.7.2. ลักษณะของศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยว.....	48
2.7.3. ความปลอดภัยและการป้องกันอัคคีภัย.....	51
2.7.4. การบำรุงรักษา.....	51
2.7.5. การตกแต่งภายใน.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.8. แนวทางและข้อพิจารณาการออกแบบซุ้มบริการนักท่องเที่ยว.....	57
2.8.1 คุณภาพและมาตรฐานการออกแบบซุ้มบริการนักท่องเที่ยว.....	58
2.8.2 ข้อพิจารณาเลือกรูปแบบเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทย.....	59
2.9. ข้อพิจารณาเลือกวัสดุในการผลิตซุ้มบริการนักท่องเที่ยว.....	65
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 วิธีสำรวจและรวบรวมข้อมูล.....	82
3.2 แหล่งที่มาของข้อมูล.....	82
3.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
3.4 การศึกษาข้อมูล.....	83
4. ผลการวิเคราะห์	
4.1 สรุปผลการวิเคราะห์และแนวทางการออกแบบ.....	84
4.2 WORKING DRAWING.....	89
4.3 รูปแบบการนำเสนอ.....	103
4.4 หุ่นจำลอง.....	112
5. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	116
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	118
ภาคผนวก.....	
ก. แบบอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์.....	120
ข. ข้อมูลหลังการการพิมพ์.....	
ประวัติผู้เขียน.....	123

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1. แสดงลักษณะของป้ายชื่อบริการนักท่องเที่ยว.....	3
2. แสดงภาพพื้นที่ค่าน้ำของชั้ม.....	4
3. ภาพแสดงช่องให้บริการ.....	5
4. ภาพแสดงการใช้งานของช่องหน้าต่าง.....	6
5. แสดงบริเวณหลังคาชั้ม.....	7
6. แสดงภาพหลังคาจากภายในชั้ม.....	7
7. แสดงภาพภายในชั้มบริการนักท่องเที่ยว.....	8
8. แสดงภาพโครงสร้างของชั้มบริการนักท่องเที่ยว.....	9
9. แสดงลักษณะโดยรวมของรูปแบบชั้ม.....	10
10. ภาพแสดงผลทัศนทัศน์เดิม.....	14
11. ภาพแสดงผลทัศนทัศน์ข้างเคียงแบบที่ 1.....	15
12. ภาพแสดงผลทัศนทัศน์ข้างเคียงแบบที่ 2.....	16
13. ภาพแสดงผลทัศนทัศน์ข้างเคียงแบบที่ 3.....	17
14. ภาพแสดงผลทัศนทัศน์ข้างเคียงแบบที่ 4.....	18
15. ภาพแสดงผลทัศนทัศน์ข้างเคียงแบบที่ 5.....	19
16. ภาพแสดงสัญลักษณ์ของที่ตั้งชั้ม.....	29
17. ภาพแสดงการพิจารณาเลือกคุณสมบัติของที่ตั้งชั้ม.....	32
18. ภาพแสดงการพิจารณาเลือกคุณสมบัติของที่ตั้งชั้ม(ต่อ).....	33
19. ภาพแสดงการพิจารณาเลือกคุณสมบัติของที่ตั้งชั้ม(ต่อ).....	34
20. ภาพแสดงรูปแบบศูนย์บริการข่าวสารขนาดเล็ก.....	53
21. ภาพแสดงรูปแบบศูนย์บริการข่าวสารอัตโนมัติ.....	54
22. ภาพแสดงรูปแบบศูนย์บริการข่าวสารแบบป้าย.....	55
23. ภาพแสดงรูปแบบศูนย์บริการข่าวสารเคลื่อนที่.....	56
24. แสดงภาพเรือนไทยภาคกลาง.....	61
25. แสดงภาพเรือนไทยภาคเหนือ.....	61
26. แสดงภาพเรือนไทยภาคอีสาน.....	62
27. แสดงภาพเรือนไทยภาคใต้.....	62
28. แสดงภาพองค์ประกอบของบ้านทรงไทย.....	63
29. WORKING DRAWING.....	89

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
30. WORKING DRAWING.....	90
31. WORKING DRAWING.....	91
32. WORKING DRAWING.....	92
33. WORKING DRAWING.....	93
34. WORKING DRAWING.....	94
35. WORKING DRAWING.....	95
36. WORKING DRAWING.....	96
37. WORKING DRAWING.....	97
38. WORKING DRAWING.....	98
39. WORKING DRAWING.....	99
40. WORKING DRAWING.....	100
41. WORKING DRAWING.....	101
42. PRESENTATION.....	103
43. PRESENTATION.....	103
44. PRESENTATION.....	104
45. PRESENTATION.....	104
46. PRESENTATION.....	105
47. PRESENTATION.....	105
48. PRESENTATION.....	106
49. PRESENTATION.....	106
50. PRESENTATION.....	107
51. PRESENTATION.....	107
52. PRESENTATION.....	108
53. PRESENTATION.....	109
54. PRESENTATION.....	110
55. PRESENTATION.....	111
56. MODEL.....	112
57. MODEL.....	113
58. MODEL.....	114
59. MODEL.....	115

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1. ตารางแสดงวัสดุที่มีความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมท้องถิ่น.....64
2. ตารางแสดงข้อเปรียบเทียบทางสมบัติของหน้าต่าง.....86

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

เมื่อปี 2530 ที่ผ่านมา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดให้เป็นปีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ไทย นับแต่นั้นมาประเทศไทยก็เป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติแพร่หลายมากขึ้น จนมาถึงปัจจุบันการประชาสัมพันธ์และการต้อนรับชาวต่างประเทศเริ่มลดน้อยลง และประเทศไทยได้เผชิญกับสถานะเศรษฐกิจค่าเงินบาทตกต่ำ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เล็งเห็นปัญหาที่สำคัญนี้ จึงได้จัดให้ปี 2541 เป็นปีอะเมซิ่ง ไทยแลนด์ เพื่อเป็นการกระตุ้นการประชาสัมพันธ์และการเชิญชวน ชาวต่างชาติให้เข้ามาเที่ยวเมืองไทย

เศรษฐกิจ พุทธاني (2541) ได้กล่าวถึงจำนวนนักท่องเที่ยวว่า ตัวเลขของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังประเทศไทยในช่วงไตรมาสแรกในปี 2541 (มกราคม-มีนาคม) มีจำนวนถึง 840,287 คน โดยมีอัตราการเข้าพักเฉลี่ย 64.76 เปอร์เซ็นต์ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคน ต่อหัว ต่อวัน คนละประมาณ 3,500 บาท มีวันพักเฉลี่ย 3.52 วัน หรือมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่ต่ำกว่า 1,035 ล้านบาท โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ยังมีอัตราการเติบโตสูงคือกลุ่มนักท่องเที่ยวจากยุโรปตะวันออก ฮังการีและรัสเซีย ที่เดินทางมาลงที่สนามบินดอนเมือง

สรันย์ นิมิหุต (2541) กล่าวว่า แนวโน้มของอัตราการเข้าพักโรงแรม ดีขึ้นมากในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา แม้จะไม่หวือหวาแต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอด โดยในปีนี้โรงแรมตั้งเป้าไว้ว่าจะมีอัตราการเข้าพักราว 75 เปอร์เซ็นต์ หลังจากปีที่แล้ว โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวจากยุโรปยังเป็นตลาดหลัก ในขณะที่เดียวกันทางโรงแรมก็มีการส่งเสริมการขายในตลาดใหม่ๆ อาทิ อินเดีย จีนแดง ตุรกี อิสรเอล เป็นต้น

การท่องเที่ยวทุกรูปแบบเป็นที่ปรารถนาทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ การท่องเที่ยวแบบอื่นๆ อาจจะไม่เป็นปัญหามากนักเพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆมากมายไว้คอยรองรับ แต่สิ่งที่น่าอุปสรรคสำหรับนักท่องเที่ยวคือ เมื่อออกมาจากสนามบินการใช้ภาษาและการแนะนำสถานที่พักที่ท่องเที่ยวไม่น่าพอใจ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้จัดสร้างจุดบริการนักท่องเที่ยวขึ้น

อาทร จันทวิมล (2541) กล่าวว่าถึงเหตุผลในการจัดสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวว่า เพื่อสนองนโยบายรัฐให้เกิดผลทางด้านปฏิบัติ และเห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลณรงค์ในเรื่องภายใต้สโลแกน กินของไทย ใช้ของไทย เที่ยวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด นั้นเน้นคนไทยเป็นหลัก แต่ตอนนี้คนไทยไม่มีเงิน จึงต้องมุ่ง

ไปยังคนต่างชาติที่อยู่ในเมืองไทยหรือนักท่องเที่ยว เพื่อไม่ให้เงินทองรั่วไหลออกนอกประเทศเพราะบางครั้งจะเห็นนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม อาทิ ญี่ปุ่นมาเที่ยวเมืองไทยพักโรงแรมญี่ปุ่น ใช้โค้ดญี่ปุ่น กินอาหารญี่ปุ่น ทำให้รายได้ตกมาถึงมือคนไทยน้อยเต็มที

ดังนั้นจึงเกิดแนวคิดที่ว่าทำอะไรให้นักท่องเที่ยวเพิ่มการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศและตกอยู่ในมือคนไทยจริงในลักษณะการกระจายรายได้ไปสู่ท้องถิ่นด้วย โดยการสร้างจุดบริการนักท่องเที่ยวขึ้น และให้บริการสอบถามและแนะนำ ประกอบด้วย

การพัก หมายถึง มาเมืองไทยจะพักที่ไหน โรงแรม เกสต์เฮาส์ หรือที่ไหนก็ได้ซึ่งเป็นการเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวพักอย่างน้อย 1 คืน หรือพักเพิ่มอีก 1 คืน

การกิน เป็นการชี้ชวนให้ลองอาหารไทยที่ได้ชื่อว่าเป็นอาหารที่อุดมไปด้วยสมุนไพรและดีต่อสุขภาพ ซึ่งอย่างน้อยนักท่องเที่ยวหน้าจะอุดหนุน 100-200 บาทต่อคน และยังเป็น การประชาสัมพันธ์ให้กับร้านอาหารไทยในต่างแดนซึ่งมีกว่า 5,000 ร้านทั่วโลกอีกด้วย

การซื้อ เป็นการเชิญชวนให้ลองนั่งตุ๊กตุ๊ก จี๋ซ้าง ซี่ตามล้อ เรือหางยาวของไทยดูเพื่อหวังให้สร้างรายได้ให้กับผู้ให้บริการเหล่านี้ อย่างน้อยก็ 50-100 บาทต่อคน

การบริการ เป็นการบอกให้ชาวต่างประเทศได้ทราบว่าคนไทยนั้นมีฝีมือและบางอย่างก็มีขอบข่ายทั่วโลกแล้ว อย่างการบริการนวดแผนโบราณ และการตัดผม ทำฟัน การบริการด้านคมนาคม เป็นต้น โดยแทรกความรู้ความเข้าใจและคำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ให้กับนักท่องเที่ยวอีกด้วย

ธนสวรรค์ เพชรสุวรรณ (2540) กล่าวถึงการดูแลแหล่งท่องเที่ยวว่า การดูแลและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว นั้น ผู้ที่จะปฏิบัติได้ดีที่สุดก็คือผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ เอง และการท่องเที่ยวทุกโครงการ ทุกกิจกรรม ควรดำเนินไปโดยคิดอยู่เสมอว่า เรามีปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งครั้งนี้เองที่ท้องถิ่นต้องชัดเจนและจริงจังว่า จะแก้ปัญหาตรงนี้อย่างไร เพราะคงใครไม่มีใครมาช่วยดูแลให้แน่

ดังนั้นจึงควรให้คำแนะนำและประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในสถานที่ต่างๆ อย่างถูกต้อง โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมและธรรมชาติมากที่สุด

จากความสำคัญดังกล่าว จึงให้เห็นว่าการให้บริการ การประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการดึงดูดชาวต่างชาติให้เข้ามาเที่ยวเมืองไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึง

พยายามปรับปรุงจุดให้บริการและประชาสัมพันธ์ให้มีความสวยงามและมีประสิทธิภาพในการบริการมากขึ้น จึงเกิดเป็นโครงการ"ออกแบบปรับปรุงศูนย์บริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย"ตามเหตุผลที่สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อออกแบบปรับปรุงศูนย์บริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. เพื่อออกแบบปรับปรุงให้สื่อถึงความเป็นศูนย์บริการนักท่องเที่ยวได้ชัดเจน

ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการแก้ปัญหา

ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. ป้ายของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอยู่ใต้หลังคา ซึ่งหลังคาซุ่มชันลงมาปิดบางส่วนของป้าย และมีแดดส่องเงาแดดจากหลังคาจะลงมาปิดป้ายชื่อซุ่มทำให้มองไม่เห็นชื่อซุ่มได้ชัดเจน และจุดติดตั้งป้ายชื่อซุ่มเป็นค้ำหน้าของซุ่มเพียงค้ำเดียว หากมองจากค้ำอื่นจะไม่ทราบว่าเป็นซุ่มอะไร

ภาพที่ 1

แสดงลักษณะของป้ายศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

แนวทางการแก้ปัญหา

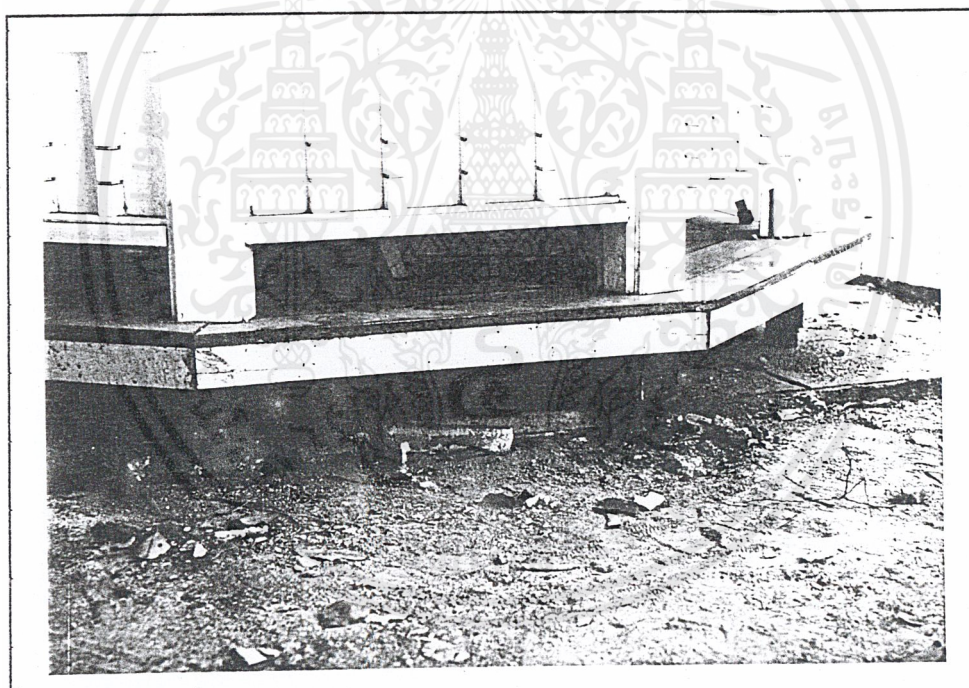
1. ควรมีป้ายบอกชื่อซุ่มที่ชัดเจน สามารถมองเห็นในทุกด้านของซุ่ม และควรเป็นสิ่งที่สามารถเรียกความสนใจ สามารถบอกถึงความเป็นซุ่มบริการนักท่องเที่ยวได้

ปัญหาที่เกิดขึ้น

2. บริเวณด้านล่างของซุ่มเป็นช่องโถงรอบด้าน ซึ่งเป็นจุดเปิดให้น้ำ ฝุ่นละออง แมลงและสัตว์เลื้อยคลานเข้าไปรบกวนทำความเสียหายแก่เจ้าหน้าที่และเครื่องใช้ภายในซุ่มได้

ภาพที่ 2

ภาพแสดงพื้นของซุ่มซึ่งมีช่องโถงด้านล่างและบริเวณขาซุ่ม

แนวทางการแก้ปัญหา

2. ควรปิดช่องทางเพื่อป้องกันน้ำ ฝุ่นละออง และแมลงต่างๆเข้าไปรบกวน

ปัญหาที่เกิดขึ้น

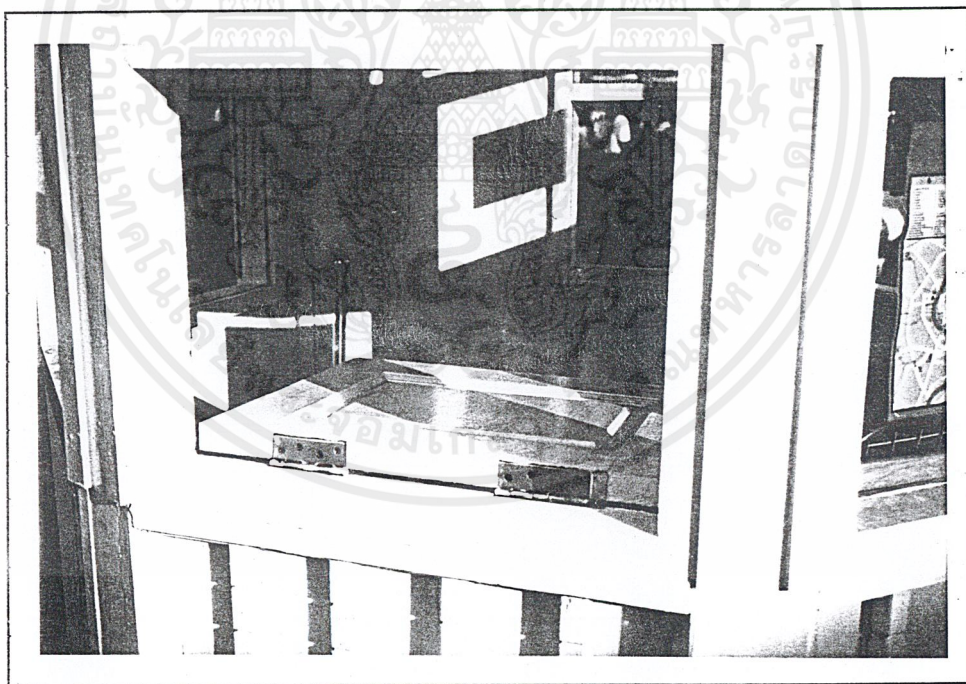
3. ช่องสำหรับให้บริการสอบถามของเจ้าหน้าที่และนักท่องเที่ยวเป็นหน้าต่างบานกระทุ้ง มีลักษณะในการเปิดโดยพลิกจากด้านบนลงมาด้านล่าง พลิกเข้ามาภายในของซุ้ม และตัวบานจะใช้เป็นหน้าต่างโตะ จึงก่อให้เกิดปัญหาค้างต่อไปนี้

3.1 บานเปิดเมื่อนั้นจะเปิดใช้ตลอดเวลาการให้บริการ(เวลาราชการ) จะเป็นช่องเข้าของผู้ลงทะเบียนและแมลงต่างๆ

3.2 บานเปิดเมื่อพลิกลงมาเป็นหน้าต่างโตะนั้น ผิวพื้นของบานมีลวดลายสูงต่ำ ไม่เหมาะสมในการเขียนหนังสือ

ภาพที่ 3

ภาพแสดงช่องให้บริการซึ่งเป็นหน้าต่างบานกระทุ้ง

ภาพที่ 4

ภาพแสดงการใช้งานของช่องทางต่าง ซึ่งใช้วางเอกสารและเขียนหนังสือ

แนวทางการแก้ปัญหา

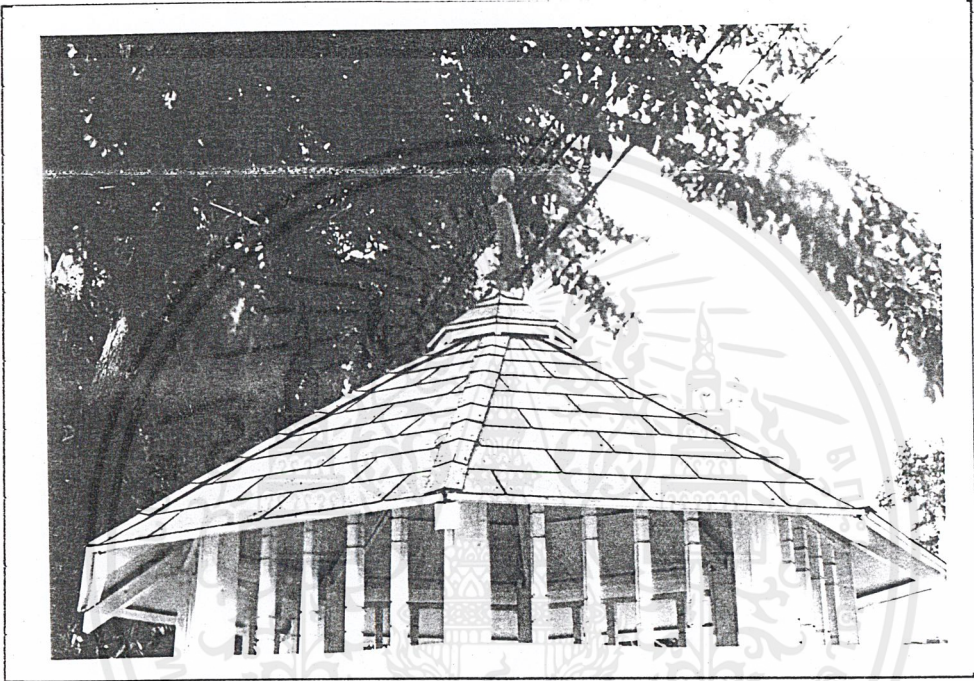
4. ช่องให้บริการสอบถามควรมีลักษณะการใช้งานที่เหมาะสม

ปัญหาที่เกิดขึ้น

5. หลังคาซุ้มเป็นหลังคามุงกระเบื้องมีความแข็งแรง ซึ่งยุ่งยากในติดตั้ง

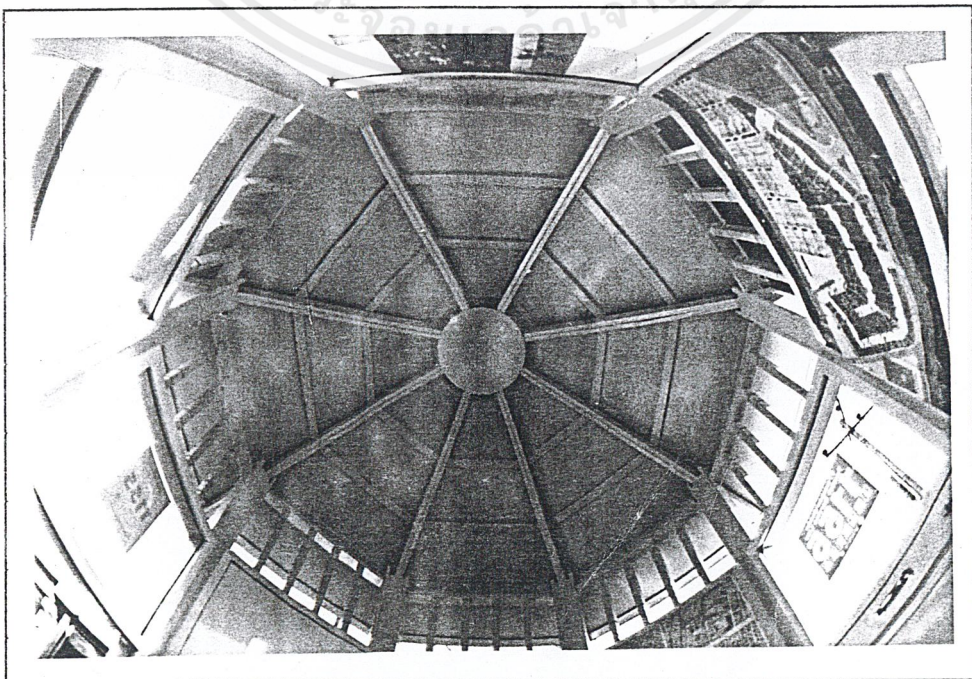
ภาพที่ 5

ภาพแสดงบริเวณหลังคาซุ้มบริการนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 6

แสดงภาพหลังคาจากภายในซุ้ม

แนวทางการแก้ปัญหา

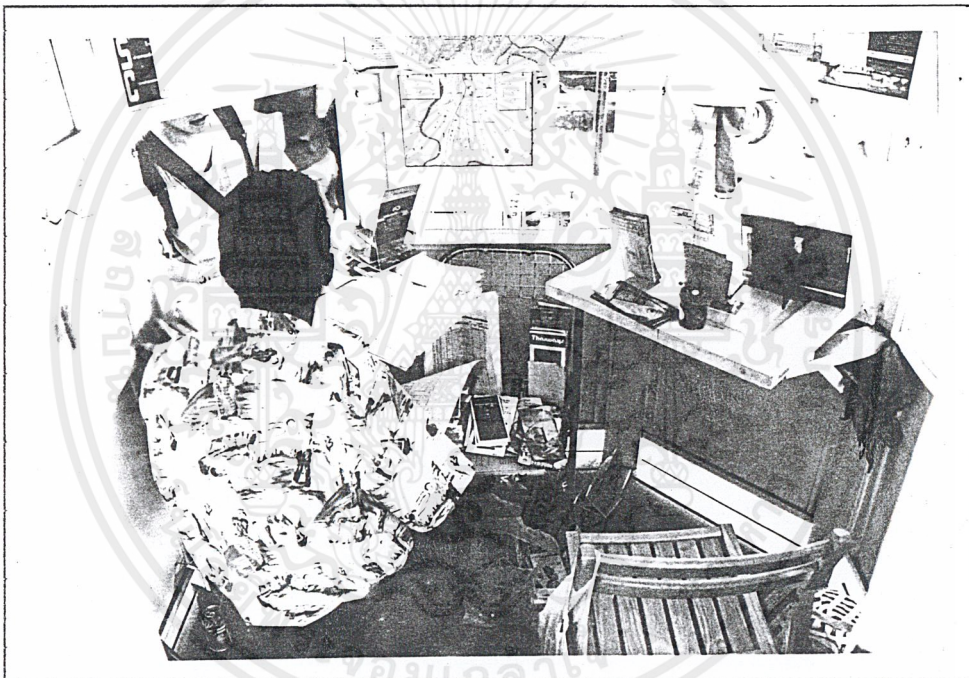
5. หลังคาซุ้มควรง่ายในการเคลื่อนย้ายและติดตั้ง

ปัญหาที่เกิดขึ้น

6. ภายในซุ้มเป็นห้องโล่ง ไม่มีส่วนที่ใช้จัดเก็บเอกสารและแผ่นปลิวต่าง ๆ

ภาพที่ 7

ภาพแสดงภาพภายในซุ้มบริการนักท่องเที่ยว

แนวทางการแก้ปัญหา

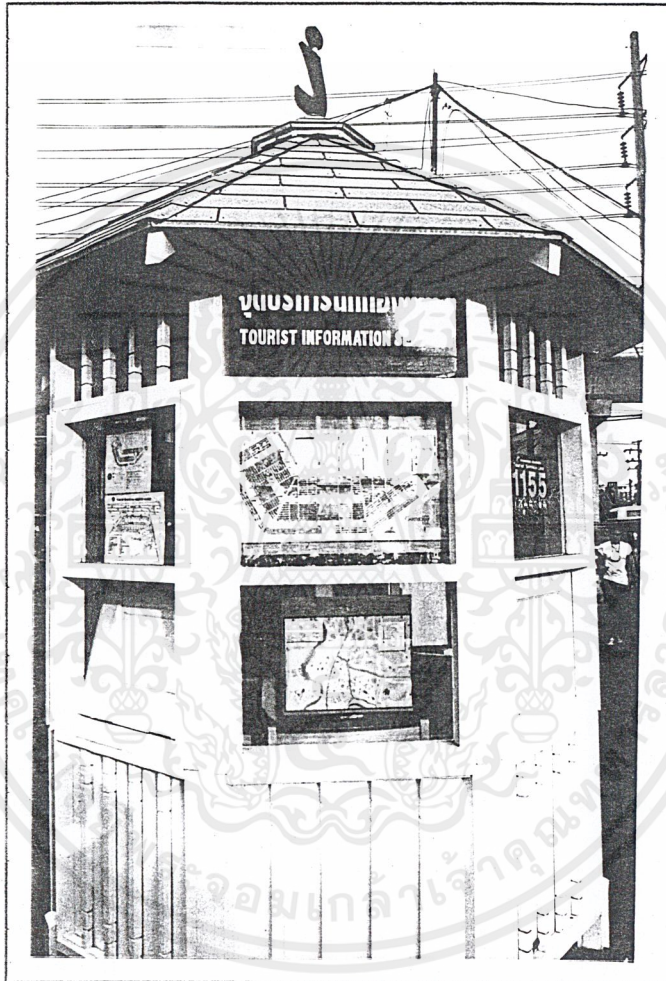
6. ควรมีที่จัดเก็บเอกสารต่างๆ อย่างเป็นสัดส่วน

ปัญหาที่เกิดขึ้น

7. โครงสร้างหลักของซุ้มส่วนใหญ่ใช้ไม้ในการผลิต ซึ่งจะมีปัญหาของการผุร่อนจากปลวกและความชื้น

ภาพที่ 8

ภาพแสดง โครงสร้างส่วนใหญ่ของซุ้มซึ่งเป็นไม้

แนวทางการแก้ปัญหา

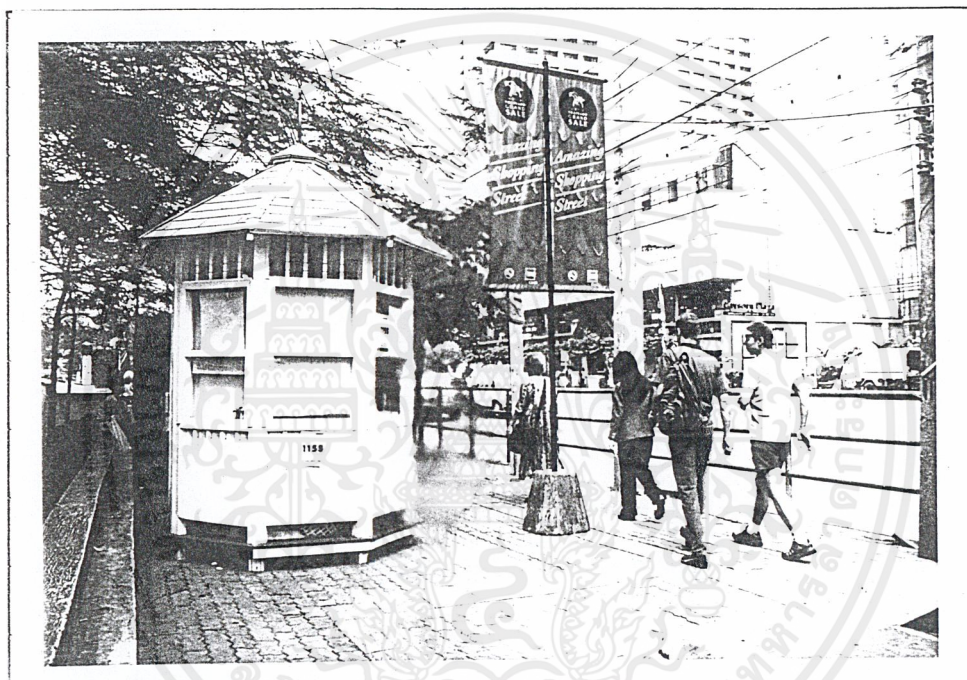
7. ควรเลือกใช้วัสดุในการผลิต โครงสร้างซุ้ม ที่มีความทนทานและไม่ก่อให้เกิดปัญหาของปลวก

ปัญหาที่เกิดขึ้น

8. ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของซุ้มบริการนักท่องเที่ยว ไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ไทย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างภาพพจน์ของสถาปัตยกรรมไทย และเป็นจุดเรียกความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ภาพที่ 9

ภาพแสดงลักษณะรูปแบบของซุ้มบริการนักท่องเที่ยว

แนวทางการแก้ปัญหา

8. ควรมีการออกแบบที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบัน และผสมรูปแบบของสถาปัตยกรรมไทยเข้าไปในขั้นตอนการออกแบบ เพื่อเรียกความสนใจของนักท่องเที่ยว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดปัญหา
 - 1.1 การสังเกต
 - 1.2 การสอบถาม
 - 1.3 การสัมภาษณ์
2. การวางแผนการดำเนินโครงการ
 - 2.1 การศึกษาจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การสรุปข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ
6. การดำเนินการออกแบบ
 - 6.1 SKETCH DESIGN
 - 6.2 PRESENTATION
 - 6.3 WORKING DROWING
 - 6.4 MODEL OF PROTOTYPE
7. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

ขอบเขตการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาพฤติกรรมการใช้จุดบริการของชาวต่างชาติ
2. ศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้พนักงานสอบถาม
3. ศึกษาสภาพแวดล้อมบริเวณพื้นที่ที่จะติดตั้ง
4. ศึกษาจุดการให้บริการชาวต่างชาติในกรุงเทพฯ
5. ศึกษาขนาดสัดส่วนของซุ้มให้บริการ
6. ศึกษาเรื่องการประชาสัมพันธ์และการเชิญชวนชาวต่างชาติ
7. ศึกษาทางด้านวัสดุและกรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม
8. ศึกษาถึงประโยชน์ที่ได้รับจากซุ้มบริการนักท่องเที่ยว

ขอบเขตการออกแบบ

1. ออกแบบปรับปรุงผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. ออกแบบให้มีการใช้วัสดุในการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน
3. ออกแบบให้มีจุดสนใจเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
4. ออกแบบให้มีความสะดวกในการเคลื่อนย้าย และการติดตั้ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวที่สามารถเคลื่อนย้ายเพื่อการติดตั้งได้สะดวก
2. ได้ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวที่สามารถผลิตในระบบอุตสาหกรรมได้

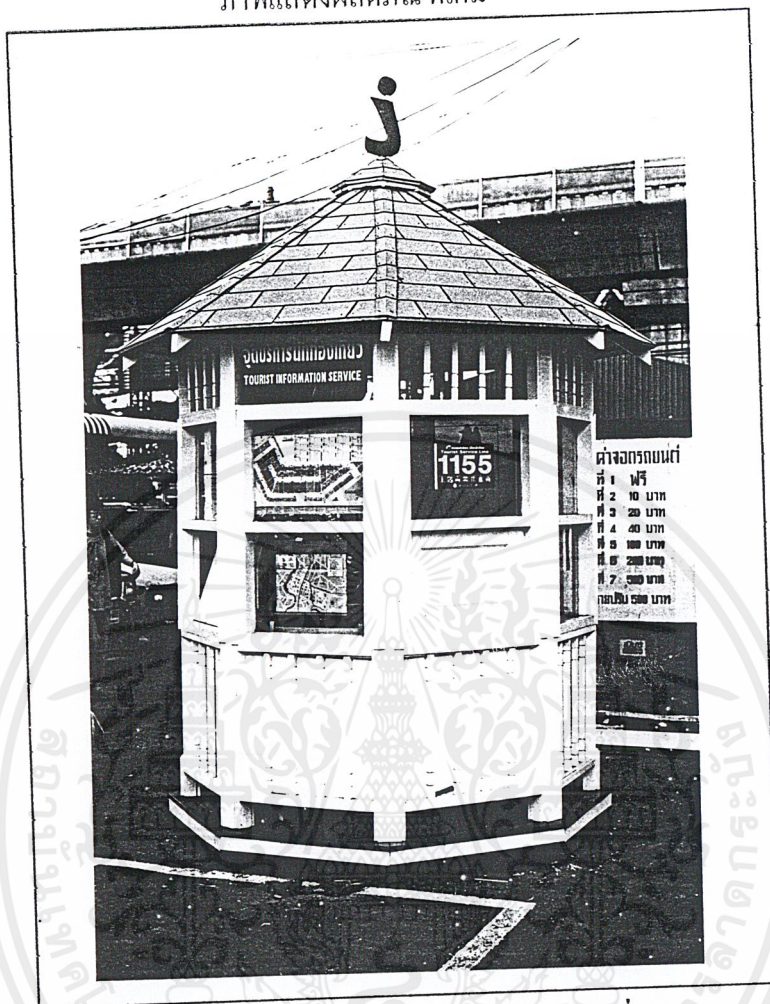
บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง โครงการออกแบบปรับปรุงซุ้มบริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร บทความและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง โดยได้แบ่งไว้ดังนี้

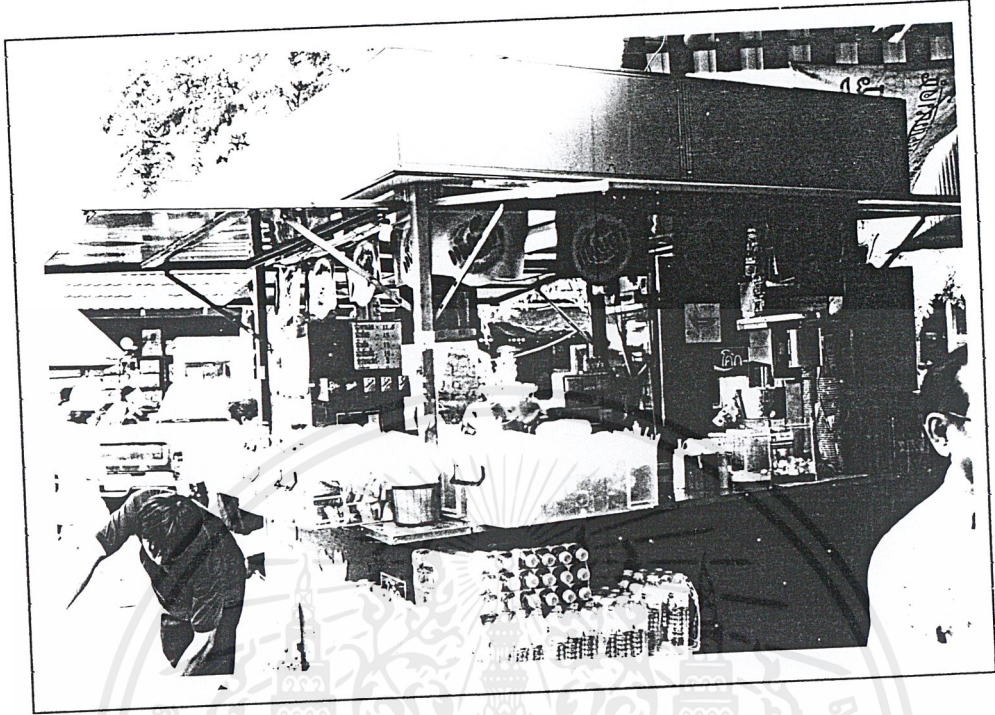
1. รูปแบบของผลิตภัณฑ์เดิมและผลิตภัณฑ์ข้างเคียง
2. จุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์
3. จุดมุ่งหมายของการจัดสร้างซุ้มบริการนักท่องเที่ยว
4. การพิจารณาเลือกพื้นที่ตั้งซุ้มบริการนักท่องเที่ยว
5. การนำเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทยมาใช้ในการออกแบบ
6. โครงสร้างทางระบบอุตสาหกรรม
7. วัสดุที่ใช้ในการผลิตซุ้มบริการนักท่องเที่ยว
8. ข้อมูลทางสถิติศาสตร์
9. ข้อมูลของกราฟฟิกบนผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 10
ภาพแสดงผลิตภัณฑ์เดิม

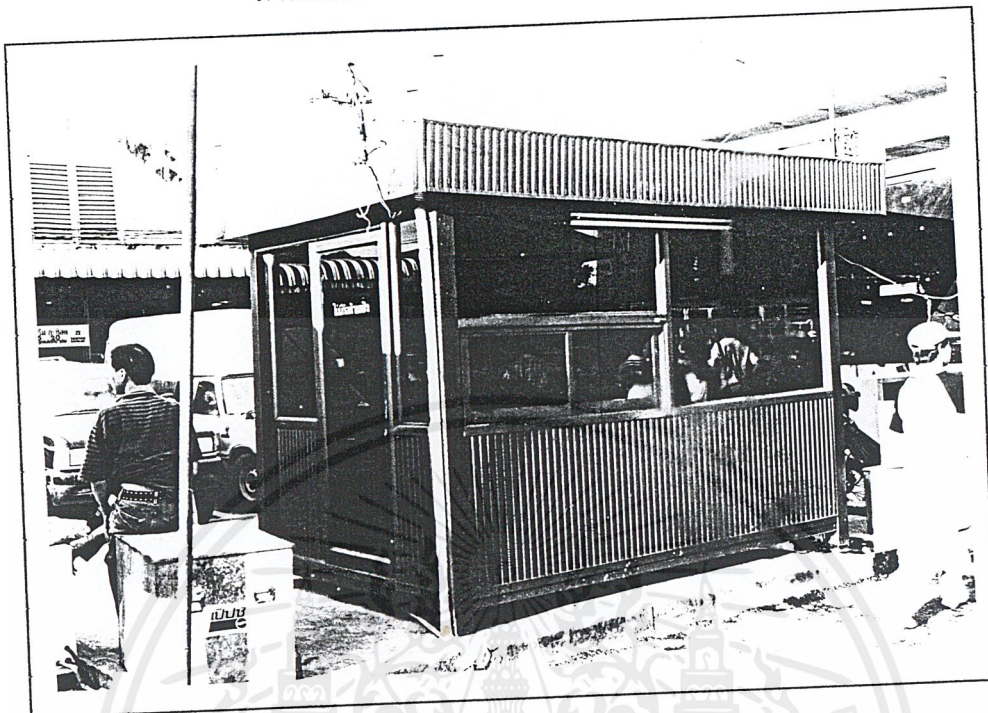
- ชื่อผลิตภัณฑ์ : ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
- หน้าที่ใช้งาน : ให้คำปรึกษาแก่นักท่องเที่ยวที่ผ่านไปผ่านมา
- สถานที่ตั้ง : ตามสถานที่เที่ยว กำแพงวัดด้านนอก บริเวณ
ศูนย์การค้าด้านนอก
- พนักงาน : จำนวน 1 คน
- วัสดุ : ไม้, กระจก
- เวลาทำการ : เวลาราชการ

ภาพที่ 11
ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ไก่ต้มน้ำสมุนไพรที่ 1

ชื่อผลิตภัณฑ์ : ร้านขายเครื่องดื่ม
หน้าที่ใช้งาน : ขายเครื่องดื่ม สำหรับผู้ที่ผ่านไปมา
สถานที่ตั้ง : ภายนอกตลาดจตุจักร ริมถนน
พนักงาน : คนขาย 2 คน
วัสดุ : เหล็ก
เวลาทำการ : 9:00 น. - 16:00 น.

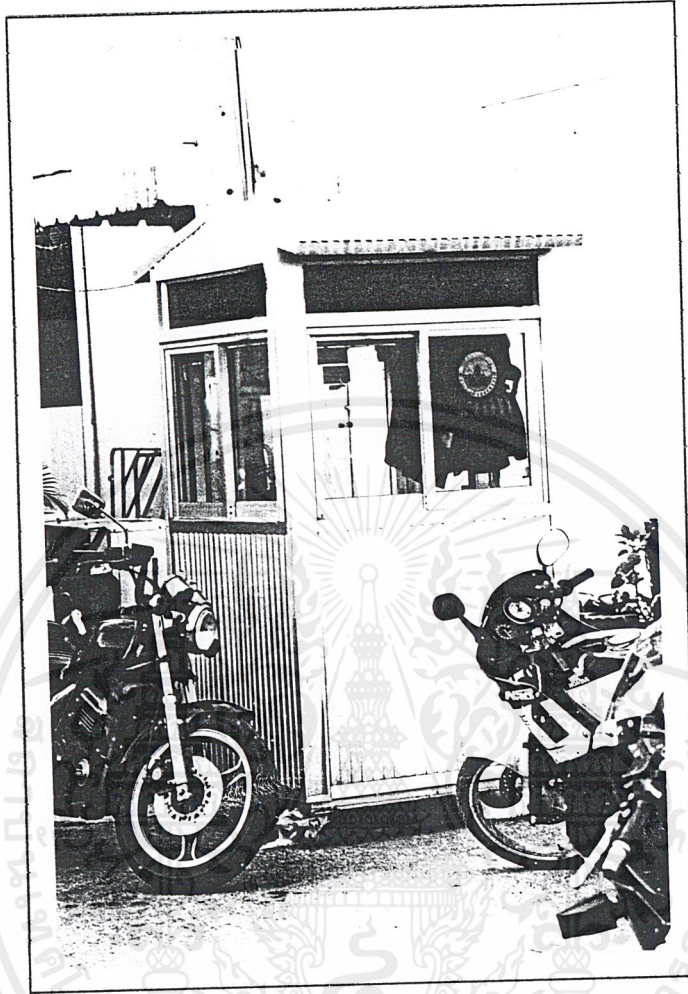
ภาพที่ 12
ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ไก่สี่เคียงแบบที่ 2

- ชื่อผลิตภัณฑ์ : จุดชำระค่าบริการจอดรถยนต์
- หน้าที่ใช้งาน : ใช้เป็นจุดเก็บค่าจอดรถและตรวจจำนวนรถ
- สถานที่ตั้ง : ทางเข้า - ทางออกของตลาดจตุจักร
- พนักงาน : 3 - 5 คน
- วัสดุ : อลูมิเนียม, กระจก
- เวลาทำการ : 9:00 น. - 17:00 น.

ภาพที่ 13

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ไถ่เลี้ยงแบบที่ 3

ชื่อผลิตภัณฑ์ : ตู้ยามสำนักงานย่อยของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

หน้าที่ใช้งาน : นั่งบันทึกประจำวัน พักผ่อนกันแดด

สถานที่ตั้ง : ในพื้นที่ของอาคาร ททท.

พนักงาน : จำนวน 1 คน

วัสดุ : อลูมิเนียม, กระจก

เวลาทำการ : เวลาราชการ

ภาพที่ 14

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงแบบที่ 4

ชื่อผลิตภัณฑ์ : ตู้ประชาสัมพันธ์ในสนามกีฬา

หน้าที่ใช้งาน : ให้บริการสอบถามทาง เวลาการแข่งขันกีฬา

สถานที่ตั้ง : ในสนามกีฬา ASIAN GAMES ครั้งที่ 13
และ FESPIC GAME

พนักงาน : จำนวน 1 คน

วัสดุ : ไม้, เหล็ก, ฝ้าใบ

เวลาทำการ : 9:00 น. - 20:00 น.

ภาพที่ 15
ภาพแสดงผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงแบบที่ 5

- ชื่อผลิตภัณฑ์ : ชุมขายของที่ระลึก
- หน้าที่ใช้งาน : ขายของที่ระลึก รับแจ้งของหาย ฯลฯ
- สถานที่ตั้ง : ในสนามกีฬา ASIAN GAMES ครั้งที่ 13 และ FESPIC GAME
- พนักงาน : จำนวน 3 - 5 คน
- วัสดุ : ไม้, เหล็ก, ผ้าใบ
- เวลาทำการ : 9:00 น. - 20:00 น.

ความหมายของการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

ความหมายและวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์โดยทั่วไป

ความหมายของการประชาสัมพันธ์(Public Relation) แปลตามรูปศัพท์สามารถแยกได้ 2 คำ คือ

Public = ประชา = หมู่คน

ประชา ได้แก่ กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม แยกออกได้ 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มนักท่องเที่ยวภายในประเทศ
- กลุ่มนักท่องเที่ยวนอกประเทศ
- กลุ่มนักท่องเที่ยวทั่วไป

Relation= สัมพันธ์ = การผูกพัน

สัมพันธ์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องแบบสองทาง ซึ่งแต่ละฝ่ายมีอิทธิพลต่อกันและเป็นความสัมพันธ์ที่ดี

การประชาสัมพันธ์ที่ดี จึงแปลตามตัวอักษร จะได้ความหมายว่า การเกี่ยวข้องกับผูกพันกับหมู่คน

ความหมายของการประชาสัมพันธ์ มีนิยามหรือคำจำกัดความที่ค่อนข้างกว้างมาก ทศนะของนักวิชาการ(Theorists) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการประชาสัมพันธ์ สมาคม สถาบันการประชาสัมพันธ์ และนักปฏิบัติการ(Practitioners) มีทั้งนิยามที่เน้นไปทางด้านทฤษฎี(Theory) หรือหลักการ และนิยามที่เน้นหนักไปทางด้านกรกระทำหรือปฏิบัติการ(Practice)

ความหมายของพจนานุกรม Webster's New Collegiat ได้อธิบายถึงความหมายของการประชาสัมพันธ์ ว่าเป็นธุรกิจที่ช่วยชักนำให้ประชาชนเกิดความเข้าใจและมีความนิยมชมชอบ ต่อบุคคลหรือสถาบันนั้น

ความหมายของพจนานุกรม Wold Book Dictionary ได้อธิบายถึงความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า การประชาสัมพันธ์ คือ

1. กิจกรรมของหน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือบุคคลที่ปฏิบัติเพื่อชนะใจประชาชนทั่วไป รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าใจถึงนโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยการแพร่กระจายข่าวสารทางเครื่องมือสื่อสารต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ เป็นต้น
2. ทศนคติของประชาชนที่มีต่อหน่วยงาน องค์กร สถาบัน
3. การดำเนินธุรกิจและอาชีพทางด้านนี้

ส่วนพจนานุกรม The American Heritage Dictionary ให้คำจำกัดความของประชาสัมพันธ์ว่า การประชาสัมพันธ์ คือ

1. กิจกรรมและวิธีการที่องค์กรสถาบันปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี(Favorable Relationship) กับประชาชน
2. ระดับขั้น(Degree) ของความสำเร็จที่จะได้รับการดำเนินงานประชาสัมพันธ์
3. ศิลปะและศาสตร์ที่ว่าด้วยวิชาการทางด้านนี้

จากข้อความข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์ที่ดีนั้น หมายถึง วิธีการของหน่วยงานหรือสถาบันที่ดำเนินงานอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง โดยมีแผนการดำเนินงานที่ถูกต้องและกระทำต่อเนื่องกันไป ในการที่จะสร้างหรือก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีของบุคคลหรือสถาบัน กับกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้มีความรู้(Knowledge) ความเข้าใจ(Understanding) ความเชื่อถือ(Belief) ความศรัทธา(Trust) ให้ความสนับสนุนร่วมมือซึ่งกันและกัน อันจะเป็นประโยชน์ให้สถาบันหรือหน่วยงานนั้นสามารถดำเนินงานไปด้วยดีสมความมุ่งหมาย มีการดำเนินงานในระบบบุคคลวิถี(Two-Way Prosecc) โดยมีการใช้ประชาคมเป็นแนวบรรทัดฐาน

ความหมายของการประชาสัมพันธ์สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์เป็นการกระทำของสถาบัน ซึ่งหมายถึง หน่วยงานระดับต่างๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชน

2. การประชาสัมพันธ์เป็นงานส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร
3. การประชาสัมพันธ์เป็นการปฏิบัติงานที่มีการวางแผนและปฏิบัติตามแผนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เป็นการดำเนินงานอย่างมีระบบ
4. การประชาสัมพันธ์ เป็นการส่งสารให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน เพื่อให้เกิดความร่วมมือของทุกๆ ฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
5. การประชาสัมพันธ์เป็นการกระทำที่อาศัยความจริงเป็นพื้นฐาน
6. การประชาสัมพันธ์ เป็นงานปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ด้วยความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้เวลาตามสมควร
7. การประชาสัมพันธ์ มุ่งให้เกิดประชาคมดีที่เป็นผลดีต่อหน่วยงานและความสำเร็จของงาน
8. การประชาสัมพันธ์มุ่งกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง โดยที่ความรู้สึกรัก นึกคิด ทำดี ที่สคนคิของกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง มีผล โดยตรงต่อความสำเร็จของงานและสถาบัน
9. การประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ทั้งสร้างและรักษาความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างหน่วยงานและกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง
10. จุดหมายปลายทางประการหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ คือ การสร้างภาพพจน์ที่ดีให้หน่วยงาน
11. การประชาสัมพันธ์เป็นงานที่สร้างความสมดุลระหว่างประโยชน์ของสถาบันและสาธารณชน
12. การประชาสัมพันธ์เป็นขบวนการสองทาง สถาบันต้องเป็นทั้งผู้รับและส่งสาร
13. การประชาสัมพันธ์เป็นการแสดงถึงความสำคัญของประชาคมดีในสังคมปัจจุบัน

จุดมุ่งหมายและที่มาในการจัดสร้างซุ้มบริการนักท่องเที่ยว

การจัดสร้างซุ้มบริการนักท่องเที่ยว

ศูนย์การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ร่วมดำเนินการจัดสร้างศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยวในรูปแบบของซุ้มบริการนักท่องเที่ยว เพื่อให้การบริการแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในกรุงเทพฯ ในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 จำนวน 11 ซุ้ม โดยติดตั้ง ณ จุดต่างๆ ดังนี้

1. บริเวณหน้าวัดชนะสงคราม ถ. ข้างสาร	สนข.พระนคร	จำนวน 1 ซุ้ม
2. บริเวณท้องสนามหลวงหน้าพระบรมมหาราชวัง	สนข.พระนคร	จำนวน 1 ซุ้ม
3. บริเวณหน้าศูนย์การค้าเวิร์ลเทรดเซ็นเตอร์	สนข.ปทุมวัน	จำนวน 1 ซุ้ม
4. บริเวณตลาดจตุจักร	สนข.จตุจักร	จำนวน 3 ซุ้ม
5. บริเวณหน้าศูนย์การค้ามาบุญครอง	สนข.ปทุมวัน	จำนวน 1 ซุ้ม
6. บริเวณหน้าศูนย์การค้าริเวอร์ซิตี้	สนข. สัมพันธวงศ์	จำนวน 1 ซุ้ม
7. บริเวณหน้าโรงแรมมาริออท	สนข.วัฒนา	จำนวน 1 ซุ้ม
8. บริเวณหน้าตึก CP TOWER	สนข.บางรัก	จำนวน 1 ซุ้ม
9. บริเวณหน้าโรงแรมแอมบาตเตอร์	สนข.วัฒนา	จำนวน 1 ซุ้ม

โดยศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยว กทม. จะจัดส่งเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว กทม. ไปประจำ ณ จุดต่างๆ ซุ้มละ 1-2 คน เพื่อให้ความช่วยเหลือ และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว กทม. พร้อมทั้งแจกเอกสารเผยแพร่การท่องเที่ยวของ กทม. และ ททท.

แผนงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

นโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรการท่องเที่ยวควบคู่กับสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงคุณภาพของพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะยาวและคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์และมรดกของชาติสืบไป
2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนรวมทั้งประชาชนในท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการร่วมกันแก้ไขหรือป้องกันปัญหาทางการท่องเที่ยว มีส่วนร่วมในการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวให้มีคุณค่า ช่วยดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
3. สนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้วยโครงข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งภายในและระหว่างประเทศ
4. ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคนี้
5. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในชาติให้เป็นนักท่องเที่ยวที่ดีมีความรักความหวงแหน และช่วยทำนุบำรุงทรัพย์สินมรดกทางการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมตลอดจนมีความโอปอ้อมอารีให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยน้ำใจไมตรีอันดีงามสืบไป
6. ส่งเสริมการผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาด มีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับนานาชาติ เพื่อรองรับนโยบายการเปิดเสรีด้านการค้าบริการตลอดจนสนับสนุนให้บุคลากรชาวไทยมีงานทำในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

7. กำกับดูแลให้นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบกิจการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับความคุ้มครองตาม พ.ร.บ. ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535 รวมทั้งผลักดันให้มีการกวดขันให้มาตรฐานต่างในการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างจริงจังต่อเนื่องตลอดไป
8. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และส่งผลดีต่อการพัฒนาสังคมในระดับครอบครัว ชุมชน และสังคมส่วนรวมของประเทศสืบไป

การพิจารณาเสนอแนะการกำหนดที่ตั้งและการออกแบบของศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว

ข้อคำนึงถึงทั่วไปในการจัดสร้างศูนย์บริการและให้ข่าวสารนักท่องเที่ยว

การบริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพแก่นักท่องเที่ยว นั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพของศูนย์ที่มีภาพพจน์ที่น่าสนใจ และทำเลที่ตั้งของศูนย์ นอกจากนี้แล้วยังมีข้อคำนึงอื่น ๆ ดังต่อไปนี้ที่ควรนำมาพิจารณาประกอบในการจัดตั้งศูนย์ให้ข่าวสารการท่องเที่ยว

- การเลือกสถานที่ตั้งศูนย์ฯ ควรจะต้องอยู่ในบริเวณที่มีการสัญจรพอสมควร และควรเป็นพื้นที่ที่มีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา
- ควรมีป้ายหรือสัญลักษณ์ที่ชี้แจงจากจุดต่าง ๆ โดยรอบ ถึงพื้นที่ตั้งศูนย์บริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยว
- การบริการสื่อสารข่าวสารการท่องเที่ยวจะต้องให้สื่อความหมายของการท่องเที่ยวในแง่ที่เป็นภาษาสากล (UNIVERSAL LANGUGES OF ART) ซึ่งรวมถึง ภาพถ่าย งานกราฟฟิค สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพลงและการแสดงของระบบเสียงและภาพ
- ศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว ควรจะมีเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าต่อท้องถิ่นต่อนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือน

- ผู้ให้บริการนักท่องเที่ยว ควรมีอุปกรณ์ในการให้บริการข่าวสารที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้มาเยี่ยมชมและนักท่องเที่ยว
- ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับตารางเส้นทางเดินรถโดยสารที่พักรถ เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญซึ่งเป็นข้อมูลการท่องเที่ยวที่ให้แก่นักท่องเที่ยวอยู่เสมอ ควรมีการให้ข่าวสารอย่างถาวร เช่น ป้ายถาวร ติ่งพิมพ์หรือสื่อสาร โดยระบบภาพ 3 มิติ เช่น วิกิทัศน์เพื่อสร้างความน่าสนใจแก่นักท่องเที่ยวในการใช้บริการนี้
- บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ควรจะมีความรู้และความเข้าใจกับการให้บริการข่าวสารการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง รวมถึงความสามารถในการติดต่อให้ข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวได้หลายภาษา

จุดมุ่งหมายและหน้าที่พื้นฐานของศูนย์บริการและให้ข่าวสารการท่องเที่ยว

ก่อนที่นักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไปยังที่ใดก็ตาม นักท่องเที่ยวควรจะต้องรู้จักสถานที่นั้นหรือประเทศนั้น ๆ เสียก่อน เช่น สิ่งที่น่าสนใจ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง หรือรู้จักกับประเพณีและวัฒนธรรมที่น่าสนใจต่าง ๆ เหล่านี้ นักท่องเที่ยวจะสามารถท่องเที่ยว ซึ่งมีหน้าที่หลักที่น่าสนใจได้ ดังต่อไปนี้

- ให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวทั้งในพื้นที่ที่ศูนย์ดูแลและพื้นที่ใกล้เคียง
- ให้บริการในแง่ของการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว นอกจากข้อมูลการท่องเที่ยวแล้ว รวมถึงการบริการด้านอื่น เช่น ตำรวจห้องพัก ตำรวจที่นั่งสำหรับตัวเดินทาง หรือติดต่อแหล่งข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของพื้นที่อื่น ๆ
- ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและเอกชนในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เช่น ส่งเอกสารข้อมูลสิ่งพิมพ์เผยแพร่การท่องเที่ยว

การประชาสัมพันธ์รูปแบบอื่นของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

การประชาสัมพันธ์ของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว นอกจากเป็นการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบการติดต่อสอบถามเส้นทางและแหล่งท่องเที่ยวทุกทม. แล้วนั้น ยังมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เพิ่มเติม โดยจัดไว้เป็นกลุ่มๆ ดังนี้

1. วารสาร(Journal) เนื้อหาอาจมีทั้งข่าวสารการท่องเที่ยว สารคดี ภาพ ฯลฯ ที่ทันต่อเวลา ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นประโยชน์
2. หนังสือคู่มือ(Booklets, Handbook, Pamphlets) เป็นหนังสือขนาดเล็กที่สะดวกต่อการนำติดตัวไปในที่ต่างๆ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับ โครงสร้างของระบบบริหาร ระเบียบข้อบังคับต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง วัตถุประสงค์ กิจกรรม ฯลฯ ได้แก่คู่มือท่องเที่ยวไทย คู่มือการใช้บัตรเครดิตไทย ฯลฯ
3. จดหมายหนังสือข่าวภายใน(Letter, News Letter, Bulletin) แจ้งข่าวความเคลื่อนไหวของการท่องเที่ยว

4. ใบปลิวและรูปลอก(Inserts,Enclosures,Sticker) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่นำไปปิดหรือสอดแทรกกับสิ่งอื่น เพื่อให้สิ่งนั้นแพร่กระจายข่าวสารให้อีกต่อหนึ่ง ข้อดีของข่าวสารชนิดนี้ คือ ราคาถูก รวดเร็ว การกระจายข่าวสารเป็นไปได้อย่างกว้างขวาง

ปัจจัยพื้นฐานของการกำหนดที่ตั้งของศูนย์บริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยว

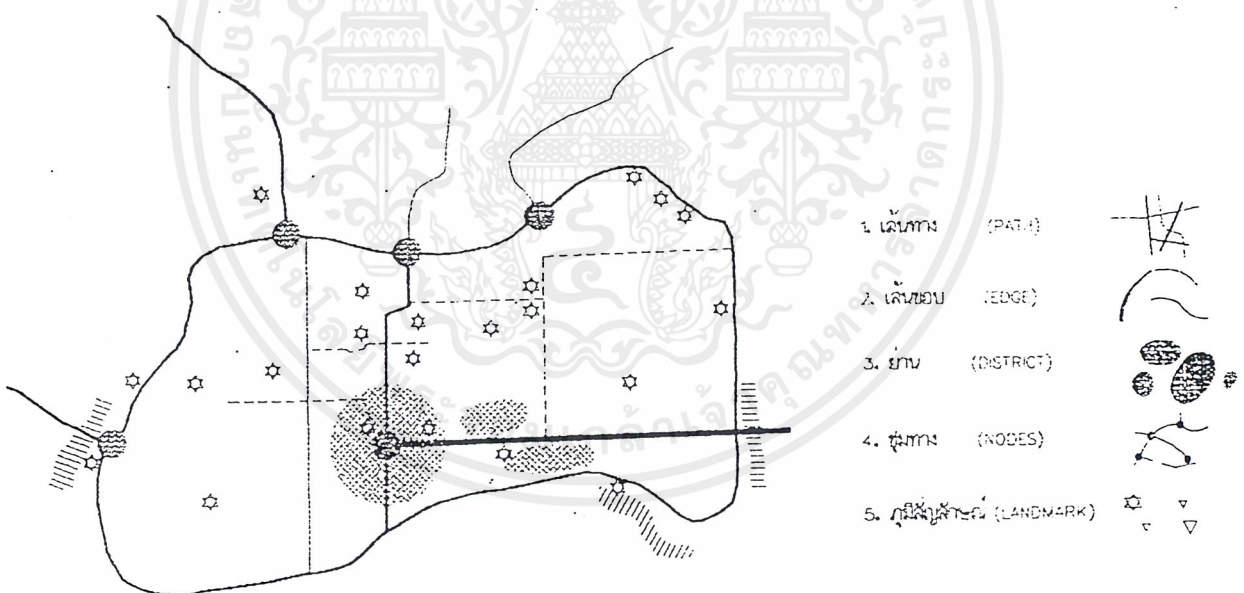
ปัจจัยที่ทำให้ศูนย์บริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ที่ตั้งที่เหมาะสมของศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว

- พบเห็นได้ง่าย ปัจจัยพื้นฐานสามารถสร้าง โดยขึ้นอยู่กับ
 - ตำแหน่งที่ตั้งศูนย์ฯ ควรจะพบเห็นง่ายหรืออ้างอิงตำแหน่งที่ตั้งได้ง่าย เช่น อยู่ใกล้พื้นที่ที่เป็นภูมิสัญลักษณ์ เช่น อนุสาวรีย์ หรือ ใกล้เส้นขอบเขตพรมแดนของพื้นที่ เช่น อยุธิมแม่น้ำ หรืออยู่บนเส้นทางหลัก เป็นต้น
 - ภาพพจน์ของศูนย์ฯ ควรจะต้องมีเอกลักษณ์ที่น่าสนใจและส่งเสริมสภาพแวดล้อมของพื้นที่ตั้ง ในที่นี้หมายถึง รูปแบบของสถาปัตยกรรมของศูนย์ฯ เอง และบรรยากาศโดยรอบของศูนย์
- เข้าถึงได้สะดวก สามารถพิจารณาได้ 2 ส่วน คือการเข้าถึงโดยทางเท้า และการเข้าถึงโดยทางรถยนต์ ควรจะคำนึงถึง
 - สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ เช่น ป้ายบอกทางถึงทางเข้าหลัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ที่จอดรถ ห้องน้ำสาธารณะ เป็นต้น
 - สร้างความปลอดภัยเพียงพอแก่นักท่องเที่ยวในการเข้าออกศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว
 - สร้างบรรยากาศของการเข้าออก เช่น การสร้างและออกแบบภูมิทัศน์ให้มีบรรยากาศที่เชื้อเชิญ

ข้อพิจารณาในการจัดตั้งชุมชนบริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยว

ผู้ทำการศึกษาได้นำเอาผลการวิเคราะห์ และการศึกษาในเรื่องของจินตภาพของเมือง (IMAGE OF THE CITY) โดย KEVIN LYNCE มาเป็นแนวทางเพื่อกำหนดข้อพิจารณาการเลือกที่ตั้งชุมชนข่าวสารการท่องเที่ยว เนื้อหาเป็นการศึกษาที่ค้นหาถึงจินตภาพของเมือง ซึ่งลินซ์ทำการศึกษาทดลองโดยให้ผู้อยู่อาศัยในเมืองที่ทำการสำรวจเขียนแผนที่ของเมือง เพื่อค้นหาจินตภาพของเมืองของผู้อยู่อาศัยเป็นอย่างไร และสามารถสรุปจินตภาพของเมืองออกมาเป็นองค์ประกอบหลัก 5 ประเภท ได้ดังต่อไปนี้ คือ

- เส้นทาง (PATH)
- เส้นขอบ (EDGE)
- ย่าน (DISTRICT)
- ชุมทาง (NODES)
- ภูมิสัญลักษณ์ (LANDMARK)

ภาพที่ 16

1. เส้นทาง
2. เส้นขอบ
3. ย่าน
4. ชุมทาง
5. ภูมิสัญลักษณ์

จินตภาพของเมือง 5 องค์กรประกอบที่ KEVIN LYNCH ได้ทำการศึกษานั้น ผลการศึกษาพบว่าผู้เข้ามาเยือนมีจินตภาพของเมือง 5 องค์กรประกอบ ซึ่งมีความสำคัญจนกลายเป็นจินตภาพสาธารณะแก่ผู้มาเยือนอย่างชัดเจนถึงบทความในหนังสือพฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อมของ ดร.วิมลสิทธิ์ หรยางกูร ที่อ้างถึงการศึกษาของ KEVIN LYNCH ที่เสนอผลการศึกษาของ LYNCH ถึงจินตภาพของเมืองสำหรับนำทัศนजर

“จินตภาพสาธารณะ การศึกษาของลินช์มีสมมติฐานว่า จินตภาพของเมืองที่บุคคลต่าง ๆ จำนวนมากมีอยู่นั้นมีความสำคัญคล้ายคลึงในทำนองเป็นจินตภาพสาธารณะ (public image) ประโยชน์ของการศึกษาจินตภาพของเมืองที่จะนำไปใช้ได้ทางปฏิบัติอยู่ที่การมีจินตภาพสาธารณะ แต่เราก็ทราบดีแล้วว่า บุคคลต่าง ๆ นั้นมีประสบการณ์และระบบคุณค่าที่ยึดถือไม่เหมือนกัน ดังนั้นการเกิดมีจินตภาพที่เป็นของส่วนรวมหรือของสาธารณะนั้นก็เฉพาะเป็นจินตภาพของสภาพแวดล้อมกายภาพของส่วนที่มีความสำคัญหรือมีความชัดเจน

ดังนั้น สำหรับส่วนของเมืองที่มีความสำคัญเพียงพอที่จะก่อให้เกิดจินตภาพสาธารณะได้ สำหรับชาวเมืองตลอดจนนักทัศนजर อย่างเช่นบริเวณที่เรียกว่า เกาะรัตนโกสินทร์ เกาะรัตนโกสินทร์ เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ มีองค์ประกอบทางกายภาพที่น่าสนใจ และมีคุณค่าทางวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก

ในการศึกษาของลินช์นั้นจินตภาพของเมือง 5 องค์กรประกอบนี้เขาพบว่าจินตภาพสาธารณะมีความสำคัญและจดจำง่าย จนสามารถอ้างอิงในทางปฏิบัติและนำมาศึกษาในทฤษฎีของการวางผังเมืองต่อมาได้ และผู้ศึกษาได้นำองค์ประกอบทั้ง 5 นี้มาเป็นส่วนอ้างอิงเพื่อเป็นข้อพิจารณาในการเลือกทำเลที่ตั้งชุมชนให้บริการและช่างสารการท่องเที่ยวต่อไป

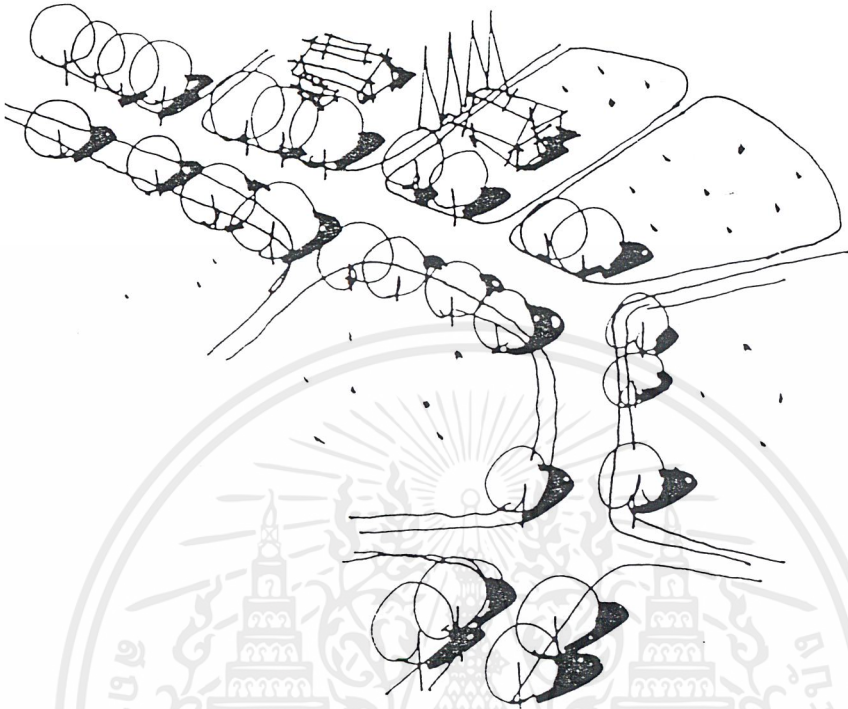
พื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

จากการนำการสำรวจและแนวทางการกำหนดข้อพิจารณาในการจัดตั้งศูนย์ฯ โดยไม่ขึ้นติดภาพของเมืองมาช่วยในการพิจารณา ผู้ทำการศึกษาสามารถเสนอพื้นที่ที่เป็นไปได้ในการจัดตั้ง ศูนย์ฯ ไว้ดังต่อไปนี้

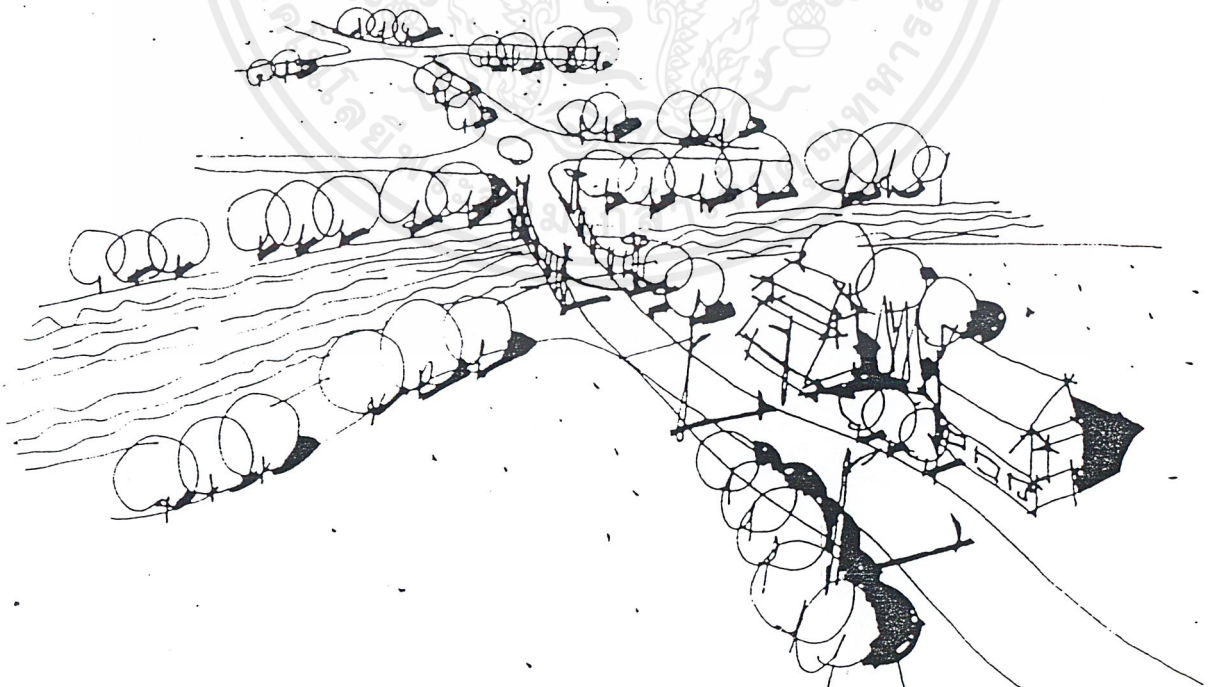
1. อยู่บนเส้นทางหลัก (PATH) หรือถนนหลักของพื้นที่ ที่นักท่องเที่ยวมีโอกาสได้พบเห็นและมีโอกาสมากที่จะใช้เส้นทางนี้
2. อยู่บนเส้นขอบเขต (EDGES) หรือเส้นขอบของพื้นที่ ในที่นี้หมายถึงองค์ประกอบที่มีลักษณะเป็นเส้นกำหนดขอบเขตของบริเวณ ได้แก่ กำแพง คูเมือง หรือริมฝั่งแม่น้ำ ตลอดจนเส้นขอบเขตพรมแดนระหว่างพื้นที่ หรือรอยต่อของพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพรมแดนระหว่างประเทศ
3. อยู่ในย่าน (DISTRICT) ที่เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของบริเวณอันเกิดจากลักษณะเฉพาะร่วมของกิจกรรมของบริเวณสภาพแวดล้อมโดยรอบ เช่น ย่านไชน่าทาวน์ ย่านพัฒนาพงษ์ ย่านตลาดสด เป็นต้น
4. อยู่บนชุมทาง (NODES) ในที่นี้จะกล่าวถึงเป็นจุดศูนย์กลางของเส้นทาง เช่น บริเวณสี่แยก หรือชุมทางของสถานีขนส่งต่าง ๆ หรือแม้แต่เป็นสถานที่ซึ่งมีกิจกรรมเกิดขึ้นอย่างหนาแน่น เช่น บริเวณจัตุรัส หัวมุมถนน ชุมทางซึ่งเป็นจุดเด่นเฉพาะของเมืองหรือย่านนั้นและยังเป็นพื้นที่ที่เป็นสัญลักษณ์ให้บุคคลในการเข้าสู่ชุมชนอีกด้วย
5. ภูมิทัศน์ (LANDMARK) ภูมิทัศน์เป็นลักษณะทางกายภาพที่แตกต่างกับสภาพแวดล้อมโดยรอบและเป็นสถานที่ที่มีความหมายและความสำคัญต่อพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งสามารถใช้เป็นจุดอ้างอิงในการบอกทิศทางได้ เช่น วัดหรือเจดีย์ที่มีความสำคัญ ตลอดจนสถานที่สำคัญ ๆ ของพื้นที่นั้น เช่น อนุสาวรีย์ พิพิธภัณฑสถาน ที่ราชการ ได้แก่ ศาลากลางจังหวัด หรือแหล่งท่องเที่ยวเด่น ๆ เป็นต้น

ภาพที่ 17

ภาพแสดงการพิจารณาคุณสมบัติของที่ตั้งชุมชนบริการนักท่องเที่ยว

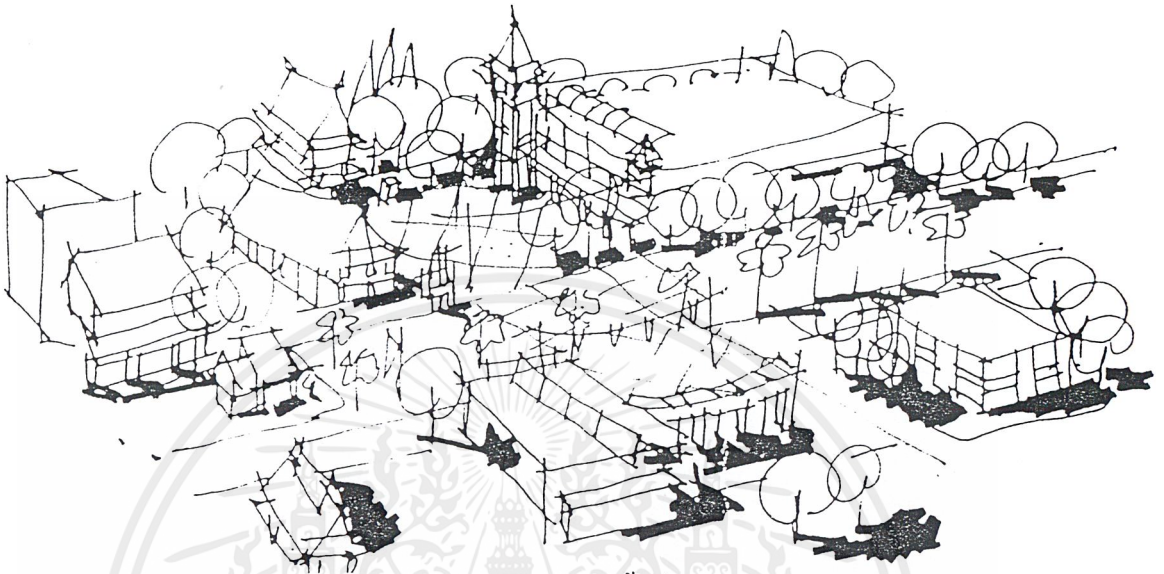
1. บนเส้นทางหลัก(PATH) หรือบนถนนหลักซึ่งนักท่องเที่ยวมีโอกาสที่พบเห็นได้ง่ายที่เส้นทางหลักที่เชื่อมระหว่างจังหวัดหรือเขตต่างๆ

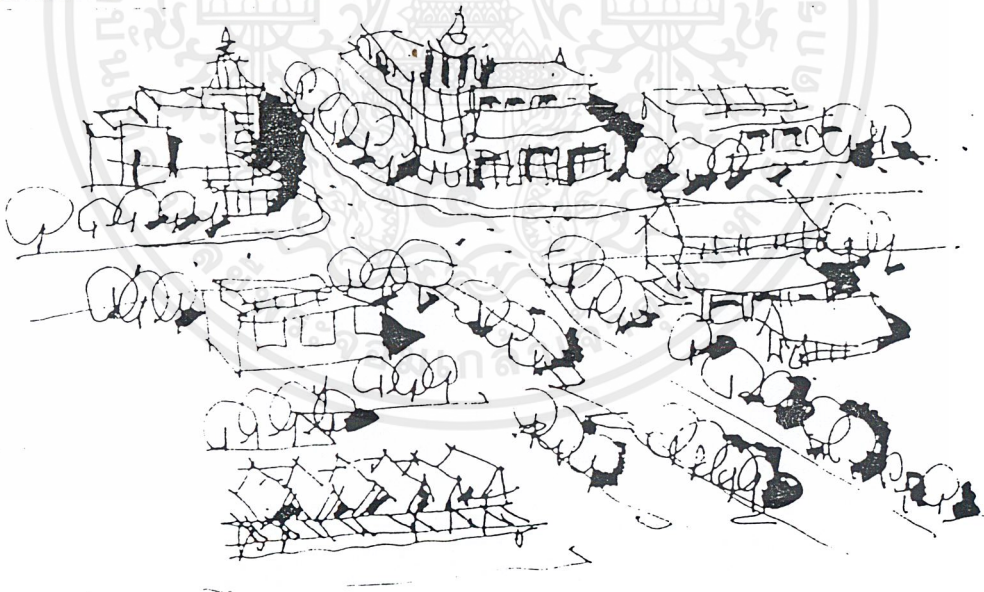
2. อยู่บนเส้นทางขอบเขตของพื้นที่(EDGE) ซึ่งหมายถึงพื้นที่ สามารถบ่งบอกได้ถึงขอบเขต เช่น กำแพงเมือง ประตูเมือง หรือเส้นทางพรมแดน

ภาพที่ 18

ภาพแสดงการพิจารณาคุณสมบัติของที่ตั้งชุมชนบริการนักท่องเที่ยว (ต่อ)

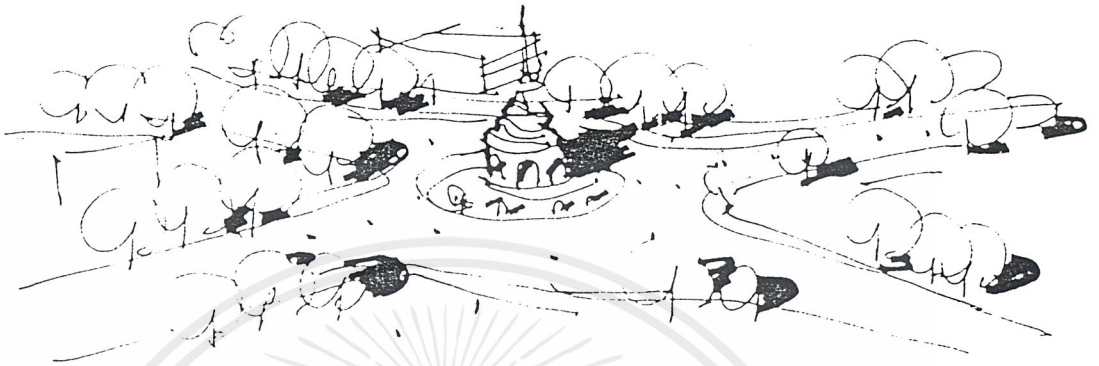
3. อยู่ในย่าน(DISTRICT) ที่มีลักษณะเอกลักษณ์ของพื้นที่หรือลักษณะเฉพาะร่วมกิจกรรมของบริเวณสภาพแวดล้อม เช่น ย่านพัฒนาพงษ์ ย่านตลาดสด

4. NODE คือชุมทาง ในที่นี้ไม่จำกัด สีแยกทางร่วม หรือชุมทางการขนส่งสิ่งต่างๆ เช่น ขนส่งสถานีรถไฟ หรือท่าเรือ

ภาพที่ 19

ภาพแสดงการพิจารณาของที่ตั้งชุมชนบริการนักท่องเที่ยว (ต่อ)

5. LANDMARK คือ ภูมิลักษณะ เป็นลักษณะของพื้นที่หรือองค์ประกอบนั้นๆ แตกต่างจากพื้นที่โดยรอบและมีความสำคัญแก่พื้นที่

ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

จากแนวทางการกำหนดข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งศูนย์ฯ และการสำรวจศึกษาจังหวัดตัวอย่างต่าง ๆ ทางทีมที่ปรึกษาได้นำผลของการศึกษามาเสนอเป็นข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งของศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยวสามารถแบ่งพื้นที่ออกเป็น 5 พื้นที่หลักได้ดังต่อไปนี้

1. เส้นทางหลัก (PATH) หมายถึง เส้นทางเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด อำเภอต่าง ๆ ในที่มีหมายถึง เส้นทางการสัญจรรถยนต์ หรือ เส้นทางถนนทางหลวงจากผลการสำรวจเส้นทางสัญจรเชื่อมระหว่างจังหวัดหรือเขตนั้น ๆ การจัดสร้างศูนย์บริการและข่าวสารการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกได้โดย 2 ลักษณะ

- 1.1 ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่จัดสร้างร่วมกับพื้นที่พักริมทางบนเส้นทางสัญจร ซึ่งอาจจะบริการในเรื่องของการให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวด้านอื่น ๆ อาทิเช่น ห้องน้ำสาธารณะ
- 1.2 ศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยวที่อยู่ในหน่วยงานบริการอื่น ๆ บนเส้นทางสัญจรรถยนต์ซึ่งปัจจุบันหน่วยงานที่มีบริการ คือ
 - ป้ายน้ำมันริมทาง
 - สถานีตำรวจทางหลวง
 - หน่วยงานรัฐที่บริการข่าวสารเส้นทางสัญจร เช่น หน่วยบริการข้อมูลเส้นทางกรมทางหลวง

2. เส้นของขอบเขตของการเข้าถึง (EDGES) หรือเรียกว่าทางเข้าเมืองหรือประตูเมือง (GATE WAY) ซึ่งสามารถแยกออกเป็นเส้นทางเข้าถึง 2 ลักษณะ ดังนี้

- 2.1 ทางเข้าเมืองจากเส้นทางสัญจรของรถยนต์ส่วนบุคคล ซึ่งพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง คือ บริเวณ GATE WAY ของเมือง การจัดสร้างศูนย์ฯ สามารถจัดตั้งจากข้อพิจารณาเลือกที่ตั้งทั้ง 5 องค์ประกอบ โดยพิจารณาแต่ละหัวข้อที่สอดคล้องต่อสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ ตัวอย่างเช่น ในกรณีของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นตัวแทนจังหวัดที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในเรื่องของโบราณสถาน หรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นนั้น จากการศึกษาและสำรวจพบว่าทางเข้าเมืองหลักของจังหวัด

พระนครศรีอยุธยาจากจังหวัดข้างเคียง เช่น สุพรรณบุรี และอ่างทอง ทางกรมศิลปากร มีนโยบายในการสร้างศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว ณ โบราณสถานเจดีย์ภูเขาทอง ซึ่งอยู่บริเวณทางเข้าเมือง จากข้อพิจารณาในเรื่องของ ภูมิสัญลักษณ์ (LANDMARK) สามารถเสนอแนะถึงการเลือกจัดสร้างศูนย์บริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ประเภทโบราณสถาน ซึ่งเป็นภูมิสัญลักษณ์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ณ บริเวณทางเข้าเมือง (GATE WAY) เป็นที่ตั้งของศูนย์ฯ บริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยว ที่มีคุณสมบัติที่ตั้งอยู่บนทางเข้าหลัก และที่ตั้งอยู่ใกล้ภูมิสัญลักษณ์ (LANDMARK)

3. ศูนย์กลางของเส้นทางการสัญจร หรือจุดเปลี่ยนถ่ายเส้นทางการสัญจร (NODES) ในที่นี้ คือ สถานีขนส่งต่าง ๆ ซึ่งสามารถเสนอที่ตั้งของ

- สถานีขนส่งโดยสารรถยนต์
- สถานีรถไฟต่างจังหวัดหรือพื้นที่
- ท่าเรือ
- ท่าอากาศยาน

จากการสำรวจพบว่าสถานีรถไฟ และท่าอากาศยานโดยสารทางอากาศ โดยมากจะมีหน่วยงาน เช่น หน่วยงานประชาสัมพันธ์ หรือสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ให้บริการข่าวสารการท่องเที่ยวอยู่แล้ว แต่ในบางส่วนยังมีการบริการให้ข่าวสารและการกำหนดที่ตั้งของหน่วยบริการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวไม่เหมาะสมเท่าที่ควร

4. ย่านในชุมชน (DISTRICT) ซึ่งในที่นี้หมายถึงในเมืองหรือในตัวจังหวัดซึ่งเป็นจุดรวมของกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง ส่วนในบางกรณียังเป็นจุดที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยวเองจากผลของการสำรวจพบว่าพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยวสามารถเป็นไปได้ภายในย่านชุมชนหรือในตัวเมืองเอง โดยสามารถพิจารณาพื้นที่ดังต่อไปนี้เป็นที่ตั้งของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวได้

- 4.1 แหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความนิยมในย่านชุมชนเอง เช่น สถานที่ที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว พิพิธภัณฑ์โบราณสถาน เป็นต้น
- 4.2 หน่วยงานราชการที่สามารถอำนวยความสะดวกในด้านการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว ซึ่งมีคุณสมบัติของทำเลที่ตั้งอยู่ได้ข้อพิจารณาของการจัดตั้งศูนย์ฯ เช่น ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอหรือจังหวัด โรงเรียน พิพิธภัณฑ์ เป็นต้น

- 4.3 องค์การหรือองค์กรเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในที่นี้หมายถึง โรงแรม ที่ทำการบริษัทนำเที่ยว บริษัทขนส่ง โรงแรมหรู และร้านค้าของที่ระลึก เป็นต้น
- 4.4 องค์การเอกชนที่มีผู้ใช้บริการมาก ๆ อาทิ เช่น ตลาด ศูนย์การค้า บริษัทนำเที่ยว ร้านอาหาร หนังสือ ภัตตาคาร สมาคมและสโมสรต่าง ๆ เป็นต้น

5. สถานที่ที่เป็นตัวแทนของประเทศต่าง ๆ ที่ประจำในประเทศไทย ที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของประเทศนั้น ๆ ซึ่งหมายถึงสถานทูตประจำประเทศไทยของประเทศต่าง ๆ ศูนย์วัฒนธรรมระหว่างประเทศสถาบันที่เป็นสถาบันนานาชาติระหว่างประเทศ และสมาคมหอการค้าประจำประเทศนั้น ๆ ซึ่งการเสนอหรือให้บริการข่าวสารนี้จะเป็นลักษณะการแลกเปลี่ยนข่าวสารและการบริการข่าวสารให้แก่นักท่องเที่ยวไทย ที่มีความประสงค์เดินทางไปต่างประเทศ

หลักเกณฑ์การพิจารณาพื้นที่ที่ตั้งศูนย์บริการฯ

เกณฑ์ในการพิจารณาประเภทแรก คือ ที่ตั้งของศูนย์บริการฯ ซึ่งเกณฑ์ในการหาจุดที่ตั้ง นอกเหนือจากแนวคิดจุดที่ตั้งทั้ง 5 จุด ที่นำเสนอ คือ เส้นทาง เส้นขอบ ย่าน ชุมทาง ภูมิสัญลักษณ์ แล้วนั้น ยังมีข้อพิจารณาอื่นที่มีความสำคัญ เช่น ในแง่ของศักยภาพในการพัฒนาของพื้นที่นั้นๆ ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อพิจารณาร่วมได้ โดยสามารถแบ่งหลักเกณฑ์ การพิจารณาได้ 2 พื้นที่ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์ การพิจารณาการจัดตั้งศูนย์ฯ ที่ตั้งใกล้เมืองหลัก

- เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านการคมนาคม มีความสะดวกในการเดินทาง เชื่อมโยงวงจรท่องเที่ยว
- เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และสามารถรองรับการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักได้
- เป็นพื้นที่ที่มีความเด่นชัดของสินค้าการท่องเที่ยวและมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่สามารถพัฒนาให้เป็นที่นิยมขึ้นได้
- เป็นพื้นที่ที่มีการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวจากแผนงานและ โครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

2. หลักเกณฑ์ การพิจารณาการจัดตั้งศูนย์ฯ ที่ตั้งห่างจากเมืองหลัก

- เป็นพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความจำเป็นต้องริบเร่งวางแผนในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไข
- เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถจะพัฒนาให้ได้รับความนิยมได้
- เป็นพื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวจากโครงการต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- เป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวสูง และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ
- เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมในเรื่องที่พัก สิ่งอำนวยความสะดวก ธนาคาร การสื่อสาร การไฟฟ้า ประปา
- เป็นพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวก มีสนามบินอย่างน้อย 1 แห่ง และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางคมนาคมได้

การพิจารณาเปรียบเทียบรูปแบบการบริหารกิจกรรมและวิธีการให้ข่าวสาร

จากการสำรวจสามารถนำข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ในแต่ละพื้นที่สำรวจมาพิจารณาทีละประเด็นอันเป็นข้อพิจารณาที่มีนัยสำคัญนำมาประกอบการพิจารณากำหนดรูปแบบวิธีการ รวมถึงนโยบายการควบคุมดูแลจากเจ้าหน้าที่บุคลากรได้ ของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งจะต้องใช้ประกอบการพิจารณากับข้อมูลความต้องการของนักท่องเที่ยว ท้ายสุดคือ การเปรียบเทียบกับวิธีการและรูปแบบการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวในต่างประเทศด้วย เพื่อสรุปหาความเหมาะสมทั้งในรูปแบบวิธีการ และการควบคุมดูแลอาศัยวิธีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีความเหมาะสมทั้งภาครัฐ และเอกชน และเข้าข่ายที่สามารถจะเป็นตัวแทนของหน่วยหรือศูนย์ข่าวสารการท่องเที่ยวให้กับ ททท. ได้

โดยทั้งนี้อาจอยู่ในรูปแบบของศูนย์ที่มีเจ้าหน้าที่คอยดูแล หรือไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลโดยอาจจะเป็นเพียงแคंपายหรือใช้ระบบอัตโนมัติขึ้น โดยในที่นี้ จากการวิเคราะห์และวางแนวทางการจัดตั้งศูนย์ข่าวสารเบื้องต้นในข้างต้นนั้น ซึ่งเห็นว่ามีเหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาทุกรูปแบบสามารถแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 หัวข้อ

1. ข้อพิจารณาการกำหนดที่ตั้ง

เส้นทางผ่านระหว่างเมือง ชุมทางขนส่งโดยสาร จุดริมขอบทาง ตัวเมือง และสถานที่สำคัญ

2. ข้อพิจารณาการกำหนดขนาด

ได้แก่ ศูนย์บริการฯ ที่เป็นชนิด Walk-In, Walk-Up, Automated Information Kiosk ป้ายบอกทางและการบริการเคลื่อนที่

ซึ่งจะสังเกตเห็นว่าการกำหนดที่ตั้งของศูนย์ฯ ที่เหมาะสมแล้วนั้นสามารถกำหนด ชนิด หรือขนาดที่เหมาะสมได้ และสามารถนำมาพิจารณารูปแบบการบริหาร กิจกรรมและวิธีการให้ข่าวสารได้ในที่สุด โดยนำหัวข้อในประเด็นเดียวกันมาวิเคราะห์โดยใช้เปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในประเทศ โดยแบ่งประเด็นในการพิจารณาออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. ที่ตั้งและขนาดที่สอดคล้องกับชนิด และขนาดของศูนย์
2. รูปแบบการบริหารและกิจกรรม
3. รูปแบบการให้บริการข่าวสาร

โดยสามารถสรุปการเปรียบเทียบรูปแบบการบริหาร กิจกรรมและวิธีการให้ข่าวสารระหว่างหน่วยงานในประเทศได้โดยแบ่ง Scale ที่มีความแตกต่างถึง 5 ระดับ อันสามารถครอบคลุมได้ตามข้อพิจารณาในทุกด้านจุดที่ตั้ง และความสามารถในการรองรับได้ดังนี้

หลักเกณฑ์และข้อพิจารณากำหนดด้านการบริหารและจัดการของศูนย์ฯ

จากแนวความคิดของประเภทศูนย์ทั้ง 5 ลักษณะ ที่มีความเหมาะสมและสามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกพื้นที่ เช่น ในย่านเมือง เส้นทางหลัก จุดสำคัญๆ ชุมทางคมนาคม หรือในแหล่งท่องเที่ยว ในแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกันย่อมมีความเหมาะสมในการจัดตั้งศูนย์ฯ ประเภทต่างๆ ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพื่อให้มีความเหมาะสมในด้านการบริการ ข้อมูล รวมถึงการออกแบบที่สอดคล้องกับพื้นที่ จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดคุณลักษณะเพื่อใช้ในการพิจารณา โดยสามารถสรุปเป็นข้อกำหนดของศูนย์แต่ละประเภทดังนี้

1. ศูนย์บริการฯ ขนาดใหญ่ (Walk – In)

รูปแบบการบริหาร กิจกรรม และวิธีการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวที่มีความสอดคล้องกับศูนย์บริการฯ ขนาดใหญ่นี้ สามารถสรุปได้จากแนวทางการวิเคราะห์เปรียบเทียบหน่วยงานในประเทศ และความต้องการของนักท่องเที่ยวที่นำเสนอในหัวข้อข้างต้น

ที่ตั้ง

จะต้องอยู่ในเมืองบนถนนสายหลัก ใกล้ชุมทางการขนส่งโดยสารต่างๆ เช่น จุดจอดรถโดยสาร ทางเรือ หรือสายการบิน โดยอยู่ในบริเวณที่นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อสอบถามได้สะดวก

จำนวนนักท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวจะต้องไม่ต่ำกว่า 60 คน ต่อวัน

รูปแบบการบริหารและกิจกรรม

เจ้าหน้าที่บุคลากร

- จำนวนบุคลากรอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป (พนักงาน 1 คน สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 32 คน/วัน โดยประมาณจากข้อมูลจาก

แบบสอบถามว่านักท่องเที่ยว 1 คน ใช้เวลาซักถาม 5 นาที, ทั้งนี้
 ให้มีความเพียงพอในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวตามพื้นที่
 ต่างๆ ได้โดยคำนวณเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักท่องเที่ยวตามสัดส่วน
 (1/32)

- สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และหรือภาษาอื่นได้

อุปกรณ์เครื่องใช้

อุปกรณ์มาตรฐานที่จำเป็นต้องมี ได้แก่ โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์

สิ่งอำนวยความสะดวก

มีพื้นที่ขายของที่ระลึก ที่จอดรถตามสมควร และมีที่นั่งสำหรับวาง
 แผนการเดินทาง

รูปแบบการบริการ

ประเภทข้อมูล

ข้อมูลที่ต้องมีและครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้ แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร
 เส้นทางการเดินทาง สถานที่ซื้อของ หรือ รายละเอียดการนำทัวร์
 ต่างๆ

ลักษณะการบริการ

- มีเอกสารตีพิมพ์แจกฟรี
- ให้สอบถามปัญหาการท่องเที่ยวโดยตรง
- บอร์ดคิดประกาศข้อมูลต่าง ๆ

- มีบริการสอบถามทางโทรศัพท์ และโทรสาร
รูปแบบเอกสาร

- แผนที่

- แผ่นพับ

- เอกสารเล่มเล็ก

- ตารางเวลาเดินรถ, รถไฟ, สายการบิน

- แผ่นปลิว

ภาษาที่ใช้ในเอกสาร

อย่างน้อยต้องมีภาษาต่างชาติ 1 – 2 ภาษา นอกเหนือจากภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทั้งนี้กำหนดได้จากการสังเกตการณ์ของหน่วยงาน นั้นๆ เองว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีสัดส่วนสูงที่ใช้ภาษาอื่นนอกเหนือจาก ไทยและอังกฤษอีก 2 ภาษา เพื่อการสื่อสารได้ดีและเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2. ศูนย์บริการขนาดย่อม (Walk – Up)

รูปแบบแนวความคิดในการกำหนดคุณสมบัติของศูนย์บริการฯ ขนาดย่อมดังนี้

ที่ตั้ง

จะต้องตั้งอยู่บนเส้นทางสัญจรหนาแน่น หรือทางผ่านที่มีจำนวนคน (นักท่องเที่ยว) มาก

จำนวนนักท่องเที่ยว

ต้องไม่ต่ำกว่า 47 คนต่อวัน

รูปแบบการบริหารและกิจกรรม

เจ้าหน้าที่

- จำนวนบุคลากรมี 1 คนขึ้นไป ซึ่งเจ้าหน้าที่ 1 คนสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ 68 คน/วัน โดยประมาณเวลาจากข้อมูลแบบสอบถามว่านักท่องเที่ยว 1 คน ใช้เวลาซักถาม 7 นาที และสามารถเตรียมจำนวนเจ้าหน้าที่ซึ่งเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้นได้ตามสัดส่วน

(1/68)

- สามารถพูดภาษาอังกฤษได้

อุปกรณ์เครื่องใช้

- โทรศัพท์
- โทรทัศน์
- โทรสาร

สิ่งอำนวยความสะดวก

พื้นที่จอดรถ สำหรับนั่งวางแผนเดินทาง

รูปแบบการบริการ

ประเภทข้อมูล

ภาษาที่ใช้ในเอกสาร

- ไทย
- อังกฤษ
- ไทยผสมอังกฤษ

3. ศูนย์บริการฯ ขนาดเล็กแบบ Automated Information Kiosk

หลักเกณฑ์กำหนดสำหรับศูนย์บริการฯ ขนาดเล็กแบบ Kiosk มีดังนี้

ที่ตั้ง

ตั้งอยู่บนเส้นทางสัญจร เค่นซ์ด

พื้นที่

มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่น่าดึงดูด รวมถึงมีป้ายบอกชัดเจน

อย่างน้อย 1 ตร.ม.

จำนวนนักท่องเที่ยว

ไม่กำหนด

รูปแบบการบริหารและกิจกรรม

เจ้าหน้าที่

ไม่มี

อุปกรณ์เครื่องใช้

Computer, Printer, โทรศัพท์

สิ่งอำนวยความสะดวก

- มีอุปกรณ์การให้ร่มเงา และกันฝน ณ พื้นที่บริการ
- มีแสงสว่างเพียงพอในเวลาค่ำคืน

รูปแบบการบริการ

ประเภทข้อมูล

- แผนที่บอกตำแหน่งของตัวศูนย์ด้วย
- เส้นทาง
- สถานที่ท่องเที่ยว
- ที่พัก

ลักษณะการบริการ

- เป็นระบบ Automation “Touch Screen”
- เอกสารตีพิมพ์จัดวางไว้บนหิ้ง
- บอร์ดติดประกาศขนาดเล็ก

รูปแบบเอกสาร

- เอกสารที่พิมพ์ออกได้จาก Computer นั้น ๆ

ภาษาที่ใช้ในเอกสารนั้น

- ไทย
- อังกฤษ

4. ศูนย์บริการข่าวสารลักษณะเคลื่อนที่ได้ (Mobile)

ลักษณะของศูนย์บริการนี้ เป็นแนวทางนำเสนอที่ได้รับแนวความคิดจากต่างประเทศ(สหรัฐอเมริกา) ซึ่งเป็นการให้บริการที่เหมาะสมในเชิงรุก (Active) และสามารถในการเข้าถึงได้มากกว่าในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวหรือสถานที่สำคัญๆ ในขั้นต้นนี้ความเป็นไปได้ของอุปกรณ์คือ รถบริการเคลื่อนที่ในการให้บริการข่าวสารการท่องเที่ยว

ที่ตั้ง

เคลื่อนที่ไปตามแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญๆ

ขนาด

รถตู้

รูปแบบการบริการและกิจกรรม

เจ้าหน้าที่

- 1-2 อัตรา
- พุคภาษาอังกฤษได้

อุปกรณ์ :-

รถตู้บริการ

สิ่งอำนวยความสะดวก

- กันแดดติดกับตัวรถเพื่อให้ร่มเงากับผู้มาสอบถาม

รูปแบบการบริการ

ประเภทข้อมูล

- แหล่งท่องเที่ยว
 - ที่พัก
 - การเดินทาง
 - แหล่งพักผ่อนของชุมชน
- ลักษณะการบริการ**
- ถาม - ตอบ
 - เอกสารการพิมพ์
 - Touch Screen โดยใช้ระบบเดียวกับศูนย์ประเภทอัตโนมัติ (AUTOMATED INFORMATION KIOSK)

5. ป้ายบอกเส้นทางไปยังศูนย์บริการที่ใกล้เคียง

เป็นการสื่อสารความหมายด้วยป้าย เพื่อบอกเส้นทางกับนักท่องเที่ยวไปยังศูนย์บริการฯ ที่ใกล้เคียง เพื่อความสะดวกมากยิ่งขึ้น และป้องกันความเข้าใจผิดในข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ทั้งนี้จุดที่ติดตั้งป้ายที่เหมาะสม จะต้องอยู่ในเส้นทางสัญจรที่เหมาะสม ส่วนในด้านการจัดการนั้น จะมีเพียงผู้ดูแลและบำรุงรักษาป้ายต่างๆ เท่านั้น โดยมีแนวความคิดให้ศูนย์บริการฯ ที่เป็นเครือข่ายของ ททท. ใกล้เคียงเป็นผู้ดูแลบำรุงรักษา โดยไม่ต้องอาศัยสิ่งอำนวยความสะดวก เข้า

หน้าที่ อุปกรณ์เครื่องใช้ใดๆ ทั้งสิ้น และควรมีเอกสารให้สามารถหยิบไปได้แทรกอยู่ด้วย เพื่ออย่างน้อยเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการท่องเที่ยว หรือ หาศูนย์บริการ ในระแวกใกล้เคียงได้
ลักษณะของศูนย์ให้ข่าวสารการท่องเที่ยว

ศูนย์ข่าวสารขนาดใหญ่

ศูนย์ข่าวสารขนาดใหญ่จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบมาตรฐานของศูนย์ข่าวสารครบทั้ง 3 องค์ประกอบดังได้กล่าวแล้ว

จากแนวทางการออกแบบที่กำหนดประกอบกับขนาดพื้นที่มาตรฐานที่ได้ทำการศึกษาไว้ รวมถึงแนวทางการศึกษาสถาปัตยกรรมไทย นำมาประกอบการออกแบบศูนย์ข่าวสารขนาดใหญ่

สำหรับกรณีตัวอย่างเป็นศูนย์ข่าวสารที่สามารถรองรับ นักท่องเที่ยวได้ 200 คนต่อวัน โดยมีเจ้าหน้าที่ให้ข่าวสาร จำนวน 2 - 4 คน ประกอบด้วย

ส่วนบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

1. พื้นที่ให้บริการข่าวสาร 2 ชั้น ใต้เอกสาร 3 บอร์ดข่าวสาร

ส่วนสำนักงาน

1. สำนักงานเจ้าหน้าที่
2. พื้นที่เตรียมอาหารและถือกระเป๋า

ส่วนบริการนักท่องเที่ยว

1. พื้นที่พักผ่อนภายในและภายนอก
2. ห้องน้ำ - ส้วมสาธารณะ

3. ที่จอดรถนักท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่

4. ห้องโสตทัศนศึกษา (องค์ประกอบเสริม)

จากองค์ประกอบตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น เมื่อทำการออกแบบในเบื้องต้นแล้วนำมาพิจารณาลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมไทยในแต่ละภาคหรือประเภทของแหล่งท่องเที่ยว โดยแบ่งส่วนของสถาปัตยกรรมออกตามลักษณะสถาปัตยกรรมไทย 3 ส่วน คือ

1. ส่วนฐาน และรูปทรงอาคาร

2. ส่วนผนัง, ฐานประตูและบานประตูรวมถึงค้ำยัน

3. ส่วนหลังคาและหน้าบันอาคาร

สำหรับศูนย์ข่าวสารขนาดใหญ่ภาคกลางเมื่อนำลักษณะเด่นทางสถาปัตยกรรมภาคกลาง นำมาใช้ประกอบกับตัวอาคารดังกล่าวแล้ว จะได้ศูนย์ข่าวสาร ขนาดใหญ่ ที่มีลักษณะไทยภาคกลางประกอบอยู่ โดยลักษณะเด่นดังกล่าวที่นำมาประกอบนั้น เป็นตัวอย่างหนึ่งๆ เท่านั้น ผู้ออกแบบสามารถนำแนวทางนี้ไปประยุกต์ให้เกิดความเหมาะสมกับแต่ละกรณีได้ต่อไป

ศูนย์ข่าวสารขนาดเล็ก

การออกแบบศูนย์ข่าวสารขนาดเล็กองค์ประกอบของศูนย์ข่าวสารอาจเหลือเพียง 1 หรือ 2 องค์ประกอบ คือ ส่วนบริการข่าวสารการท่องเที่ยว และส่วนสำนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

สำหรับกรณีตัวอย่างเป็นศูนย์ข่าวสารขนาดเล็กที่มีเจ้าหน้าที่ให้ข่าวสาร 2 คน องค์ประกอบประกอบด้วยส่วนบริการข่าวสาร

1. พื้นที่ให้บริการข่าวสาร

2. ชั้นใต้เอกสาร

3. บอร์ดข่าวสาร

ส่วนบริการนักท่องเที่ยวภายนอกอาคารอยู่ในพื้นที่ที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่แล้ว

สำหรับศูนย์ข่าวสารขนาดเล็กสำหรับภาคกลางจะมีการนำลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมภาคกลางมาประกอบ

ศูนย์ข่าวสารแบบอัตโนมัติ

ศูนย์ข่าวสารแบบอัตโนมัติ เป็นลักษณะของการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวที่จะฝากอยู่กับอาคารอื่นๆ หรืออาจจะเป็นเครื่องให้ข่าวสารที่เป็นตู้ตั้งอิสระ

การออกแบบศูนย์ข่าวสารประเภทนี้อาจมีวิธีการเดียวกับศูนย์ข่าวสาร 2 ประเภทแรก หรือเป็นการออกแบบลักษณะของศูนย์ข่าวสาร โดยการเปรียบเทียบประโยชน์ใช้สอยกับเครื่องใช้เครื่องตกแต่ง ที่มีลักษณะเด่นของแต่ละภาค โดยยังคงมาตรฐานและขนาดของศูนย์ข่าวสาร

ศูนย์ข่าวสารแบบป้ายข้อมูลข่าวสาร

เนื่องจากได้มีการศึกษาโครงการออกแบบป้ายแหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยมีขีดคำนึงถึงในการออกแบบดังนี้

- มีความเป็นมาตรฐานในเรื่องของขนาดและสัดส่วนของป้าย ตลอดจนการใช้กราฟฟิก
- ให้เป็นเอกลักษณ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- มีความสะดวกเหมาะสม ทั้งในด้านของการนำมาใช้งานในสภาพพื้นที่ซึ่งแตกต่างกัน หรือ ที่ๆ มีความต้องการในการใช้แตกต่างกัน
- ต้องเป็นแบบที่ง่ายต่อการผลิต, การจัดสร้าง, การติดตั้งและเป็นแบบที่มีความเหมาะสมกับงบประมาณ

ความปลอดภัยและการป้องกันอัคคีภัย

การออกแบบจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้โครงการ โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ดังนี้

1. การกำหนดและแบ่งประเภทเส้นทางสัญจร ยานพาหนะและทางเท้า รวมถึงองค์ประกอบของทางสัญจรที่ได้มาตรฐาน
2. การกำหนดตำแหน่งขององค์ประกอบสาธารณะต่างๆ ที่ไม่เป็นมุมอับลับตาคน หรือไม่สัมพันธ์กับสัดส่วนมาตรฐานของผู้ใช้อาคาร
3. การออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่คำนึงถึงการกำหนดทางเข้า - ออก และทางหนีไฟ
4. การเลือกใช้วัสดุประกอบอาคารที่ช่วยป้องกันไฟให้อาคาร

การบำรุงรักษา

เป็นการออกแบบอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่ดูแลรักษาง่าย โดยมีข้อพิจารณาดังนี้

1. การคัดเลือกวัสดุที่บำรุงรักษาง่ายและประหยัดค่าใช้จ่ายเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม
2. การออกแบบอาคารและสิ่งปลูกสร้างที่มีขนาดและสัดส่วนที่เหมาะสมและสะดวกในการดูแล
3. มีการจัดสรร พนักงานและพื้นที่เก็บอุปกรณ์ตามตำแหน่งอย่างเหมาะสม

การตกแต่งภายใน

สำหรับการตกแต่งภายในซุ้มศูนย์ข่าวสาร ซึ่งเป็นศูนย์ที่มีประโยชน์ใช้สอยแบบใหม่ที่ต้องมีความเป็นเอกลักษณ์สากล และสามารถสืบสานลักษณะไทยไว้ ในส่วนของเครื่องตกแต่งภายใน อาจแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. เครื่องตกแต่งสำนักงาน จำเป็นต้องสอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยใหม่ๆ และมีความเป็นสากล ในส่วนของเครื่องตกแต่งสำนักงานอาจมีรูปแบบสมัยใหม่ เช่นสำนักงานทั่วไป
2. เครื่องตกแต่งภายในทั่วไป ในส่วนนี้อาจสามารถนำลักษณะของเครื่องใช้สมัยก่อน มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม โดยอาจเกิดจากการพิจารณาเปรียบเทียบประโยชน์ใช้สอยบางประการ ตัวอย่าง เช่น ลักษณะของตู้พระธรรมกับชั้นวางเอกสารตั้งพื้น ที่วางเครื่องบายศรีกับชั้นวางเอกสารตั้งโต๊ะ เป็นต้น

การออกแบบภูมิทัศน์

การออกแบบภูมิทัศน์ของไทยในสมัยโบราณ จะมีความสัมพันธ์ กับสถาปัตยกรรม 2 ประเภท ดังกล่าวแล้ว โดยลักษณะของภูมิทัศน์ ที่สัมพันธ์ กับสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย ของพระมหากษัตริย์ และสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมความเชื่อ เช่น วัดนั้นจะผูกพันกับแนวความคิดที่เกี่ยวกับคติภูมิจักรวาล, หรือไตรภูมิพระร่วง ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ อาจเป็นการจำลองลักษณะของภูเขา, ต้นไม้ หรือสายน้ำ ให้กลมกลืนกับงานสถาปัตยกรรม

ส่วนภูมิทัศน์ที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยทั่วไป ส่วนใหญ่แล้วจะเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวันของแต่ละชุมชน และอาชีพ ในแต่ละภูมิภาค อาจเป็น สวนครัว, สวนไม้ผล หรือสวนไม้กระถางที่สามารถปลูกได้บนลานเรือนยกกระดาน, สามารถโยกย้าย หรือปรับเปลี่ยนได้ตามความพอใจโดยสัมพันธ์กับคติความเชื่อของแต่ละชุมชน

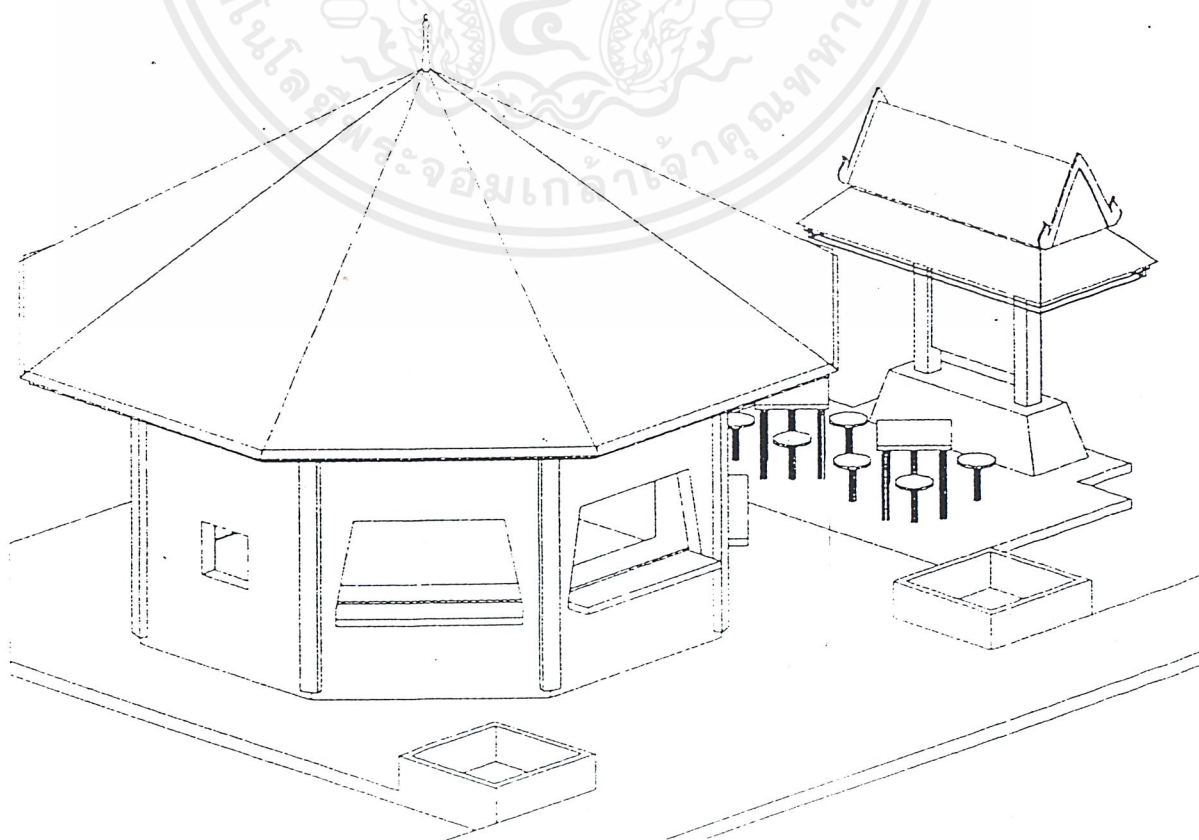
โดยแบ่งชนิดของป้ายออกเป็น ประเภทดังนี้

1. ป้ายชื่อสถานที่ท่องเที่ยว
2. ป้ายต้อนรับ
3. ป้ายแผนที่และแสดงรายละเอียด
4. ป้ายห้าม - เตือน - บริการ
5. ป้ายชี้ทางแหล่งท่องเที่ยว
6. ป้ายแบบพิเศษ

จากข้อคํานึงดังกล่าวข้างต้น นำมาออกแบบตัวอย่างศูนย์ข่าวสารแบบป้ายข้อมูลข่าวสาร

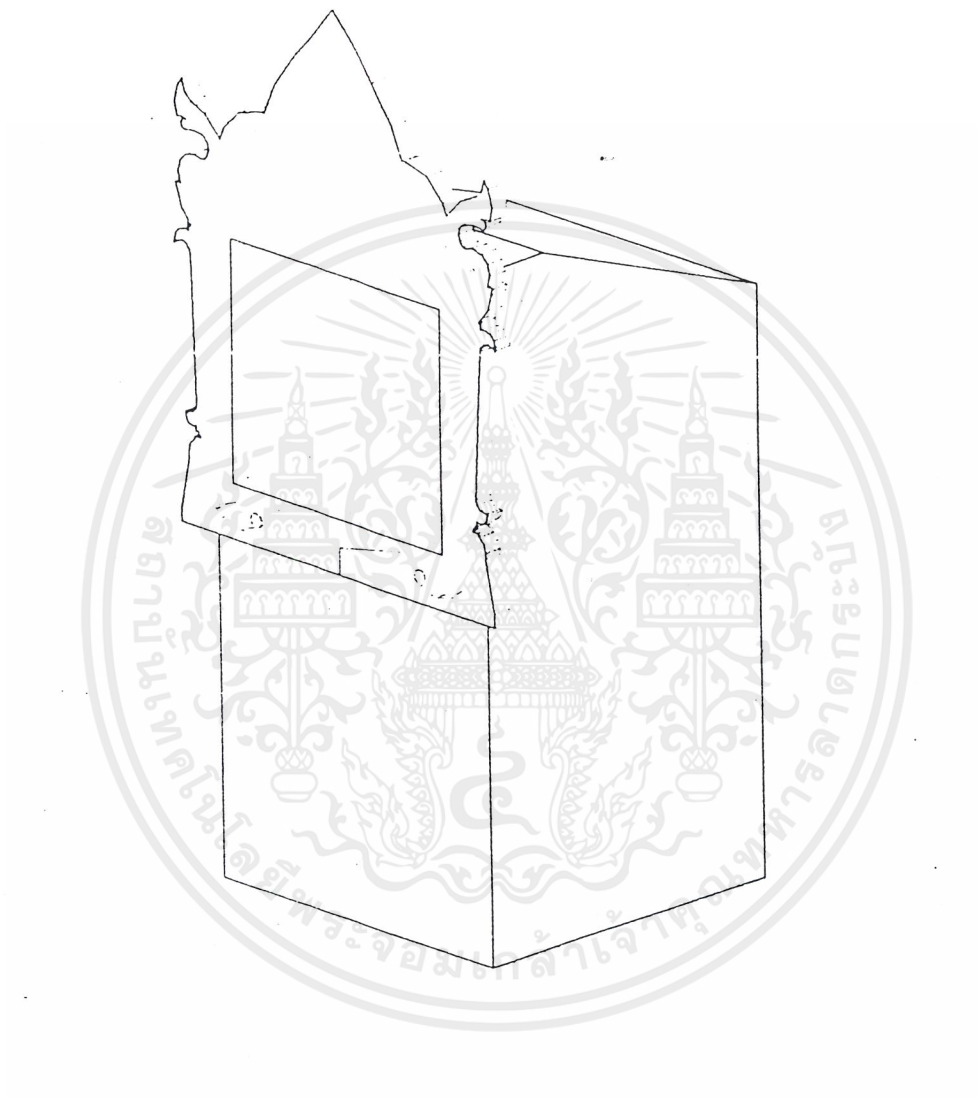
ภาพที่ 20

ภาพแสดงรูปแบบศูนย์บริการข่าวสารขนาดเล็ก

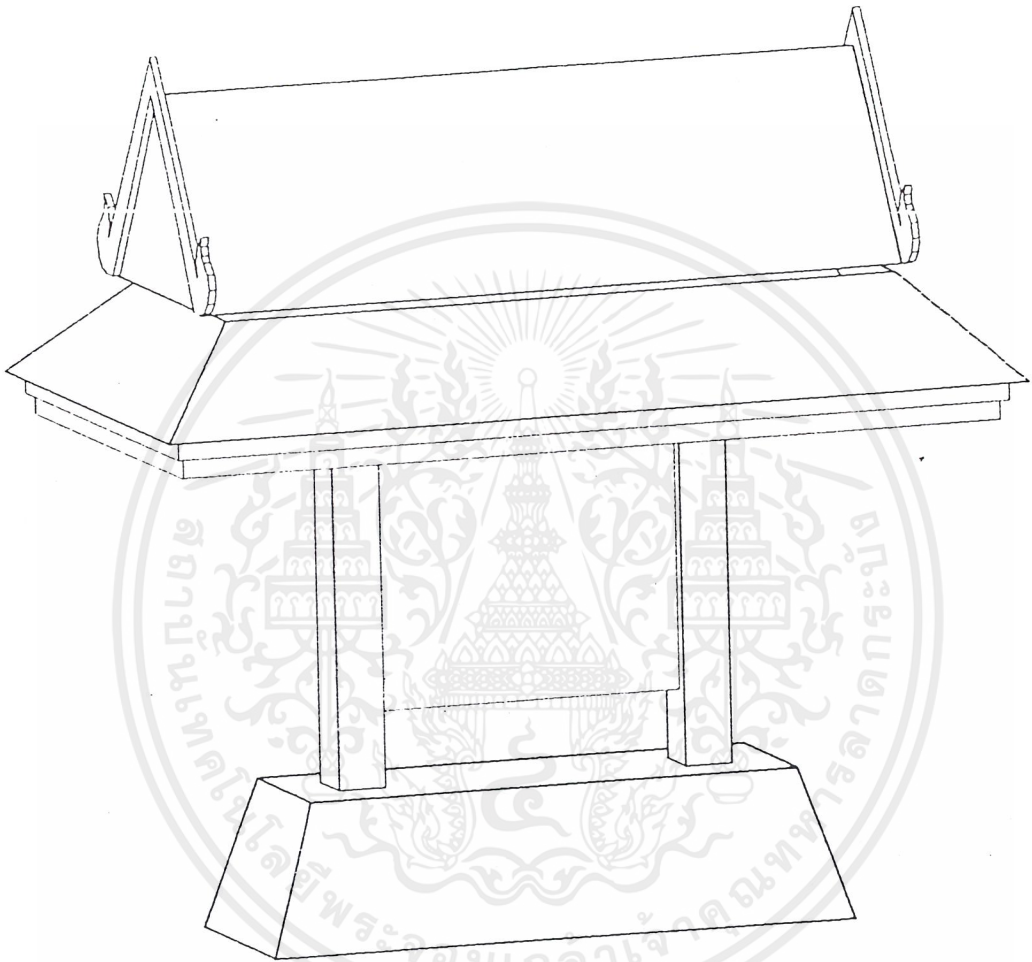
ภาพที่ 21

ภาพแสดงรูปแบบศูนย์บริการข่าวสารอัตโนมัติ

ภาพที่ 22

ภาพแสดงรูปแบบศูนย์บริการข่าวสารแบบป้ายข่าวสาร

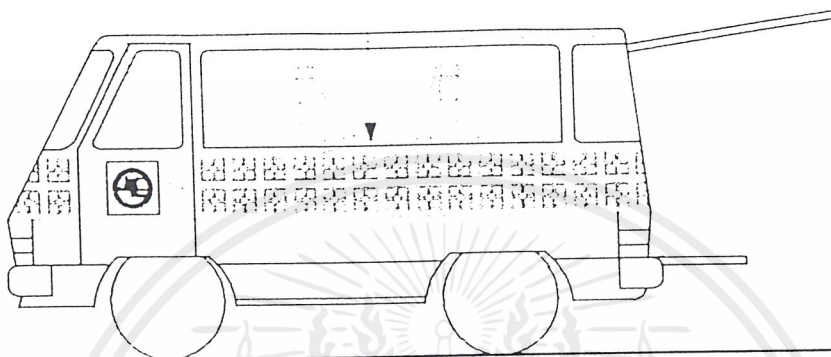

ภาพที่ 23

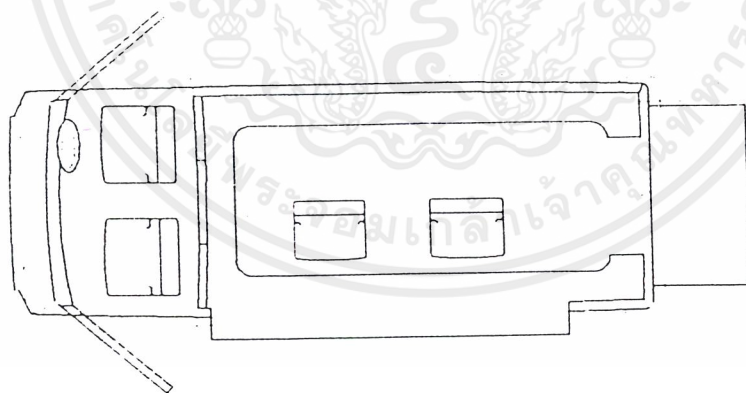
ภาพแสดงศูนย์บริการข่าวสารบนรถยนต์

LOGO TAT

ATTENDANT COUNTER

ELEVATION

PLAN

แนวทางและข้อพิจารณาการออกแบบซุ้มบริการนักท่องเที่ยว

แนวทางการออกแบบ

จากการศึกษาถึงการกำหนดตำแหน่งที่ตั้งและขนาดมาตรฐานรวมถึงแนวทางการศึกษาสถาปัตยกรรม สำหรับซุ้มบริการข่าวสารฯ นี้ มีข้อควรคำนึง ซึ่งนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ ดังนี้

- คุณภาพและมาตรฐานการออกแบบ
- มาตรฐานของพื้นที่ตั้งซุ้ม
- มาตรฐานของวัสดุประกอบซุ้ม
- ความปลอดภัยและการป้องกันอัคคีภัย
- สิ่งอำนวยความสะดวกคนพิการ
- การบำรุงรักษา
- การออกแบบตกแต่งภายใน
- การออกแบบภูมิทัศน์
- ระบบอาคาร

คุณภาพและมาตรฐานการออกแบบ

กำหนดคุณภาพและมาตรฐานการออกแบบมีเงื่อนไขตามข้อสังเกตดังนี้

1. ต้องอำนวยความสะดวกในการให้บริการข่าวสาร แก่นักท่องเที่ยว
2. คำนึงถึงลักษณะของสถาปัตยกรรมท้องถิ่น
3. พิจารณาการออกแบบที่สัมพันธ์กับขนาดมาตรฐานของศูนย์ข่าวสาร
4. ต้องมีเอกลักษณ์ของศูนย์ข่าวสารเป็นที่จดจำได้ของนักท่องเที่ยว

มาตรฐานของพื้นที่ตั้ง

มีข้อกำหนด ที่ควรพิจารณาเกี่ยวกับพื้นที่ตั้งอาคารศูนย์ข่าวสารดังนี้

1. การกำหนดที่ตั้งอาคารต้องสัมพันธ์กับแนวทางในการกำหนดที่ตั้งเบื้องต้นที่ทำการศึกษา
2. การกำหนดเส้นทางการเข้าถึงกับการมองเห็น รวมถึงการเข้า – ออกที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม
3. ต้องพิจารณาข้อบังคับตามกฎหมายอาคารและผังเมืองรวมถึงข้อกำหนดเฉพาะของแต่ละพื้นที่
4. สภาพพื้นที่และการระบายน้ำภายในพื้นที่ต้องเหมาะสมให้ทำการก่อสร้างศูนย์บริการข่าวสารท่องเที่ยวได้สะดวกและไม่สิ้นเปลือง
5. พื้นที่ตั้งอาคารควรมีโอกาสการขยายตัวขององค์ประกอบเสริมได้ในอนาคต

ข้อพิจารณาเลือกรูปแบบเอกลักษณ์ของเรือนไทย

ในช่วงเวลา 200 ปีที่ผ่านมาเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาเป็นลำดับ ตั้งแต่สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นจนถึงปัจจุบัน เกี่ยวกับการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ได้มีการเปลี่ยนแปลงพอเห็นได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. เรือนไทย สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น (ร.1-ร.4)
2. เรือนแบบยุโรปสมัย (ร.5-ร.7)
3. เรือนแบบสมัยใหม่ (ปัจจุบัน)

ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมไทย

คำว่า“เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทย”มีความหมายว่า สถาปัตยกรรมอันยอดเยี่ยม ซึ่งมีลักษณะประจำชาติรวมอยู่ด้วยหรือสถาปัตยกรรมที่มีความวิจิตรอย่างยิ่ง ที่แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมประจำชาติหรือ สถาปัตยกรรมที่มีความหมายตามหลักวิชาว่าเป็นอาคารที่มี ทรวดทรง โครงสร้างที่เหมาะสมแข็งแรง ส่วนคำว่า“ลักษณะประจำชาติ”หมายถึง ลักษณะที่เป็นแบบอย่างสำคัญของศิลปวัฒนธรรมประจำชาตินั้นๆ

เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของเรือนไทยในภาคต่างๆ

ในท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศไทยมีแบบบ้านที่อยู่อาศัย ซึ่งชาวบ้านในท้องถิ่นได้ออกแบบสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอยมีความเหมาะสมกับอาชีพ วัฒนธรรมประเพณี ดินฟ้าอากาศ ทั้งนี้เพราะได้ผ่านการแก้ไขทดลองสืบทอดกันมาเป็นเวลานาน จนนับได้ว่าเป็นแบบที่นิยมกันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละถิ่นได้

การสร้างบ้านให้เหมาะสมกับคนไทยเพื่อรักษาเอกลักษณ์ไทย ควรจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ โดยการศึกษาให้ทราบถึงสิ่งต่อไปนี้

1. เอกลักษณ์เฉพาะถิ่นของเรือนไทยภาคต่างๆ การศึกษาลักษณะเฉพาะถิ่นของเรือนไทยในภาคต่างๆ นั้นเพื่อนำรูปแบบของส่วนประกอบ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของบ้านแต่ละแบบมาเป็นแบบในการก่อสร้างบ้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน โดยทำการประยุกต์ในด้านวัสดุที่ใช้และรูปแบบ ให้เหมือนเดิมหรือแตกต่างไปจากเดิม โดยยังคงมีลักษณะที่ยังบ่งบอกว่าเป็นศิลปะไทยเฉพาะถิ่นนั้นๆ ได้ชัดเจน ดังมีรายการต่อไปนี้

1.1 เอกลักษณะเรือนไทยภาคเหนือ

- ลักษณะตัวกาแล
- ลักษณะรูปทรงหลังคาของเรือนกาแลและเรือนฝ้าทุ่ง
- ลักษณะชานเรือน
- รัาน้ำตัน
- ลักษณะใต้ถุนโปร่ง

1.2 เอกลักษณะเรือนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ลักษณะหลังคาทรงสูง
- ลักษณะตัวหางปี่นลม
- ลักษณะชานเล่นเชื่อมระหว่างเรือนพักและเรือนครัว
- ลักษณะใต้ถุนสูง

1.3 เอกลักษณะเรือนไทยภาคกลาง

- ลักษณะทรงหลังคาแอ่นทรงสูง
- ลักษณะปี่นลมทรงจอมแห
- ลักษณะฝาผนังเป็นไม้เข้าเดือยติดต่อกันทั้งผนัง
- ลักษณะใต้ถุนสูง
- ลักษณะชานและระเบียงมีเนื้อที่ประมาณ 40% ของพื้นที่ทั้งหมด
- ลักษณะการจัดหมู่เรือนกระจายไม่บังลมแก่กัน

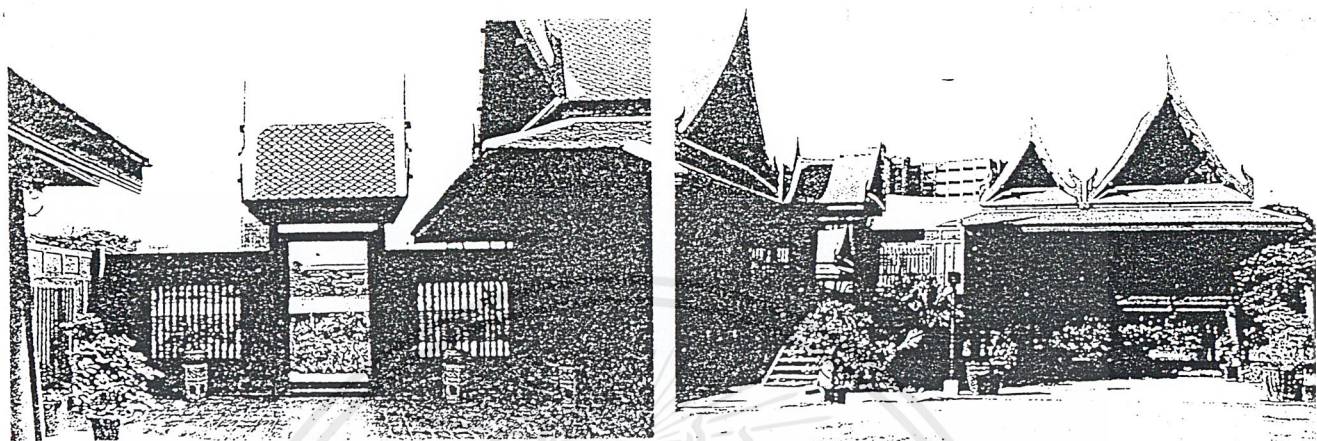
1.4 เอกลักษณะเรือนไทยภาคใต้

- ลักษณะทรงหลังคาทรงสูง
- ลักษณะปี่นลมแบบหางปลา
- ลักษณะเสาตั้งบนค่อม
- ลักษณะใต้ถุนเตี้ย
- ลักษณะการตกแต่งบ้านด้วยลายฉลุไม้แบบบ้านไทยมุสลิม

การจะนำเอาเอกลักษณ์ของเรือนไทยแต่ละแบบมาใช้ นั้น ควรพิจารณาเลือกเอาแต่สิ่งที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันเท่านั้น ไม่ควรจะต้องทำให้เหมือนแบบเดิมเสมอไป นอกเสียจากว่าจะทำการสร้างใหม่เพื่ออนุรักษ์ให้เหมือนเดิมก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง องค์กรประกอบบางอย่างไม่เหมาะสมก็ควรมีการเปลี่ยนแปลงได้

ภาพที่ 24

แสดงภาพเรือนไทยภาคกลาง

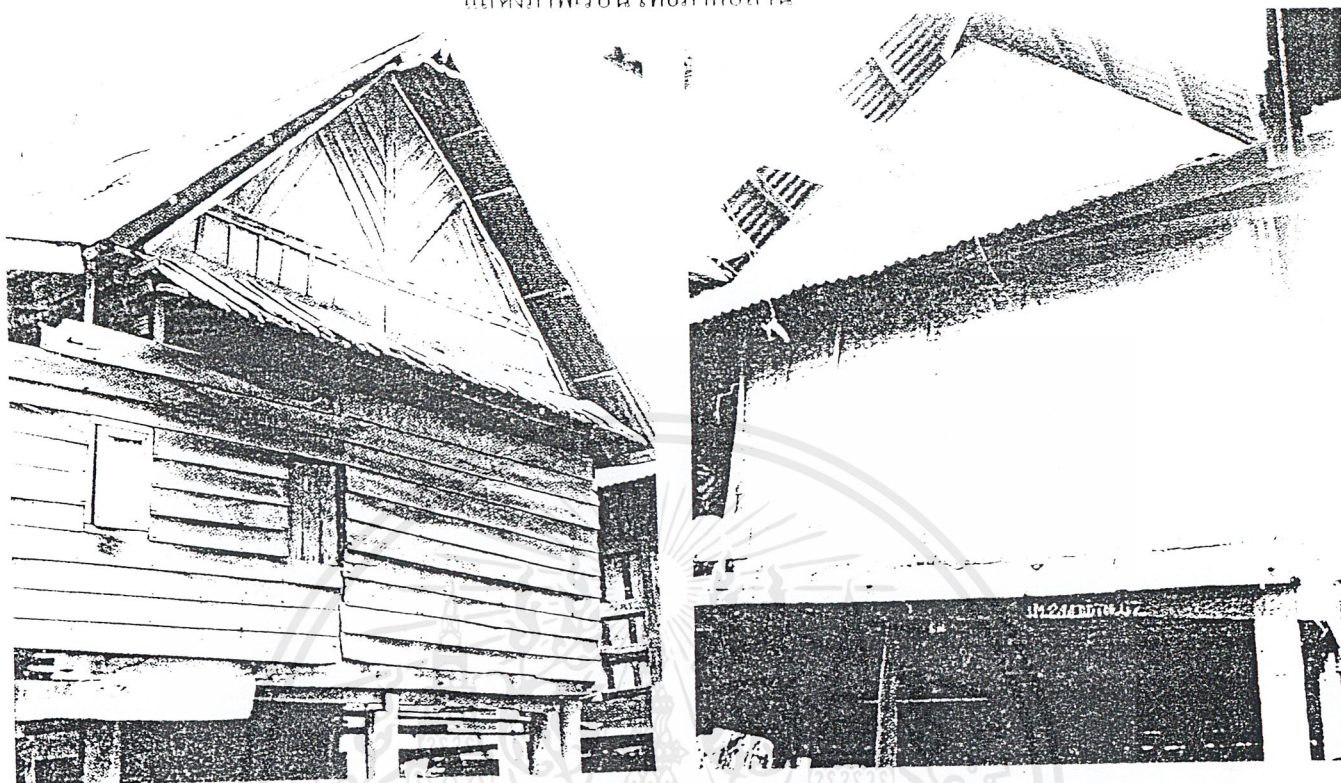
ภาพที่ 25

แสดงภาพเรือนไทยภาคใต้

ภาพที่ 26

แสดงภาพเรือนไทยภาคอีสาน

ภาพที่ 27

แสดงภาพเรือนไทยภาคใต้ (เรือนไทยมุสลิม)

2. ดินฟ้าอากาศ เมืองไทยมีแดดจัดความร้อนจากแสงแดดทำให้อุณหภูมิโดยทั่วไปร้อนเกือบตลอดปีมีฝนตกในฤดูฝนช่วยให้ความร้อนลดลง ฝนตกหนักและลมแรงในคราวฝนซุก ปัญหาในการออกแบบคือต้องสามารถป้องกันความร้อนจากแสงแดดได้ดี ป้องกันฝนสาดและแคดส่องได้ดี

3. สภาพแวดล้อมสังคมไทย ที่มีผลต่อการออกแบบคือ ปัญหาแมลง และฝุ่นทำให้ต้องสร้างสิ่งต่างๆ เพื่อป้องกันปัญหาเหล่านั้น เช่น หน้าต่างประตูต้องมีสิ่งป้องกัน

4. ประเพณีและวัฒนธรรม เดิมคนไทยนิยมนั่งกับพื้น ไม่นั่งเก้าอี้ ดังนั้น เรือนไทยภาคกลางจึงไม่เหมาะกับการตั้งเฟอร์นิเจอร์

5. วัสดุและเทคโนโลยี ปัจจุบันไม้หายากและราคาแพง วัสดุในการก่อสร้างจึงต้องเลือกเอาวัสดุที่มีราคาถูกและหาง่าย เช่น อิฐบล็อก และอิฐฉาบปูน แต่จะทำให้จำกัดในเรื่องของรูปแบบ

ภาพที่ 28

ภาพแสดงองค์ประกอบของลักษณะด้านสถาปัตยกรรมบ้านไทย

องค์ประกอบ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้
ฐานและรูปทรงอาคาร				
หน้าบัน				
บานและซุ้มประตู				
คันทวย, ค้ำยัน, ท้ายคา				
ผนัง				

มาตรฐานวัสดุประกอบซุ้ม

การคัดเลือกวัสดุที่ใช้ในโครงการจะต้องสอดคล้องกับการใช้งาน โดยเป็นการสร้างสรรค์และประยุกต์ลักษณะของสถาปัตยกรรมกับวัสดุและเทคโนโลยีการก่อสร้างที่เหมาะสมและสร้างเอกลักษณ์ให้โครงการ

จากการออกแบบที่คำนึงถึงลักษณะของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับวัสดุประกอบซุ้มตัวอย่างดังตารางที่

ตารางที่ 1
วัสดุที่มีความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

วัสดุประกอบ	ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้	ประเภทแหล่งท่องเที่ยว		
		สิ่งสวยงามที่มนุษย์ สร้างขึ้น	ธรรมชาติที่สวยงาม	วิถีทางดำเนินชีวิต น่าสนใจ
วัสดุผนังภายนอก	- ผนังสำเร็จรูป - ผนังก่ออิฐ - ผนังไม้	กลมกลืนกับสภาพ แวดล้อม - ก่ออิฐโชว์แนว - ผนังไม้	กลมกลืนกับสภาพ แวดล้อมธรรมชาติ	กลมกลืนกับแต่ละ ภูมิภาค
วัสดุหลังคา	- กระเบื้องดินเผา - กระเบื้อง คอนกรีต	กลมกลืนกับสภาพ แวดล้อม	- มีความทนทาน อายุการใช้งานนาน	กลมกลืนกับแต่ละ ภูมิภาค
วัสดุพื้น	- กระเบื้องดินเผา - กระเบื้องเซรามิค - ไม้	- ไม้	- บุหินธรรมชาติ	กลมกลืนกับแต่ละ ภูมิภาค
วัสดุฝ้าเพดาน	- ยิมซั่มบอร์ด - ไม้ไผ่อัด	- ไม้ - ยิมซั่มบอร์ด	- โชว์โครงสร้าง - ไม้	กลมกลืนกับแต่ละ ภูมิภาค
ประตู - หน้าต่าง	- ไม้ - อลูมิเนียม	- ไม้	- ไม้ - อลูมิเนียม	กลมกลืนกับแต่ละ ภูมิภาค

ข้อพิจารณาวัสดุในการผลิตตู้บริการนักท่องเที่ยว

ในการออกแบบตู้บริการนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่ใช้ในการออกแบบ และนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการออกแบบตู้บริการนักท่องเที่ยว โดยนำส่วนที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับหัวข้องานวิจัย ซึ่งนำมาเพื่อการพิจารณาใช้ในการออกแบบและผลิต แบ่งเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

โครงสร้าง

รูปแบบโครงสร้างในงานระบบอุตสาหกรรม

โครงสร้างในงานระบบอุตสาหกรรม มีความหมายถึงการนำโครงสร้างส่วนต่างๆ ของชิ้นงานที่ทำสำเร็จไว้แล้ว นำมาประกอบรวมกัน โดยยึดหลักกรรมวิธีการผลิตตามแนวอุตสาหกรรม ตามระบบนี้โครงสร้างส่วนใหญ่จะผลิตขึ้นและทำสำเร็จมาจากโรงงานแล้วนำมาต่อหรือประกอบขึ้นส่วนในที่ที่จัดไว้ ถ้าพิจารณาในแง่ของการจัดแยกชิ้นส่วนโครงสร้าง อาจจะแยกเป็นระบบใหญ่ๆ ได้ 3 ระบบ คือ

1. แบบผนัง(PANEL SYSTEM) เป็นระบบที่ประกอบกันเป็นยูนิตโดยวัสดุที่มีลักษณะเป็นแผ่น แต่ละแผ่นวางซ้อนกัน และถ่ายน้ำหนักรับต่อกันลงสู่ฐาน ระบบนี้วัสดุหลักจะมีลักษณะเป็นแผ่น ทำให้การขนย้ายสะดวก คัดแปลงใช้กับงานประเภทต่างๆ ได้กว้างขวาง แต่มักมีปัญหาตอนติดตั้งเพราะต้องใช้ช่างเทคนิคหรือผู้ชำนาญงาน และต้องใช้วัสดุที่แข็งแรง เพราะวัสดุต้องรับแรงโดยตรง
2. แบบเฟรม(FRAME SYSTEM) เป็นระบบที่แยกโครงสร้างออกมาในลักษณะของเสาและคาน ซึ่งจะเป็นตัวรับน้ำหนักโดยตรง ส่วนตัวผนังนั้นจะเป็นตัวปกปิดให้เกิดเนื้อที่ใส่สอยในโครงสร้าง หรือเพื่อปกปิดโครงสร้างเท่านั้น มิได้มีการรับน้ำหนักแต่อย่างใด
3. แบบผสมระหว่างแบบเฟรม(FRAME) กับแบบผนัง(PANEL) เป็นระบบที่โครงสร้างออกมาในลักษณะใช้เสา คาน และผนัง รับแรงร่วมกัน เพื่อให้ขนาดของโครงสร้างแต่ละระบบเล็กลงมาและช่วยเพิ่มความสวยงามทำให้ตัวเฟอร์นิเจอร์มีความหลากหลายทางด้านรูปแบบ จึงเป็นระบบที่นิยมใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ในปัจจุบัน

เสา

เสาเป็นหลักของอาคาร ทำหน้าที่รับน้ำหนักาน ดง พื้น ตลอดจนโครงสร้างและส่วนประกอบต่างๆ ของอาคาร และถ่ายน้ำหนักลงสู่ฐานราก เสาที่ใช้กันทั่วไป ใช้อาจแบ่งได้ 3 ชนิด คือ เสาไม้ เสาคอนกรีต และเสาเหล็ก

1. เสาไม้ใช้กับอาคารขนาดเล็กและขนาดกลางทั่วไป แบ่งเป็นเสาไม้จริง และเสาไม้ประกอบ
 - เสาคอนกรีตเสริมเหล็ก เป็นโครงสร้างที่ใช้กันทั่วไป เพราะสามารถควบคุมคุณภาพ การรับน้ำหนักและรูปร่างได้ตามความต้องการ ใช้ได้กับอาคารทุกขนาดและทุกประเภท การเสริมเหล็กในเสา
2. เสาเหล็ก เสาเหล็กซึ่งนำมาใช้โดยตรงโดยไม่เสริมในกรณีคอนกรีตนั้น มักใช้กับอาคารขนาดใหญ่และอาคารพิเศษต่างๆ ซึ่งเป็นอาคารโครงเหล็กล้วน นอกจากนี้อาจใช้ร่วมกับอาคาร ค.ส.ล. บ้างในบางส่วน ลักษณะเสาเหล็กที่ใช้ในการก่อสร้าง มีต่างๆ กันหลายรูปแบบ เช่น เสากลมกลวง เสาเหลี่ยมกลวง และเสาเหล็กรูปพรรณซึ่งมีหน้าตัดรูปต่างๆ เสาเหล็กแต่ละแบบจะมีขนาดของหน้าตัดหลายขนาด เพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมกับงาน

คาน

คาน มีหน้าที่ รับดงโดยยึดติดกับเสาที่หัวและท้าย รับน้ำหนักต่างๆ ถ่ายลงสู่เสา คานที่ใช้ทั่วไปอาจแบ่งตามวัสดุได้ 3 อย่าง คือ คานไม้ คานคอนกรีตเสริมเหล็ก และคานเหล็ก

1. คานไม้และคานไม้ประกอบ คือ คานที่ใช้ไม้หน้าตัดธรรมดาตามยึดติดกัน หรือประกอบกันเข้า เพื่อให้แข็งแรงและรับน้ำหนักได้มากขึ้น
2. คาน ค.ส.ล. มีขนาดและรูปร่างไม่จำกัด การกำหนดขนาด รูปร่างของคานและรายละเอียดของเหล็กเสริม ต้องอาศัยการคำนวณและออกแบบ โดยคำนึงถึงความแข็งแรง ความงาม และความประหยัดเป็นหลัก

3. กานเหล็ก มีรูปร่างหน้าตัด ความหนา และความสามารถรับน้ำหนักต่างๆ กันหลายชนิด การใช้ต้องอาศัยการคำนวณ และการออกแบบให้เหมาะสมกับอาคารแต่ละหลัง

พื้น

การทำพื้นนั้นมีวัสดุและวิธีการก่อสร้างได้หลายอย่างต่างๆ กัน วัสดุโครงสร้างของพื้นทั่วไป คือ ไม้ คอนกรีต หรือคอนกรีตเสริมเหล็ก ส่วนผิวพื้นนั้นเป็นส่วนที่ตกแต่งขึ้นภายหลัง โดยวิธีประดิษฐ์ผิวของพื้นนั่นเอง โดยวิธีทางช่าง หรือใช้วัสดุอื่นมาปูทับเพื่อให้ได้ผลทางความงามและประโยชน์ใช้สอยในแต่ละส่วนของอาคารนั้นๆ

การเลือกโครงสร้างพื้น

การเลือกโครงสร้างพื้นเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับงาน และทำหน้าที่รับน้ำหนักมีความสำคัญมาก เป็นระยะที่ตัดสินใจการเลือกวางระบบ โครงสร้างอื่นมาประกอบเป็นงานสถาปัตยกรรม เช่น อาจเลือกโครงช่วงยาว หรือใช้โครงช่วงแคบสั้น เป็นต้น อาจเลือกโครงให้เหมาะสมกับขนาดและวิธีบรรทุกน้ำหนัก มีการป้องกันไฟหรือไม่ มีความต้องการวางซ่อนสิ่งใดได้ฝ้าเพดานหรือไม่ ใช้เครื่องปูพื้นชนิดใด ราคาค่าทุนที่จะลงในงานนี้มีมากน้อยเพียงใด เป็นต้น

ข้อควรพิจารณาโครงสร้างพื้นต่างๆ ที่ประมวลได้ดังนี้

1. วัสดุที่ใช้เป็น โครงสร้าง ปัจจุบันอาจเลือกได้จากวัสดุหลายชนิด เช่น เหล็กกล้า คอนกรีตเสริมเหล็ก ซึ่งแต่ละอย่างก็มีความเหมาะสมแตกต่างกันไป เช่น โครงเหล็กใช้ใน โครงพื้นเรียบแท่งพื้นแบบเฟลตสแลบหรือ โครงสร้างแข็งแรงไม่มีดี โครงสร้างที่ควรเป็นตัวรองรับเป็นผนังรับน้ำหนักจะบังคับการเลือกวัสดุและ โครงสร้างว่า ไม่ควรใช้โครงสร้างแบบใด
2. ขนาด รูปร่าง และความต่อเนื่องของช่วงพื้น ช่วงพื้นมีความสำคัญมากในการวางโครง ยิ่งน้ำหนักบรรทุกตายตัวยิ่งมาก การพาดช่วงยาวมากยิ่งทำได้ยาก ไม่ประหยัด อัตราส่วนระหว่างความยาวต่อความกว้างของขนาดจะชี้ให้เห็นว่าควรเลือกใช้วิธีพาดทางเดียวหรือพาด 2 ทาง ถ้ามีช่วงต่อเนื่อง 3 ช่วงขึ้นไปและในอัตราส่วนไม่เกิน 4 ต่อ 3 มีช่วงยาวที่ติดต่อกันทุกทางยาวกว่ากันไม่เกิน 20% อาจใช้โรงเฟลตสแลบได้

3. ความต้องการความมั่นคงแข็งแรง ในกรณีที่เป็นอาคารอุตสาหกรรม หรือ โรงงานที่มีการใช้เครื่องจักรกลก่อให้เกิดการสั่นสะเทือน ต้องใช้โครงสร้างที่ใหญ่และหนัก ถ้ามีแรงลมหรือแผ่นดินไหว ต้องใช้โครงพื้นที่มีกำลังดีมาก และมีกำลังพอบเป็นตัวยึดทางนอนให้อาคารด้วย
4. ความทนไฟ ต้องทำการศึกษาเหตุผลของท้องถิ่นนั้นๆ ว่าด้วยการให้มีการป้องกันไฟในการก่อสร้างอย่างไร และการเลือกโครงสร้างพื้นต้องใช้ให้สม่ำเสมอตลอดทั่วตัวอาคารและสิ่งที่อยู่ในตัวอาคาร วัสดุปัจจุบันเช่นวัสดุฉนวนพวกเวอมิกูไลต์อาร์ป้องกันโครงเหล็กจากอัคคีภัยได้ถึง 4 ชั่วโมง
5. ขนาดน้ำหนักบรรทุกทุกหนักหรือเบา หาข้อมูลได้จากประเภทการใช้สอยของอาคาร รวมทั้งน้ำหนักบรรทุกชั่วคราว น้ำหนักบรรทุกตายตัว น้ำหนักวัสดุปูพื้นผิว
6. วัสดุพื้นผิว ในความหนาของพื้นอาจฝังท่อเดินสายไฟไว้ ถ้าไม่แขวนเพดานแขวนอาจใช้โครงที่มีเนื้อที่ไว้ระหว่างความหนาพื้น และอาจใช้วางท่อดังกล่าว ในความหนาที่อยู่ระหว่าง โครงสร้างพื้นกับวัสดุปูพื้นข้างบนสุดที่จะเป็นผิวเสร็จเรียบร้อย ถ้าต้องมีการเดินท่อขนาดใหญ่หรือโตกว่าธรรมดาอาจต้องเลือก โครงสร้างเปิดรูปสามเหลี่ยมหรือคอนกรีตเสริมเหล็กหล่อสำเร็จ
7. น้ำหนักตายตัวของ โครงพื้น อาคารที่ยิ่งสูงมากขึ้นน้ำหนักยังเพิ่มความสำคัญในการออกแบบ น้ำหนักตายตัวของ โครงพื้นรวมกันทั้งหมด จะเพิ่มขนาดหน้าตัดและความโตของเสาภายใน ซึ่งจะลดพื้นที่การใช้งานภายในลงมา

ความหนาของโครงพื้น ยิ่งอาคารยิ่งสูงมากขึ้นความหนาของแต่ละชั้นยังช่วยเพิ่มความสูงของอาคารทั้งหลัง ถ้าอาคารมีช่วงคานยาววางผนังภายในตรงคานช่วงยาวได้ ก็ควรเลือกใช้โครงช่วงยาวและวางผนังภายในไว้ใต้คาน

วัสดุผิวพื้น

วัสดุผิวพื้น หมายถึง วัสดุที่นำมาปู หรือตกแต่งพื้น เพื่อความสวยงามและประโยชน์ใช้สอยต่างๆ กัน แต่ผิวพื้นบางส่วนก็ไม่จำเป็นต้องปูด้วยวัสดุอื่นเสมอไป อาจใช้วิธีแต่งด้วยซีเมนต์ขัดมัน หรือปูน-ทราย จัดหยาบก็เป็นการเพียงพอแล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความเหมาะสมเป็นสำคัญ

วัสดุผิวพื้นแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. ประเภทเป็นผลผลิตจากธรรมชาติ ที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ ไม้แผ่น ไม้ปาเก้ต์ หินอ่อน หินแกรนิต หินชนวน เป็นต้น
2. วัสดุผิวพื้นที่ได้จากกระบวนการผลิตด้วยกรรมวิธีต่างๆ เช่น หินขัดหรือหินล้างต่างๆ กระเบื้องดินเผา กระเบื้องเคลือบเซรามิก กระเบื้องกระจก กระเบื้องคอนกรีต แผ่นลิโนเลียม กระเบื้องยาง กระเบื้องไม้คอร์ค ฯลฯ เป็นต้น

ฝ้าเพดานและฝ้าชายคา

หน้าที่และประโยชน์ของฝ้าเพดานและฝ้าชายคา คือ

- บกปิด โครงหลังคาให้เพดานเรียบร้อย สวยงาม
- ช่วยลดความร้อนอบอ้าวภายในห้อง เพราะฝ้าเพดานจะช่วยกันความร้อนจากหลังคาไปได้ส่วนหนึ่ง ที่ผลิตโดยบริษัทผู้ผลิตวัสดุก่อสร้างอีกหลายแบบ มีลักษณะเป็นแผ่น แบบแข็ง หรือแบบอ่อนม้วนได้ มีทั้งชนิดหนาและบาง อาจใช้ปูบนหลังคาก่อนมุงกระเบื้อง หรือ บางอย่างก็ใช้ใส่ไว้บนหลังคาเหนือโครงฝ้า เพื่อช่วยสะท้อนความร้อนจากแสงแดดออกไปทำให้ลดความร้อนได้มากยิ่งขึ้น

ข้อพิจารณาวัสดุที่ใช้ทำฝ้าเพดานควรมีดังนี้

- เบา ติดตั้งง่าย และมีความทนทานพอสมควร

- ไม่อบความร้อน
- ราคาถูกและเหมาะสมกับอาคาร

การตกแต่ง

- ก่อนตีฝ้าต้องจัดวางแผ่นฝ้าให้ดูสวยงามและไม่เสียเศษมาก ควรจัดฝ้าเต็มแผ่นไว้กลางห้อง และเศษให้อยู่รอบข้าง
- รอยต่อของฝ้า ทำได้ต่างๆ กัน ส่วนรอบห้องจะต้องมีคิ้วทับแนวโดยรอบ เพื่อปิดขอบเพดานให้ดูเรียบร้อย
- การระบายอากาศ จำเป็นต้องมีช่องระบายอากาศสำหรับหลังคา เพื่อป้องกันความอับชื้น และช่วยระบายความร้อนภายในหลังคา

ฝ้าผนัง

ฝ้าผนัง เป็นส่วนประกอบของอาคาร ทำหน้าที่ป้องกันแดด ลม ฝน ความร้อนหนาวของอากาศ และแบ่งส่วนหรือกั้นเนื้อที่ ให้เป็นสัดส่วน วัสดุที่ใช้ทำผนังในอาคารหลังหนึ่งๆ อาจใช้วัสดุชนิดเดียวทำฝ้าผนังทั้งหมด หรืออาจใช้วัสดุต่างๆ กันทำฝ้าผนังแต่ละส่วนก็ได้ โดยพิจารณาจากประโยชน์ใช้สอยและความงามเป็นเกณฑ์ วัสดุที่ใช้กันทั่วไป คือ ไม้ อิฐ อิฐบล็อก และวัสดุสังเคราะห์ต่างๆ เช่น ไม้อัด กระเบื้องแผ่นเรียบ ฯลฯ

ประตู

ประตูเป็นช่องทางเข้า-ออกระหว่างพื้นที่ต่างๆ ประตูมีหลายชนิดด้วยกัน และใช้วัสดุในการผลิตได้ต่างๆ เช่น โลหะ ได้แก่พวกที่มีกรอบเป็นอลูมิเนียม บรอนซ์ เหล็ก ไร้สนิม เหล็กกล้า เหล็กหล่อ หรืออาจใช้ฝืนโลหะปิดกรอบโลหะก็ได้ พวกประตูไม้ซึ่งกรุด้วยกระฉากและแผงไม้ ประตูที่ใช้กระฉากทั้งฝืนมีช่วงคิดเป็น โลหะ เป็นต้น

ลักษณะและส่วนประกอบของประตูที่สำคัญดังนี้

1. วงกบ ทำหน้าที่เป็นกรอบของบานประตู ส่วนใหญ่ทำจากไม้เนื้อแข็ง บางชนิดทำจากอลูมิเนียมหรือเหล็ก เพราะวงกบจะต้องมีความแข็งแรงไม่บิด หรือโก่งงอ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเปิด-ปิดประตู
2. วงกรอบ คือกรอบของตัวบานประตู ส่วนใหญ่ใช้ไม้เนื้อแข็งซึ่งผ่านการอบและตากแห้งมาแล้ว เพื่อป้องกันการยืดหดของ ไม้
3. ลูกฟัก หมายถึงตัวบานประตูซึ่งมีใช้กันโดยทั่วไป ทั้งไม้ กระฉาก และบานเกร็ด

การพิจารณารูปแบบของประตู

ขนาดของประตูขึ้นอยู่กับประโยชน์ใช้สอย โดยคำนึงถึงความสะดวกสบายในการเปิด-ปิด และการผ่านเข้า-ออกเป็นสำคัญ บานประตูโดยทั่วไปจะสูงประมาณ 2.00 เมตร ความกว้างโดยประมาณ 1.00-2.00 เมตร(สำหรับบานคู่)

การพิจารณาคำแนะนำในการติดตั้งประตูแบ่งตามวิธีเปิด-ปิดได้ดังนี้

1. ชนิดบานพับเก็บ(Folding) หรือชนิดแบบหีบเพลงชัก ชนิดนี้มีที่บังคับให้การพับเก็บเคลื่อนอยู่ในแนวอนที่ต้องการโดยจะติดจุดบังคับอยู่กลางบาน หรืออยู่ริมข้างบาน ด้านบน ให้จุดบังคับเคลื่อนในรางแนวอน เมื่อเลื่อนพับเก็บจะแนบเป็นจุดอยู่เรียบร้อยไว้ข้างช่องเปิด
2. ชนิดบานเลื่อน(Sliding) ตัวทำบานเดียว หลายบานเลื่อนเก็บซ้อนกันได้

3. ชนิดหมุนรอบคิ่ง(Revolving) ตัวบานวางลาดตัดสวนกันทางแนวคิ่งเป็นรูปกากบาท หมุนรอบแกนที่ติดกัน มักใช้กระจกใสเป็นตัวบานบรรจุในกรอบป้องกันอากาศภายใน จากอากาศภายนอกซึ่งมีอุณหภูมิต่างกัน
4. ชนิดม้วนเก็บ(Rolling) ใช้วัสดุเป็นโลหะ หรือ ไม้จีนกว้างไม่มาก มีแกนโลหะชนิดม้วน ได้ยึดติดเป็นผืน โดยม้วนขึ้นทางคิ่งใช้เก็บเหนือศรีษะ
5. ชนิดพลิกแขวนขึ้นบน เช่น ชนิดที่ใช้ในโรงรถ เป็นต้น

ประตูเมื่อแบ่งตามวิธีบังคับการปิด-เปิด อาจแบ่งเป็นเปิดธรรมดาทั่วไป หรือปิด-เปิดอัตโนมัติ บังคับด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยไฟได้อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น นอกจากนี้อาจแบ่งตามความต้องการพิเศษของการใช้งานเช่น เป็นประตูฉนวนป้องกันความร้อน เป็นฉนวนหน่วงเสียง ใช้ป้องกันการเย็นแข็ง ใช้ป้องกันแรงอัดระเบิด ใช้ป้องกันรังสีเอ็กซ์ เป็นต้น

อุปกรณ์ประกอบประตูหน้าต่าง

อุปกรณ์ประกอบประตูหน้าต่างผลิตด้วยวัสดุชนิดต่างๆ เช่น ทองเหลือง เหล็ก เหล็กกล้า เหล็กไร้สนิม โครเมียม พลาสติก เป็นต้น

บานพับ(Hinge) บานพับใช้เป็นตัวยึดบานกับกรอบข้าง เพื่อให้เปิดหมุนได้ บานพับมีเป็นชนิดยื่นแกนที่หมุนออกอยู่นอกแนวระนาบตัวบาน(Offset Pivot Hinge) ใช้เมื่อกำแพงมีความหนา หรือมีบัวไม้ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเปิดตัวบานไปเก็บแนวได้เรียบร้อย อีกชนิดหนึ่งเป็นแบบธรรมดา มีแกนหมุนแนวอยู่ระนาบตัวบาน(Butt Hinge)

ตัวค้ำปิด(Closer) ตัวค้ำปิดมีชนิดติดไว้เหนือ และชนิดติดไว้ระดับพื้น ชนิดนี้เป็นแบบเกลียวสปริงปิดให้บานหมุนเปิดได้

มือจับ(Handle) มือจับมีชนิดค้ำ หรือคันเปิด-ปิด

กลอนปิด(Bolt) กลอนปิดมีทั้งชนิดเรียบฝังในบาน และชนิดโปนออกจากบาน

ตัวยึด(Door Stop) ตัวยึดมีไว้เพื่อบังคับให้ตัวบานเปิดอยู่ในที่ต้องการ โดยเรียบร้อย ไม่แกว่งเมื่อถูกแรงลมหลังการเปิด พวกธรรมดาได้แก่ ขอรับ ขอสับ พวกชนิดตัวกันกระแทก ทำหน้าที่เป็นตัวยึดก็มี

การพิจารณาคำแนะนำในการติดตั้งประตูหน้าต่าง

ตำแหน่งการติดตั้งประตูหน้าต่าง ต้องคำนึงถึงทิศทางการเปิดและเนื้อที่ที่เสียไปในการเปิด จะต้องสามารถเปิดปิดประตูได้อย่างสบาย ไม่เป็นที่กีดขวางเกะกะ สำหรับประตูที่เปิดทิ้งไว้จะต้องมีที่สำหรับประตูปงได้ และควรพิจารณาทิศทางการเปิดประตูของห้อง ดังนี้

1. ขนาดของห้อง ถ้าขนาดห้องเล็ก การเปิดประตูออกจะช่วยให้ใช้เนื้อที่ในห้องได้เต็มที่ เช่น ห้องเก็บของ ห้องน้ำเล็กๆ
2. ตำแหน่งของห้อง ห้องบางห้องอาจถูกบังคับให้เปิดประตูเข้า หรือออกได้เพียงอย่างเดียว เช่นห้องที่อยู่ติดกับทางเดินแคบๆ ก็จำเป็นต้องเปิดประตูเข้า เพื่อไม่ให้เป็นที่กีดขวางทางเดินข้างนอก และเหลือที่สำหรับเดิน
3. ประตูเปิดออก จะทำให้เป็นส่วนตัวแก่เจ้าของห้องมากกว่าประตูเปิดเข้า
4. ประตูเปิดเข้าจะเปิดโอกาสให้แมลงหรือสัตว์ ที่อยู่หน้าประตูภายนอกเข้าภายในห้องได้ง่าย

หน้าต่าง

หน้าต่างสำหรับตัวอาคาร มีหน้าที่หลักคือ เป็นช่องที่เปิดเพื่อให้อากาศหมุนเวียนระบายถ่ายเท ให้ได้รับแสงสว่าง และสามารถมองเห็นภายนอกได้ สำหรับหน้าต่างรองคือ เป็นประดับตกแต่ง เพื่อให้เกิดความสวยงามกลมกลืนแก่ตัวอาคาร

การเจาะช่องหน้าต่างมากเกินไปจะทำให้สิ้นเปลือง และจะกลายเป็นที่รับแสงแดด-ฝนเข้าสู่ตัวอาคาร และทำให้ผนังภายในไม่มีที่ว่างเพื่อการตกแต่ง ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้งานหน้าต่าง

ระขะความสูงหน้าต่าง ความสูงส่วนบนสุดจะเป็นแนวเดียวกับแนวความสูงของประตูคือ 180-200 ซม. ตอนล่างจะสูงจากพื้นห้อง 80-90 ซม. เพราะเป็นระยะที่ลมพัดผ่านและปะทะกับตัวคนทำให้เย็นสบาย การเปิดการปิดหน้าต่างอยู่ในระยะที่เหมาะสม ไม่ต้องก้มหรือเอนในขณะที่เปิดปิด

ผนังบางตอนต้องการเปิดหน้าต่างมาก จะเปิดถึงพื้นห้อง มีลักษณะเหมือนกับประตูหลายๆบาน ต่อเนื่องกันมีลูกกรงกันภายในเพื่อต้องการความเป็นสัดส่วน มีขอบเขต เรียกว่าหน้าต่างแบบฝรั่งเศส(French Window) หน้าต่างที่ต้องการใช้กับห้องที่มีความเป็นส่วนตัวจะเว้นระยะถึงขอบหน้าต่างตอนล่างประมาณ 140-160 ซม. เช่นหน้าต่างห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องแต่งตัว หรือหน้าต่างห้องเก็บของที่เก็บของมากๆ และมีความต้องการหน้าต่างเพื่อเป็นช่องแสงสว่างและระบายอากาศ ความกว้างของหน้าต่างไม่มีกฎตายตัวเช่นความกว้างของประตู หน้าต่างที่มีความกว้างมากจะใช้บานพับเป็นเครื่องปิดเปิดไม่ได้ เพราะบานพับมีขนาดเล็กและมีขีดจำกัดในการรับน้ำหนัก และคนไม่อาจเอื้อมมือเพื่อเปิดปิดได้ ขนาดความกว้างจึงขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและชนิดของวัสดุที่นำมาใช้ วัสดุที่ดีสำหรับทำหน้าต่างจะต้องช่วยสะท้อนแสงและความร้อน เช่น หน้าต่างไม้ หน้าต่างกรอบ ไม้บานเป็นกระจก กรอบทำด้วยเหล็กหรืออลูมิเนียมบานเป็นกระจก ฯลฯ การใช้เหล็กแผ่นทำหน้าต่าง ทั้งๆ ที่เหล็กเป็นตัวนำความร้อนที่ดีแต่ก็มีการใช้กันมากในโรงงานประเภทอุตสาหกรรม ทั้งนี้เพราะว่าหน้าต่างเหล็กมีราคาถูกและสะดวกในการติดตั้ง บำรุงรักษาง่าย

นอกจากนี้ยังมีข้อควรพิจารณาอื่นๆ อีกเช่น ชนิดของหน้าต่าง ชนิดของการระบายอากาศ ขนาดและที่ตั้งตัวช่องลม การหมุนของช่องระบายอากาศ การต่อยึดกับกรอบตั้งของผนัง เครื่องอุปกรณ์ปิด-เปิด ความหนาของกระจก การติดตั้งม่าน-มู่ลี่ การติดลวดบัว และการป้องกันน้ำเข้า เป็นต้น หน้าต่างมีส่วนประกอบหลักๆ ดังนี้คือ

1. วงกบหน้าต่าง ทำหน้าที่ยึดวงกรอบหน้าต่าง
2. วงกรอบหน้าต่าง ทำหน้าที่ยึดกรอบหน้าต่าง
3. บานหน้าต่าง บางกรณีบานกรอบหน้าต่างกับตัวบานหน้าต่างเป็นส่วนเดียวกัน

วัสดุในการผลิตหน้าต่าง

วัสดุที่ใช้ทำวงกรอบหน้าต่างมีหลายชนิดด้วยกัน เช่น พวกที่ทำด้วยโลหะ ใช้กันทั่วไปมีทั้งโลหะผสม เหล็กกล้า บรอนซ์ และอลูมิเนียม ซึ่งผลิตสำเร็จมีขนาดให้เลือกได้ต่าง ๆ กัน หน้าต่างบรอนซ์มีทั้งชนิดบานเปิด และชนิดบานเลื่อนขึ้น-ลงทางค้ำ และเลื่อนทางนอนเป็นต้น รูปแบบของหน้าต่าง

หน้าต่างมีหลายรูปแบบต่างๆ กัน ขึ้นอยู่กับชนิดของวัสดุและความต้องการที่จะนำมาใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันออกไป รูปแบบของหน้าต่างที่นิยมนำมาใช้กันทั่วไปมีดังนี้ คือ

1. หน้าต่างบานเปิด แบ่งเป็น บานเปิดเดี่ยวและบานเปิดคู่ บานเปิดเดี่ยวยังแบ่งออกเป็น บานเปิดเดี่ยวแนวตั้งและบานเปิดเดี่ยวแนวนอนสำหรับบานเปิดคู่จะมีแต่บานเปิดแนวตั้ง หน้าต่างบานเปิดคือหน้าต่างที่ใช้บานพับในการปิด-เปิดซึ่งมีบานพับ 2 แบบที่นิยมใช้คือ บานพับธรรมดา และบานพับวิทโก
2. หน้าต่างบานเลื่อน เป็นหน้าต่างที่ใช้วิธีการปิด-เปิด ด้วยการใช้ล้อและรางเลื่อนแทนการใช้บานพับ และสามารถเปิดใช้ได้เพียงส่วนหนึ่งของหน้าต่างเท่านั้น แต่ไม่เกิดการยื่นกีดขวางในขณะที่เปิดใช้งาน ไม่สามารถคล้องได้ยกเว้นในกรณีที่ตั้งตามทิศทางลม แบ่งออกเป็นบานเลื่อนแนวนอน บานเลื่อนแนวตั้ง(บานยก)
3. หน้าต่างบานเฟี้ยม เป็นหน้าต่างที่มีการเปิด-ปิด ด้วยการพับไปพับมา จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าหน้าต่างบานพับ ใช้ล้อและรางเลื่อนในการควบคุมการพับ
4. หน้าต่างบานพลิก เป็นหน้าต่างที่มีการเปิด-ปิด ด้วยการพลิกกระดกขึ้นลง โดยมีจุดหมุนของการพลิกอยู่ระหว่างกึ่งกลางวงกบ จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า บานกระดก แบ่งเป็น บานพลิกแนวตั้งและบานพลิกแนวนอน
5. หน้าต่างบานกระทุ้ง เป็นหน้าต่างที่ใช้บานพับที่ติดอยู่ด้านบนของตัวบานในการปิด-เปิด การเปิดทำได้โดยการดันจากด้านล่างขึ้นด้านบน แตกต่างจากหน้าต่างบานเปิดแบบแนวนอนคือ มีตัวค้ำยันบานหน้าต่างไม่ให้ตกลงมา(ตัวกระทุ้ง) ส่วนบานเปิดแบบแนวนอนจะใช้ความฝืดของบานพับ(เช่นบานพับวิทโก) ในการรักษาระดับการเปิดบานหน้าต่าง

6. หน้าต่างบานเกล็ด เป็นหน้าต่างที่มีการทำบานหน้าต่าง(ตัวบาน) แบ่งเป็นส่วนย่อยๆ เรียกว่าบานเกล็ด ยึดอยู่กับวงกรอบหน้าต่าง มี 2 แบบคือ บานเกล็ดตาย และบานเกล็ดปรับได้

หลังคา (Roof)

คือส่วนปกคลุมตอนบนของอาคาร ทำให้เกิดร่มเงาไม่ถูกแดด ถูกฝน ทำด้วยวัสดุต่างกัน เช่น ไม้ กระเบื้อง สังกะสี อลูมิเนียม คอนกรีต ฯลฯ ฝ้าเพดาน เป็นส่วนที่อยู่ใต้หลังคากันไม่ให้ ความร้อนเข้าสู่ตัวอาคารโดยตรง นอกจากนี้ฝ้าเพดานยังเป็นส่วนที่บังไม่ให้มองเห็น โครงสร้างของ พื้นสำหรับอาคารที่สร้างหลายชั้น

รูปทรงของหลังคามีอยู่ 6 แบบดังนี้

1. หลังคาแบน(Flat Roof) มีลักษณะแบนราบใช้มากกับพวกตึกสูงๆ หรือประเทศที่มีฝนตกน้อย หรือมีหิมะ คุณสมบัติคือ รับความร้อนได้ดีทำให้อาคารอบอุ่นเพราะช่องว่างของหลังคามีน้อย ไม่เหมาะกับประเทศเขตร้อนชื้นฝนตกชุกเพราะกันฝนได้ไม่ดี วัสดุถาวรของหลังคาคือ ค.ส.ล. เนื่องจากสามารถใช้พื้นที่บนหลังคาทำประโยชน์อื่นๆ ได้ ความสวยงามอยู่ที่ลักษณะการจัด วางแปลนอาคาร และขนาดสัดส่วนตัวอาคาร
2. หลังคาเพิงหมาแหงน(Lean to Roof) หลังคาประเภทนี้มีวิวัฒนาการมาจากหลังคาแบนโดยยก ให้ด้านหนึ่งของหลังคาสูงขึ้น ทำให้หลังคามีความลาดชันสามารถระบายน้ำฝนได้รวดเร็ว และมีช่องว่างใต้หลังคามากขึ้นช่วยในการระบายอากาศและป้องกันความร้อน หลังคาแบบนี้นิยม สร้างกับเพิงเล็กหรือบ้านเล็กๆ เพราะก่อสร้างง่ายและประหยัด วัสดุของหลังคามักลักษณะเป็น แผ่น เช่น กระเบื้อง สังกะสี จุดที่ต้องระวังคือ น้ำฝนอาจไหลย้อนกลับเข้าตามความลาดเอียง ของหลังคาได้ ความสวยงามของหลังคาอยู่ที่การเล่นระดับที่แปลนให้เข้ากับหลังคาและสัดส่วนของตัวอาคาร
3. หลังคาปีกผีเสื้อ(Butterfly Roof) ลักษณะทั่วไปคือ มีระดับตรงกลางเส้นหลังคาต่ำกว่าบริเวณ ริมหลังคา มีรางน้ำอยู่ตรงกลาง อาจทำให้มีปัญหาหน้ารั่วซึมได้ คุณสมบัติคล้ายหลังคาเพิงหมา แหงน ความสวยงามของหลังคาประเภทนี้อยู่ที่ขนาดสัดส่วนที่ไม่ใหญ่นักและมีการซ้อนเล่น ระดับกัน

4. หลังคาทรงจั่วหรือทรงมะเดิดา(Gable Roof) หลังคาประเภทนี้เป็นหลังคารูปทรงคลาสสิกนิยมใช้มาตั้งแต่สมัยโบราณ เพราะประหยัด สร้างง่าย กันแดด กันฝนได้ดีมาก ใช้วัสดุผนังเช่น กระเบื้อง สังกะสี เป็นต้น ความสวยงามขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนตัวอาคารกับความลาดเอียงของตัวหลังคา และความชันของหลังคาขึ้นอยู่กับความนิยมและชนิดของวัสดุที่ใช้มุง ถ้าหลังคามุมสูงจะทำให้ช่องว่างใต้หลังคามีมาก ช่องว่างนี้เป็นฉนวนป้องกันความร้อน
5. หลังคาทรงปั้นหยา(Hip Roof) เป็นหลังคาที่มีลักษณะลาดเอียงทั้ง 4 ด้าน มีช่องอากาศอยู่ใต้หลังคาเป็นฉนวนป้องกันแดดกันฝนได้ดีมาก ความสวยงามของหลังคานี้ขึ้นอยู่กับสัดส่วนรูปร่างและวัสดุที่ใช้มุง
6. หลังคารูปทรงอิสระ เป็นหลังคาที่พบเห็นทั่วไปโดยเฉพาะอาคารที่มีรูปทรงแปลกๆ นอกเหนือไป จากหลังคาที่กล่าวมาแล้ว 5 ประเภท มาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดรูปร่างที่แปลกตาออกไป

หน้าที่และคุณสมบัติของหลังคา

สิ่งก่อสร้างที่สำเร็จขึ้นมาเป็นหลังคานั้น เราอาจประมวลหน้าที่ใหญ่ๆ ซึ่งควรพิจารณาและเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมกับงานดังนี้

1. ป้องกันเนื้อที่จากดินฟ้าอากาศ ความร้อนหนาว แดดฝน ได้อย่างดี
2. ในบางกรณีทำหน้าที่ปกคลุม และปิดกั้นทางด้านข้างเป็นฝ่านอกด้วย
3. นอกจากหน้าที่ดังกล่าว บางกรณียังใช้พื้นที่บนหลังคาใช้งานด้วย เช่น เป็นดาดฟ้าหรือเป็นที่ตั้งหอดังน้ำ เป็นต้น
4. มีความมั่นคงแข็งแรง ของโครงสร้างหลังคาและเครื่องมุง
5. ที่คุณสมบัติทางการทนไฟ และกันเสียงรบกวนจากอาคารใกล้เคียง

แนวทางการพิจารณาในการออกแบบทั่วไปของหลังคา คือ

1. ช่วงกว้าง
2. วัสดุก่อสร้าง
3. น้ำหนักบรรทุก
4. ชนิดของ โครงสร้างหลังคา

1. ช่วงกว้าง (Span) ชนิดของวัสดุก่อสร้างและชนิดของโครงสร้างมีต่างกัน
มาเพราะความต้องการวิธีที่จะพาดช่วงโดยประหยัดวัสดุที่สุด และให้มีความสาม
บรรทุก น้ำหนักตัวเองและเครื่องมุงได้ที่ดีที่สุด ดังนั้นหลักการคือ ควรให้น้ำหนักด
สุดเท่าที่จะทำได้ โดยการออกแบบหน้าตัดโครงสร้างให้เล็กที่สุด เบาที่สุด ช่วงยิ่งกว้างมากเท่าไร
ปัญหาข้อนี้จะต้องเอาใจใส่มากเพราะมีปัญหาแรงลมเพิ่มขึ้นมาด้วย

หากเป็นอาคารเล็กๆ มีฝาแบ่งกันห้องภายในมาก หรือขนาดของเสาใหญ่ ปัญหาเรื่องน้ำ
หนักบรรทุกไม่สำคัญนัก อาคารสูงหลายๆ ชั้น หรืออาคารพวกหลังคาแบนนั้น โครงหลังคามัก
สร้างเหมือนโครงพื้นทั่วๆ ไป

2. วัสดุก่อสร้าง(Material) โดยทั่วไปมีวัสดุสำคัญที่นิยมใช้อยู่ได้แก่ เหล็ก อลูมิเนียม
ค.ส.ล. พลาสติก เป็นต้น โดยที่วัสดุก่อสร้างแต่ละชนิดต่างมีคุณสมบัติเฉพาะของแต่ละชนิด และมี
ข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป

เหล็ก(Steel) : เหล็กมีกำลังความแข็งแรงสูง รับแรงอัด แรงดึงได้ดีเยี่ยม ทำให้สามารถออกแบบ
หน้าตัดได้เล็ก รับน้ำหนักได้มาก กำลังความเค้นได้ถึง 4,200-5,000 กก./ชม.2 ความเค้นใช้งาน
1,200 กก./ชม.2 วัสดุถ้าได้รับแรงอัดจะเกิดการแอ่นตัว วัสดุใดถ้าความยืดหยุ่นคืนตัวอยู่ในขีดจำกัด
แล้วจะมีการแอ่นตัวน้อย เป็นเพราะความแข็งตัว(Stiffness) ช่วยต้านไว้ น้ำหนักมากๆ เพื่อป้องกันการ
การแอ่นตัวได้ดีมากกว่าความแข็งแรง เหล็กมีค่าความยืดหยุ่นสูง(Modulus of Elasticity) สูง ดังนั้น
คานเหล็กใช้หน้าเล็กๆ ก็พอรับแรงได้มากโดยไม่เกิดการแอ่นตัว

เหล็กเป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติยืดเป็นเส้นได้(Ductility) สูง และจุดต่ำ(Yield Point) สูงถึง
2,250 กก./ชม.2 วัสดุอื่นเมื่ออ่อนดิ่งเป็นเส้นได้ง่าย จะเกิดความเสียหายเมื่อหัก เหล็กมีคุณสมบัติ
ทางการแปรรูปร่างอย่างช้าๆ ในลักษณะที่ไม่ยืดหยุ่นรอบเนื้อที่รับแรงเฉพาะจุดดังกล่าว จะถ่ายเทแรง
ไปรอบๆ ตัวได้โดยไม่เกิดแรงพิฆาต เหล็กสามารถรับแรงเครียด(Strain) ได้เกินขีดยืดคืนตัว(Elastic
Limits) ดังนั้นการใช้หน้าตัดเล็กจะรับแรงได้มาก

อลูมิเนียม(Aluminium) : ถ้าใช้ชนิดบริสุทธิ์เกิดการแอ่นตัวมาก ควรใช้ชนิดผสมธาตุอื่นๆ
เพราะมีกำลังดิ่งมากมีน้ำหนัก 1/3 ของเหล็ก กำลังของอลูมิเนียมที่ผลิตใช้ทั่วไป มีแรงประลัย 2,500
กก./ชม.2 แรงปลอดภัย 1,050 กก./ชม.2 คุณสมบัติทางความยืดหยุ่น 1/3 ของเหล็ก ถ้ามีขนาดเท่า
กันอลูมิเนียมจะแอ่นตัวมากกว่าเหล็กถึง 3 เท่า ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้หน้าเล็กมากๆ พวกหน้าตัด
บางๆ ต้องป้องกันการโก่งเคาะ เฉพาะแห่ง(Local Bucking) โดยเฉพาะตัวตั้งแกนตั้ง(Web) อาจเสีย
หายได้ง่าย ควรใช้หน้าตัดพวกมีปีกยื่น(Flange) หรือมีหน้าตัดเป็นรูปกล่อง มีปลายยื่นเป็นปุ่มหรือ

ปม ก่อนเกิดการเสียหายอุทกนิยามมีการยึดตัวเพียงเล็กน้อย ทนสนิม ได้ดี การยึดตัว มากเป็นสองเท่าของเหล็กต้องป้องกันการยึดตัวเนื่องจากอุทกนิยาม

จะเห็นได้ว่า โครงสร้างที่น้ำหนักบรรทุกน้อยใช้ได้เหมาะสมกว่าพวก โครงกว้างมาก มีอัตราส่วนระหว่างน้ำหนักตายตัวกับน้ำหนักบรรทุกมากก็ใช้ได้ โครงท่อนสั้นๆ บรรทุกน้ำหนักน้อย โครงสร้างเป็นตารางรับน้ำหนัก ใช้อุทกนิยามได้ดี

คอนกรีตเสริมเหล็ก(R.C.) : กำลังของคอนกรีตสามารถรับแรงอัดได้ถึง 140-420 กก./ชม.2 รับแรงดึง(Tension) ได้ 1/10 ของแรงอัด คอนกรีตเสริมเหล็กใช้ในงานคาน พื้นที่มีน้ำหนักตายตัวกับน้ำหนักบรรทุกสูง ใช้ในงานที่มีเนื้อที่ต่อเนื่องเป็นผืนเดียวกัน เช่น โครงสร้างสามมิติ โครงสร้างเปลือก แอ่งพื้นพับหักเป็นลอน กรรมวิธีการอัดแรงทำให้สามารถลดหน้าตักของโครงภาคช่วงลงได้จากเดิม 1/30 ซึ่งเป็นอัตราส่วนหน้าตักเมื่อเทียบกับช่วงกว้างเหลือเพียง 1/120 ดังนั้นต้องเตรียมกำลังต้านแรงเฉือนน้ำหนักตายตัวจึงลดลงได้มาก

พลาสติก(Plastic) : มีน้ำหนักประมาณ 1/6 ของเหล็ก รับความเค้นดึงได้ 700 กก./ชม.2 ชนิดที่มีการเสริมใยแก้วจะรับแรงดึงได้ 1,400 กก./ชม.2 ความเค้นอัดรับได้ $\frac{3}{4}$ มีการแปรรูปน้อย ทนดินฟ้าอากาศได้แตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิด มีการขยายตัวประมาณ 11-12 เท่าของเหล็ก หากเลือกโครงชนิดที่มีความมั่นคงมาก เหมาะที่จะทำเป็น โครงสร้างพวกผิวรับแรงพวก โครงสร้างคুমเนื้อที่และได้กำลังจากรูปทรงทางเลขาคณิตมากกว่าโครงที่ได้กำลังจากความแข็งแรงของเนื้อวัสดุเอง

3. น้ำหนักบรรทุก(Weight) น้ำหนักบรรทุกมีทั้งน้ำหนักตายตัวซึ่งได้แก่น้ำหนักตัวโครง เครื่องมุงและฝ้าเพดาน น้ำหนักจรได้แก่น้ำหนักจากฝน หรือใช้งานเป็นหลังคาแดดฟ้า และน้ำหนักที่เกิดจากลมแรง พวกหลังคาแบนและหลังคาลาดน้อยกว่า 30 องศา ประมาณน้ำหนักได้ 75 กก./ชม.2 หลังคาแบนขึ้นไปรับน้ำหนักประมาณ 150 กก./ชม.2 หลังคาลาดมากกว่า 75 องศา ไม่คินน้ำหนัก

4. ชนิดของโครงหลังคา โครงหลังคาแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ โครง 2 มิติ ได้แก่ คาน คานโครง โครงแข็ง ซึ่งมีความลึกและใช้ความยาวภาคช่วงรับแรงบรรทุก ในทิศที่ตั้งลงกับตัวโครงแบบ 3 มิติ ใช้ความกว้างเพิ่มเข้ามารับแรงเป็นโครง 3 มิติคลุมเนื้อที่ อาจทำหน้าที่เป็นผนัง ได้แก่ โครงคลุมพื้นที่ โครงเปลือกทรงกระบอก โครงเปลือกรูปพาราโบลา โครงเปลือกรูปโดม โครงแบบโค้งกลับทาง โครงห่มรอบแกน โครงเปลือกรูปปริซึม โครงเขวนคิง และหลังคาใช้ตัวคิงเป็นร่างแห

หลักในการพิจารณาเลือกโครงสร้างหลังคา

การเลือกโครงสร้างหลังคาควรพิจารณาถึงหัวข้อต่างๆ คือ ลักษณะการใช้อาคาร ลักษณะของการทำฐานราก ช่วงกว้างของเสา ขนาดและวิธีบรรทุกน้ำหนัก การเปิดรับแสงธรรมชาติ เนื้อที่ที่ต้องใช้ในการติดตั้งอุปกรณ์อาคาร วิธีตัดแปลงต่อขยายตัวอาคาร ความรวดเร็วในการก่อสร้าง และความงดงาม

1. ช่วงกว้างเสา เมื่อช่วงกว้างมากขึ้น ราคาโครงสร้างยิ่งสูงขึ้น ความกว้างของช่วงขึ้นอยู่กับความต้องการใช้พิเศษ
2. ความสูง ขึ้นอยู่กับความต้องการในการวางอุปกรณ์อาคาร การแขวนซ่อนฝ้าเพดาน การติดตั้งเครื่องจักรกลที่มีขนาดและความสูงพิเศษ
3. แสงธรรมชาติ อาคารที่มีความกว้างมากๆ ควรเปิดรับแสงสว่างจากหลังคาเมื่อระยะห่างจากช่องแสงด้านนอกเกิน 12 ม. และควรเพิ่มแสงสว่างภายในเพื่อสุขภาพของสายตาผู้ใช้
4. การปรับอากาศ ควรควบคุมปริมาตรของอาคาร เพื่อให้มีปริมาตรที่จะทำการปรับอากาศน้อย เช่น ทำหลังคาตัดรูปกล่อง
5. วิธีการสร้าง ประเภทและชนิดต่างๆ ของโครงหลังคา ทำให้วิธีการสร้างและราคาแตกต่างกัน เช่น โครงสร้างแข็งแรงทำให้ใช้หน้าตัดเล็กลง
6. น้ำหนักบรรทุก เมื่อมีน้ำหนักบรรทุกเป็นจุดบนโครงสร้างควรใช้คานโครง เมื่อเป็นโครงผิวเปลือก ควรใช้น้ำหนักสม่ำเสมอ เพราะไม่เหมาะที่จะรับน้ำหนักจุด
7. การระบายอากาศ ควรคำนึงถึงการบุฝ้าเพดาน การเดินท่ออากาศ การติดช่องเปิดและการกันสັดวี
8. การบำรุงรักษา การซ่อมแซมและตัดแปลง โครงเหล็กทำการตัดแปลงได้ง่ายกว่าโครงค.ส.ล. การเสริมกำลัง การติดประกอบ ทำได้ง่าย

9. ช่วงพาดและชนิดของโครง แบบช่วงแคบสั้นราคาจะต่ำ โครงอลูมิเนียมช่วงกว้างมากขึ้นราคาก็จะต่ำลงเมื่อเทียบกับวัสดุอื่น

การเลือกใช้วัสดุและสี สำหรับหลังคานั้นควรใช้สีอ่อนเพราะเป็นสีที่สะท้อนแสงและสะท้อนความร้อน ไม่ดูดซับความร้อนที่เข้าสู่อาคาร เช่น กระเบื้องลูกฟูก กระเบื้องลอนคู่สีอ่อน การใช้กระเบื้องสีอ่อนเพื่อต้องการให้มีสีสันทัน เมื่อกระทบแสงแดดแล้วจะไม่เสียดา

การระบายน้ำฝน

น้ำฝนเป็นน้ำที่สะอาด จึงสามารถระบายลงสู่ที่ต่างๆ ได้ โดยไม่ต้องผ่านกรรมวิธีปรับปรุงคุณภาพก่อน เช่น ลงสู่ท่อระบายสาธารณะ ลงสู่แม่น้ำลำคลอง หรือปล่อยให้ไหลซึมตามพื้นดิน รวมทั้งการเก็บกักไว้กินไว้ใช้ อุปกรณ์ในการระบายน้ำฝนจากอาคารที่สำคัญ คือ รางน้ำฝน ตะแกรงครอบ และท่อน้ำฝนทางแนวดิ่งและทางแนวนอน

1. รางน้ำฝนคืออุปกรณ์รับน้ำโดยตรงจากหลังคา มีลักษณะเป็นรางติดตั้งอยู่ริมชายคาตลอดแนวหลังคา
2. ท่อน้ำฝนคือท่อที่ต่อจากรางเป็นระยะ เพื่อระบายน้ำฝนไปสู่ที่ต่างๆ
3. ตะแกรงครอบจะติดอยู่ที่ปากท่อน้ำฝน ระดับเดียวกับท้องรางน้ำ สำหรับกันไม่ให้ใบไม้หรือสิ่งอื่นลงไปอุดตัน

วัสดุที่ใช้ทำรางน้ำฝนนั้นเป็นโลหะแผ่นชนิดต่างๆ เช่น สังกะสี เหล็กชุบสังกะสี ทองแดงและทองเหลือง เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการสำรวจและรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลจากการค้นคว้าจากหนังสือ (ทูตขุมมิ) เกี่ยวกับชุมชนประชาสัมพันธ์ ประวัติ ประเภทและกรรมวิธีการผลิตชุมชนประชาสัมพันธ์ การศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบชุมชน สิ่งคลใจในการออกแบบและวิธีการผลิต คุณสมบัติของวัสดุภูมินิยม การออกแบบตกแต่งชุมชน ข้อมูลด้านการสร้าง การการคิดตั้ง จิตวิทยาการใช้สี ข้อมูลกายวิภาคเชิงกล

3.1.2 การศึกษาข้อมูลภาคสนาม (ปฐมภูมิ)

3.1.2.1 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจากกองสำรวจและออกแบบ ฝ่ายวางแผน โครงการและพัฒนา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้เชี่ยวชาญจากสำนักนโยบายและแผนการพัฒนากทมมหานคร สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร การศึกษาข้อมูลด้านผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ และ โดยการเก็บถ่ายภาพ

แหล่งที่มาของข้อมูล

3.2. ข้อมูลบุคคล ได้แก่ กลุ่มเจ้าหน้าที่ชุมชนประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการจัดสร้างชุมชนประชาสัมพันธ์นักท่องเที่ยว

3.2.2 ข้อมูลจากสถานที่

- ชุมบริการนักท่องเที่ยว บริเวณหน้าเว็ด์ลเทรดเซ็นเตอร์
- ชุมบริการนักท่องเที่ยว บริเวณหน้าวัดชนะสงคราม
- ชุมบริการนักท่องเที่ยว บริเวณหน้าตลาดจตุจักร
- ชุมบริการประชาสัมพันธ์ ภายในสนามกีฬาธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย อาคารเลอคอนคอร์ค
- สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

3.2.3 ข้อมูลจากหนังสืออ้างอิง

- ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุมชน
- ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- วิทยานิพนธ์

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

นำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแยกแยะข้อมูลจัดลำดับความสำคัญ เพื่อเป็นการนำมา ประเมินค่าและการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป ในบางครั้งอาจตัดสินใจในการใช้เทคนิคและวิธีการ แต่ บางครั้งไม่อาจตัดสินใจในวิธีการนั้นๆได้ ดังนั้นจึงต้องทำการวิเคราะห์หลายระบบและเลือกตาม แต้้มคะแนนความเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร การเปรียบเทียบจะเปรียบตั้งแต่ 2 ระบบ 2 รูปแบบ ขึ้นไปในการวิเคราะห์ แบ่งส่วนใหญ่ได้ดังนี้

- การวิเคราะห์โครงสร้าง
- การวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบหน้าต่าง
- การวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบประตู
- การวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบหลังคา
- การวิเคราะห์กรรมวิธีการผลิต

การศึกษาข้อมูล

3.4. พฤติกรรมเกี่ยวกับผู้บริการนักท่องเที่ยว

การจัดเก็บเอกสาร

การแจกเอกสาร

การตอบคำถามนักท่องเที่ยว

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้บริการนักท่องเที่ยว

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์

4.1 สรุปการวิเคราะห์ และแนวทางการออกแบบ

การออกแบบปรับปรุงผู้ให้บริการนักท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย การผลิต การติดตั้ง การขนย้ายตลอดจนความเป็นเอกลักษณ์และทำความสะอาดได้ง่าย สามารถแบ่งได้ดังนี้

โครงสร้างในระบบอุตสาหกรรม สามารถแบ่งแยกลักษณะได้ 3 ประเภทดังนี้

- 1) แบบผนัง (Panel System)
- 2) แบบเฟรม(Frame System)
- 3) แบบผสมระหว่างแบบเฟรม(Frame) กับแบบผนัง(Panal)

1. แบบผนัง(PANEL SYSTEM)

ข้อดี

- สามารถควบคุมมาตรฐานเดียวกันได้
- ใช้เวลาในการประกอบน้อย
- ไม่ต้องใช้ความชำนาญ

ข้อเสีย

- การขนส่งลำบาก
- เปลืองเนื้อที่ในการเก็บ
- เปลืองแรงงานและเครื่องมือในการเคลื่อนย้าย

2. แบบเฟรม(FRAME SYSTEM)

ข้อดี

- สะดวกในการขนส่ง
- การเคลื่อนย้ายง่าย
- การประกอบใช้คนในชุดเดียวทำ

ข้อเสีย

- ใช้เวลาในการประกอบมาก
- การประกอบติดตั้งต้องใช้ฝีมือและความชำนาญ

- ควบคุมคุณภาพยาก
3. แบบผสมระหว่างแบบเฟรม(FRAME) กับแบบผนัง(PANEL)
- ข้อดี
- การขนส่งสะดวกไม่เปลืองเนื้อที่
 - เลือกใช้วัสดุได้หลากหลาย
 - เคลื่อนย้ายและเก็บง่าย
 - การซ่อมแซมไม่เปลือง เนื่องจากแก้ไขได้เฉพาะส่วน

หน้าต่าที่นำมาใช้ในการออกแบบช้บริการนักท่องเที่ยวที่วั้นควรคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญ

1. หน้าต่างบานเปิด
2. หน้าต่างบานเลื่อน
3. หน้าต่างบานเฟี้ยม
4. หน้าต่างบานพลิก
5. หน้าต่างบานกระทุ้ง
6. หน้าต่างบานเกล็ด
7. หน้าต่างบานเลื่อน
8. หน้าต่างบานเฟี้ยม
9. หน้าต่างบานพลิก
10. หน้าต่างบานกระทุ้ง
11. หน้าต่างบานเกล็ด

ตารางที่ 2

ตารางแสดงข้อเปรียบเทียบทางสมบัติของหน้าต่าง

ข้อดี-ข้อเสีย																		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1.ติดตั้งง่าย	/	/		/	/							/	/	/		/		/
2.ทำความสะอาดง่าย	/	/		/	/			/	/			/					/	
3.ปรับมุมเหได้	/	/						/	/			/	/	/	/			
4.ป้องกันฝน						/		/	/		/	/	/	/		/		/
5.ทำเป็นขนาดใหญ่ได้	/	/	/														/	/
6.ปิดบังการมองเห็น			/			/	/				/	/						
7.ปลอดภัย			/			/	/				/							
8.อากาศรั่วไค้มาก						/	/				/							
9.ลมผ่านได้	/	/	/	/				/	/			/	/	/				
10.ปรับทิศทางลมได้	/	/		/		/		/	/			/	/	/	/			
11.ไม่เข้ากับการตกแต่ง				/					/						/			/
12.วงกบนิยมทำจากไม้	/	/	/	/		/	/				/	/		/	/	/	/	/
13.วงกบทำจากโลหะ				/	/		/	/	/	/		/	/	/			/	/
14.บานทำจากไม้	/	/	/	/		/	/			/			/	/				
15.บานทำจากโลหะ				/	/		/	/	/	/		/		/	/			/
16.ราคาประหยัด	/	/			/							/				/	/	

การเลือกรูปแบบของประตูที่นำมาใช้พิจารณาในการออกแบบชัมนั้นควรคำนึงถึง ความสะดวกในการ เปิด-ปิด ไม่กินเนื้อที่ภายในชัมน ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบของประตูที่ใช้พิจารณา ดังนี้

1. ชนิดบานพับเก็บ(Folding)

ข้อดี

- ใช้งานได้หลายประเภท เช่น เป็นฉากกั้นห้อง
- สวยงามเป็นแบบที่นิยมใช้ตามที่อยู่อาศัย

ข้อเสีย

- การพับเก็บยุ่งยาก
- การซ่อมแซมยากเพราะมีบานพับหลายตัว

2. ชนิดบานเลื่อน(Sliding)

ข้อดี

- สะดวกในการเปิด-ปิด
- ประหยัดพื้นที่ในการเปิด-ปิด

ข้อเสีย

- เปลืองเนื้อที่ในการติดตั้ง
- เกิดปัญหาการตกรางง่ายและอันตราย

3. ชนิดหมุนรอบดิ่ง(Revolving)

ข้อดี

- สะดวกในการเข้า-ออก

ข้อเสีย

- เปลืองพื้นที่ในการติดตั้ง
- ซ่อมแซมยาก

4. ชนิดม้วนเก็บ(Rolling)

ข้อดี

- แข็งแรง ทนทาน

ข้อเสีย

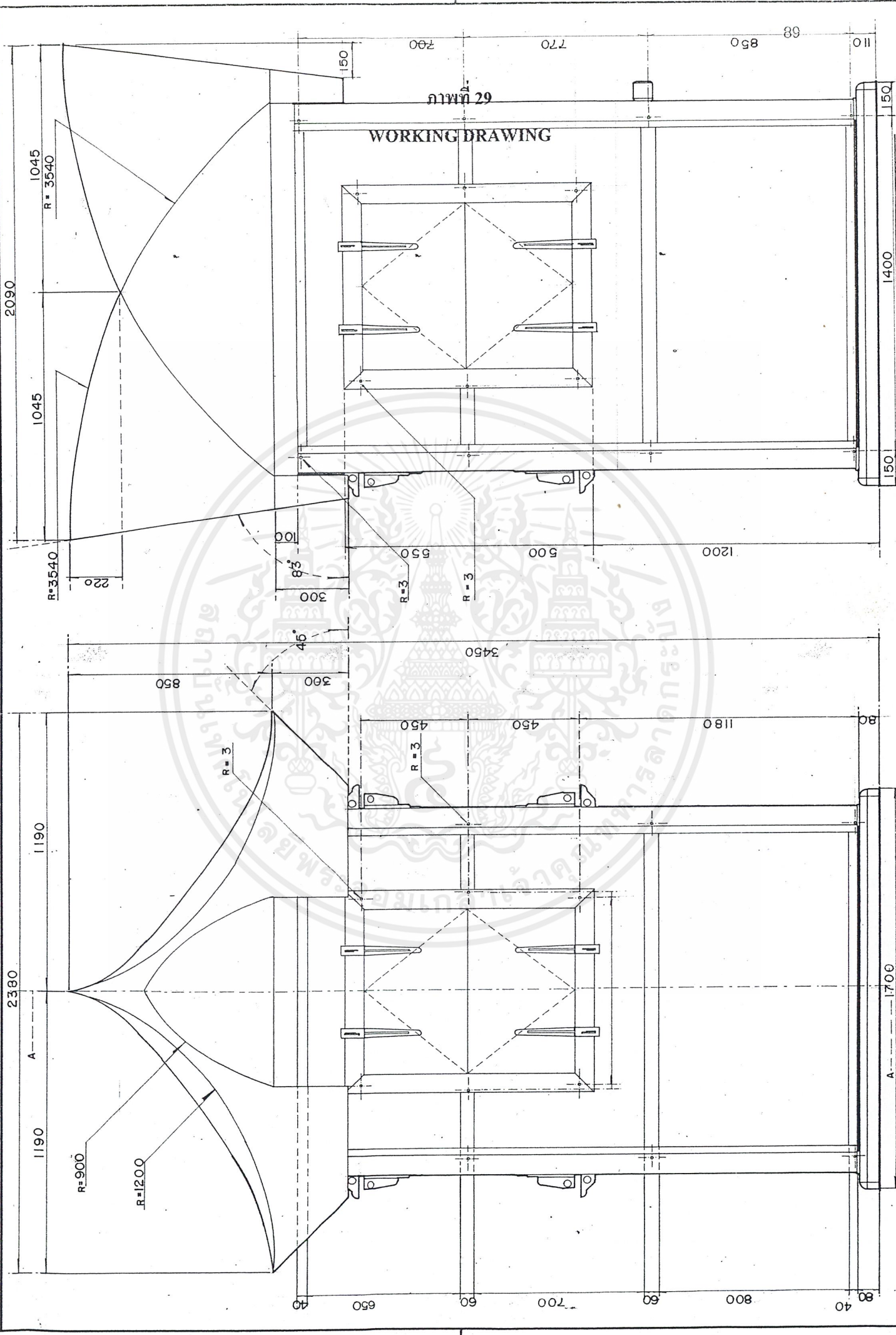
- น้ำหนักมาก
- การติดตั้ง ซ่อมแซมยุ่งยาก

- การตกแตงผิวง่าย
- สามารถผลิตในระบบอุตสาหกรรมได้

ข้อเสีย

- ความทนต่อสภาพน้อย
- เปราะบาง แดงง่าย

WORKING DRAWING

ภาพที่ 29

2090

1045

R = 3540

1045

R = 3540

220

150

790

770

850

68

110

150

1400

150

1200

500

550

R = 3

R = 3

300

45°

360

850

R = 3

3450

R = 3

450

1180

1190

2380

A

1190

R = 900

R = 1200

40

650

60

700

60

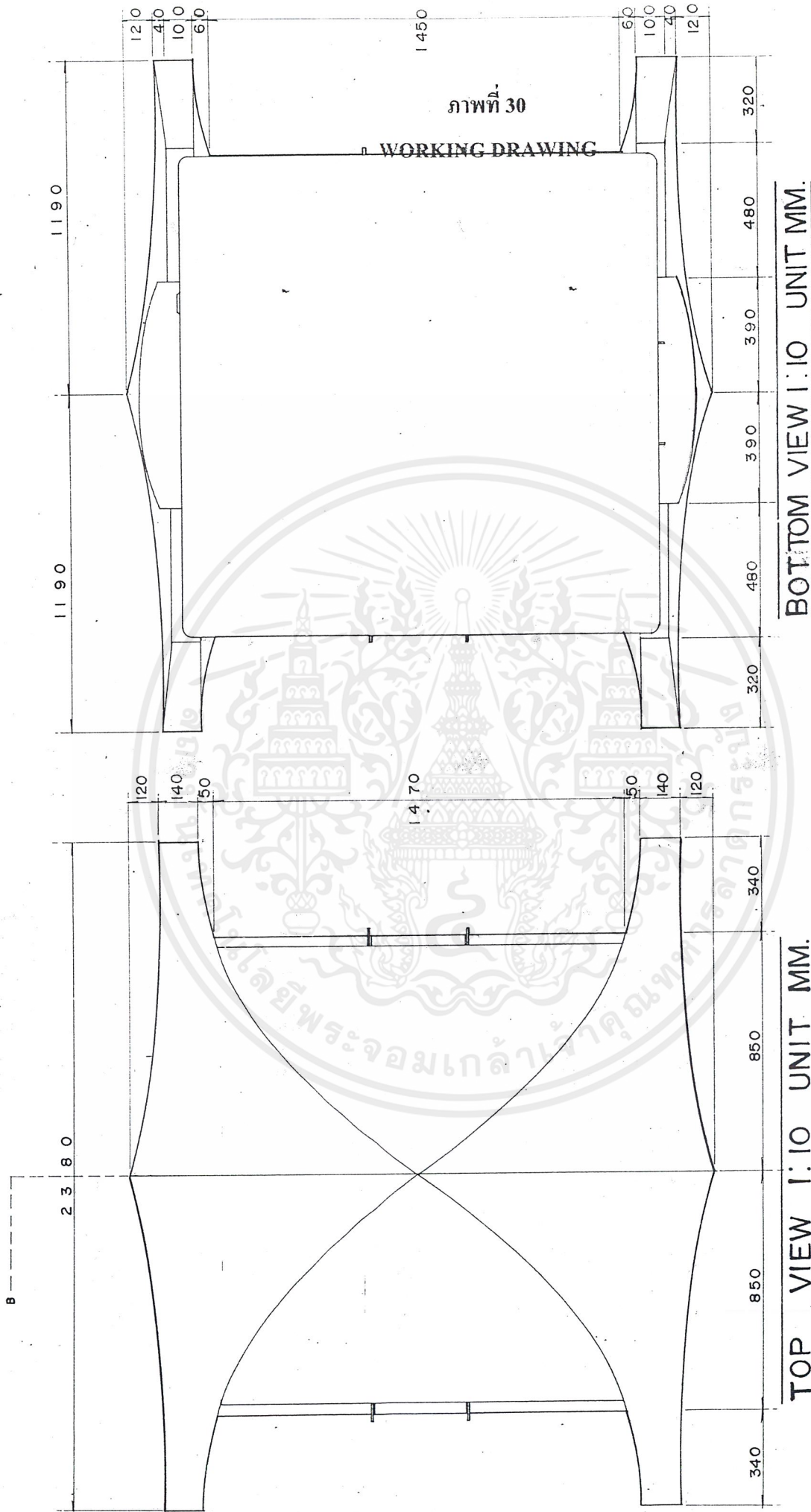
800

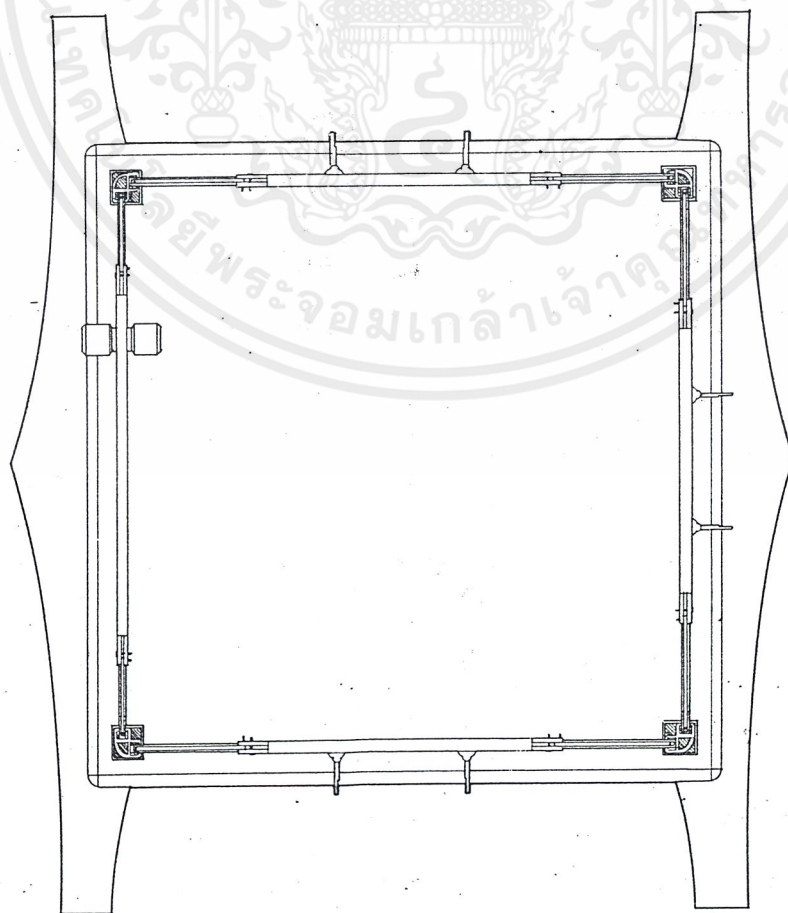
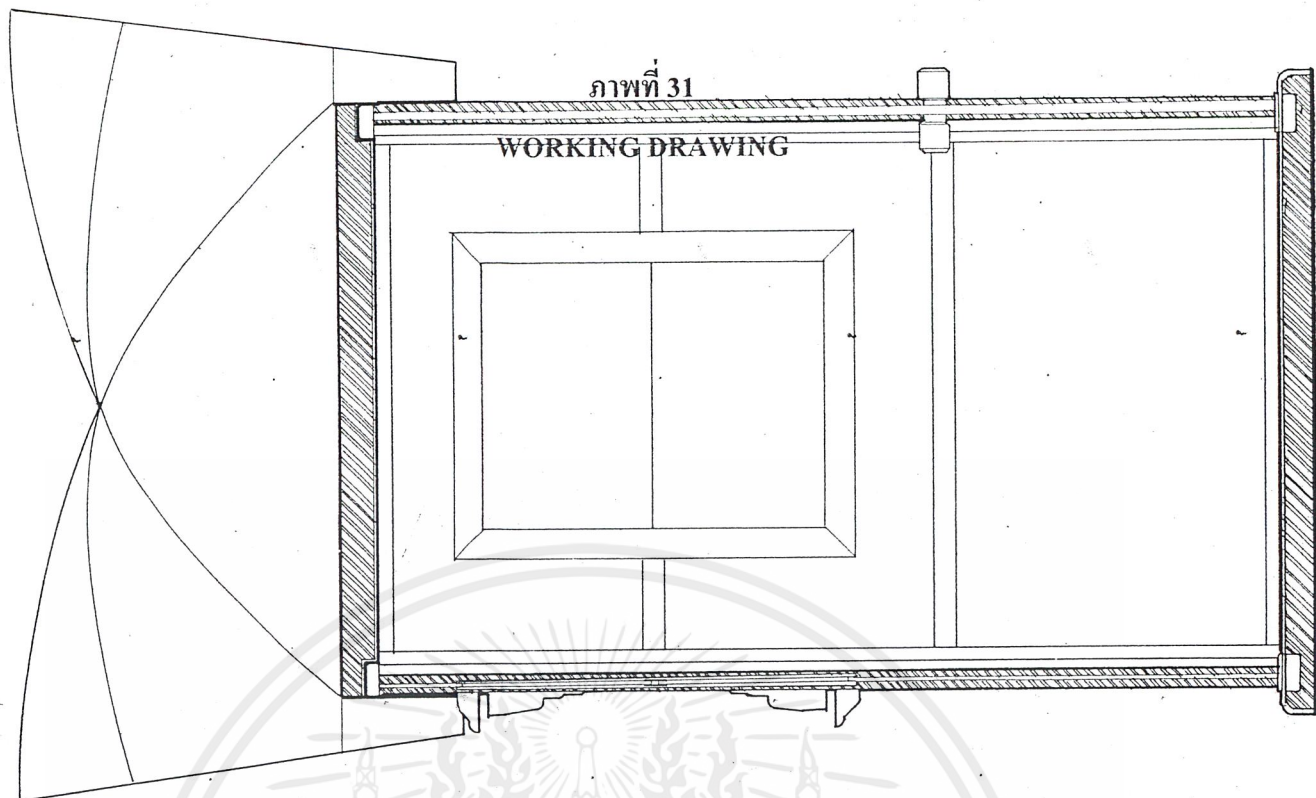
40

80

1700

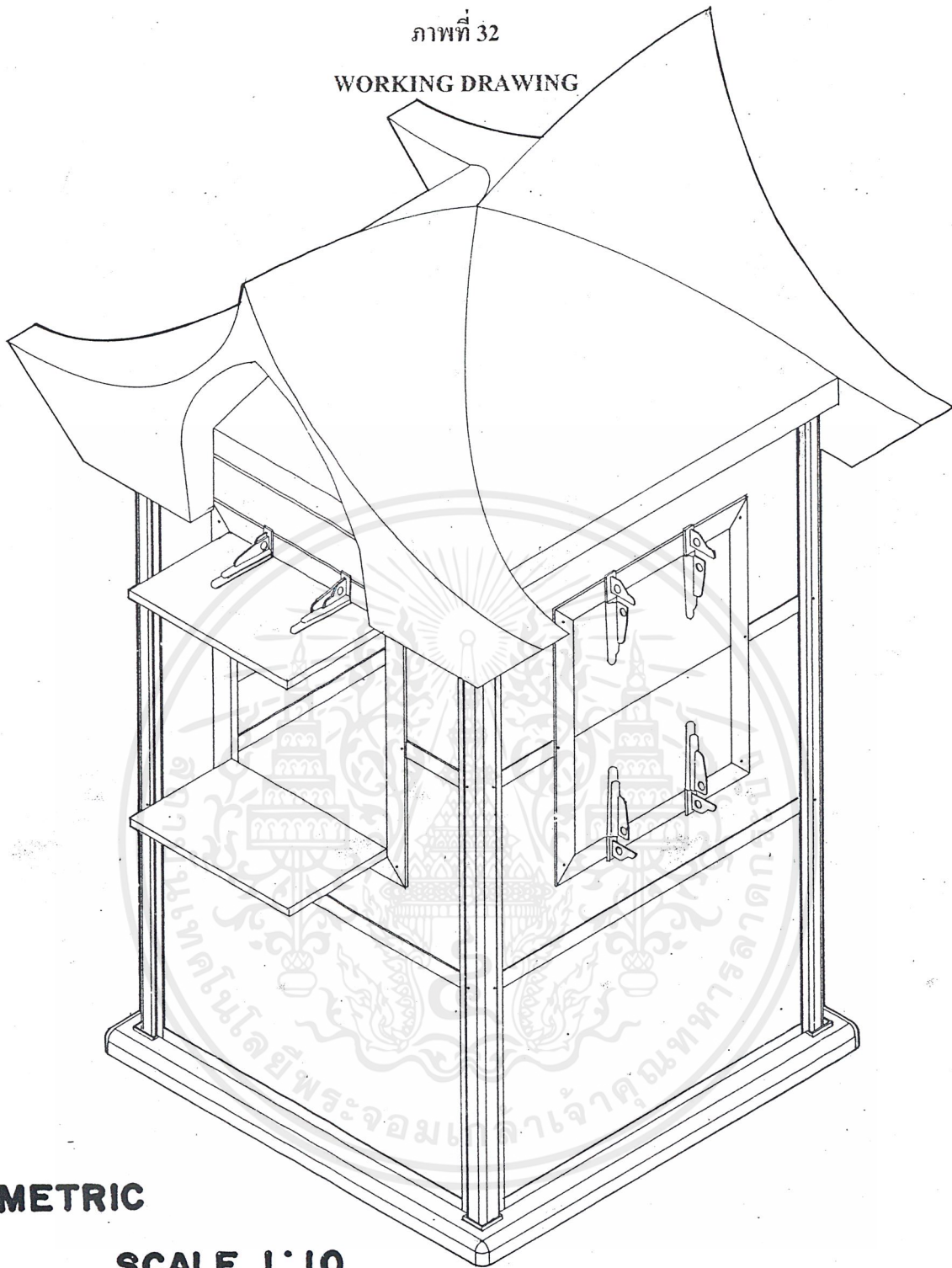
A

ภาพที่ 32

WORKING DRAWING

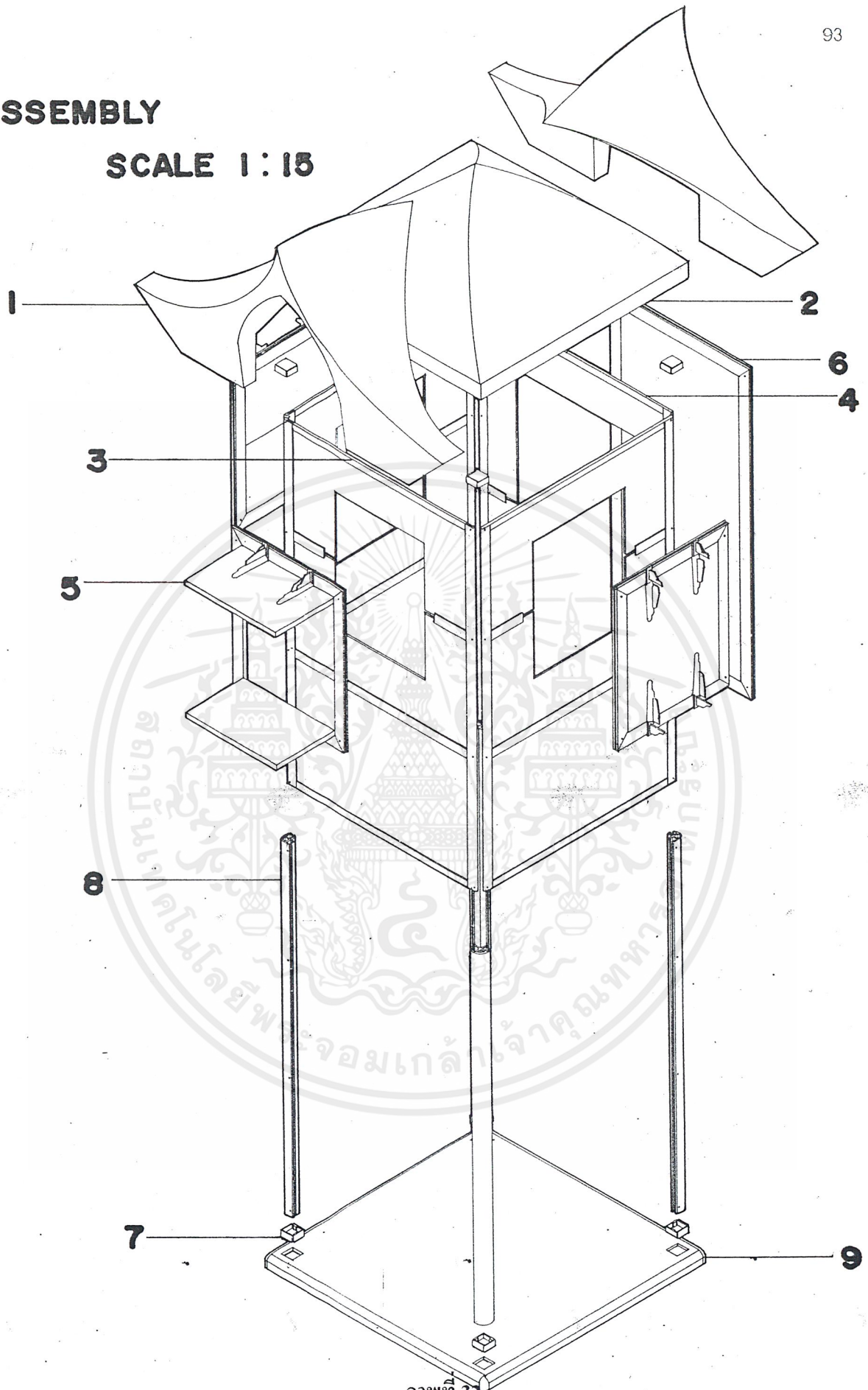
ISOMETRIC

SCALE 1:10

ว/ด/ป	5/2/42	ชื่อ - สกุล	เลขที่
นักศึกษา		นาย ปริญญ์ เล็กชลยุทธ	40030615
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง		โครงการออกแบบปรับปรุง ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวของกาท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	ผู้ควบคุม	อาจารย์ ธเนศ ภิรมย์การ	

ASSEMBLY

SCALE 1 : 15

ภาพที่ 33

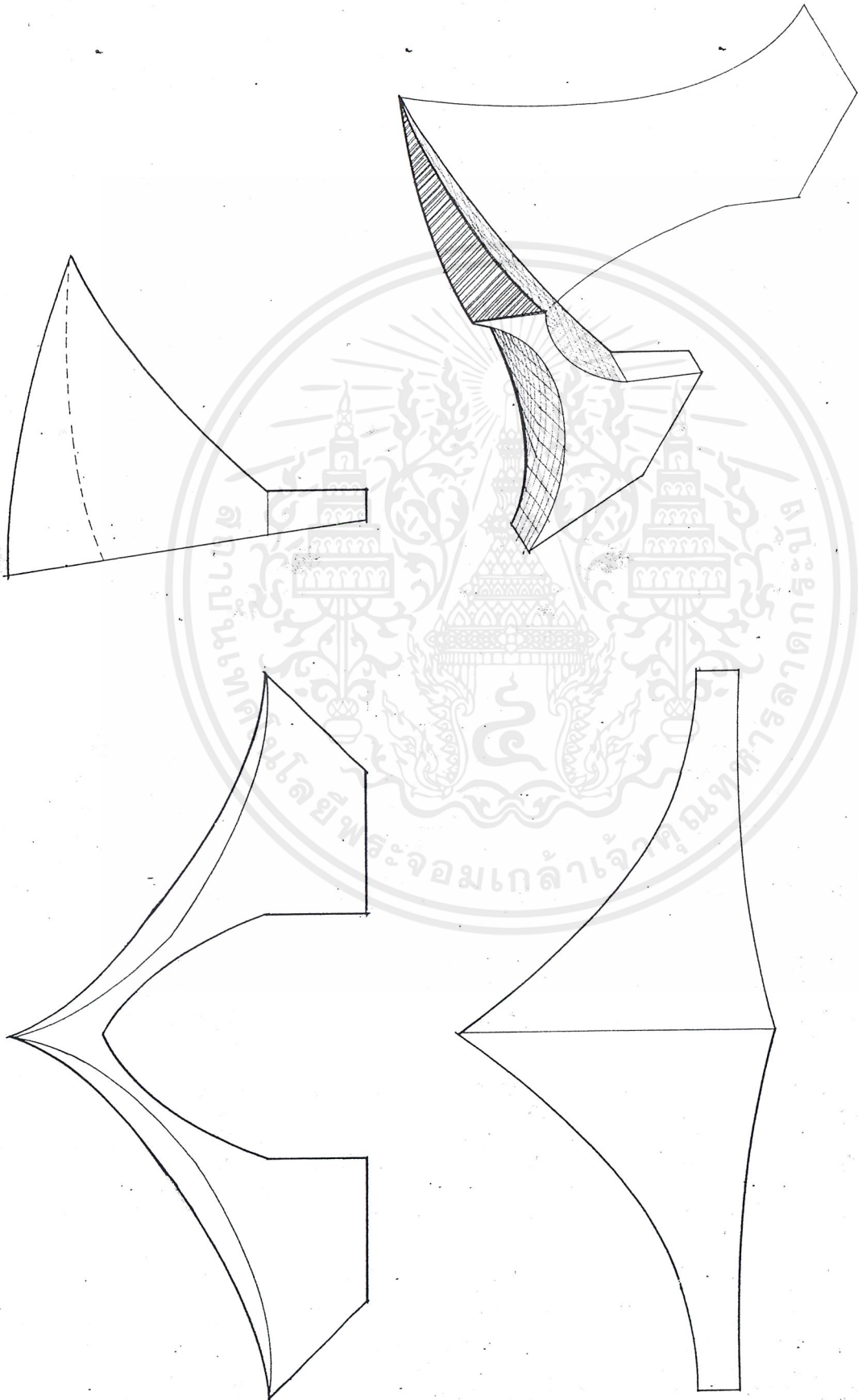
WORKING DRAWING

9	ฐานรองรับ	ไฟเบอร์กลาส	1	
8	เสา	อลูมิเนียม	4	
7	ยางหุ้มหัวเสา	ยาง	8	
6	ประตู่	ดูรายละเอียด PART 6	1	
5	หน้าต่าง	ดูรายละเอียด PART 5	3	
4	ผนังด้านหลัง	ดูรายละเอียด PART 4	1	๕
3	ผนังด้านหน้า - ด้านข้าง	ดูรายละเอียด PART 3	3	
2	หลังคากลาง	ไฟเบอร์กลาส	1	
1	หลังคาหน้า - หลัง	ไฟเบอร์กลาส	2	
ลำดับ	รายการ	วัสดุ	จำนวน	หมายเหตุ

ภาพที่ 34

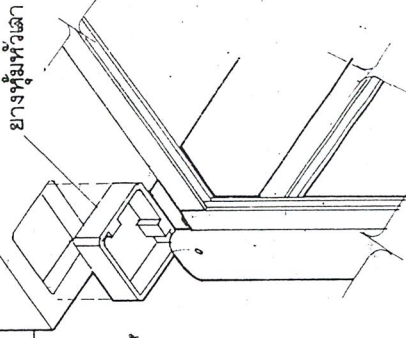
WORKING DRAWING

WORKING DRAWING

ภาพที่ 35

ภาพแสดงการประกอบปลั๊กหลังคา

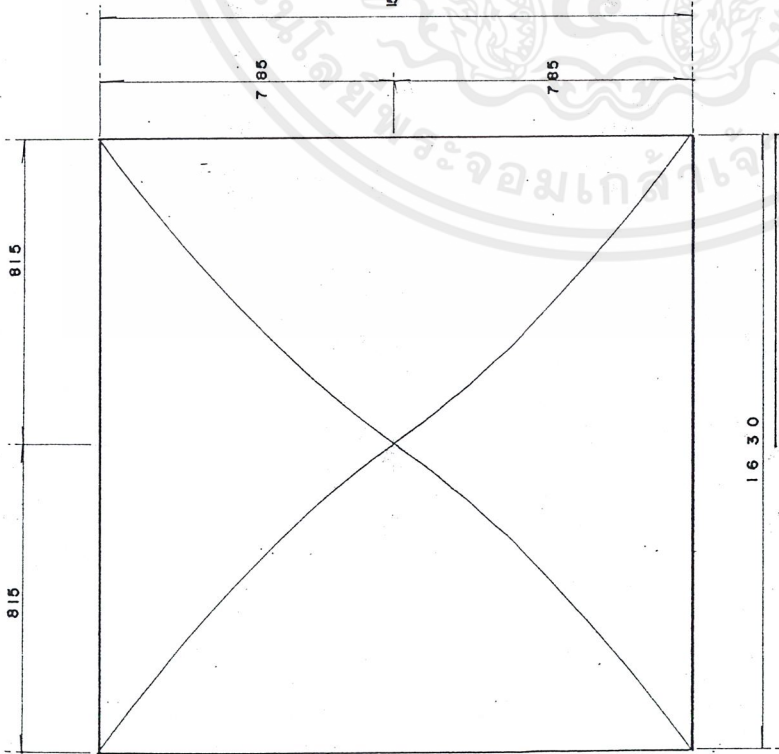

เสารองรับหลังคาเพื่อยึดเสา

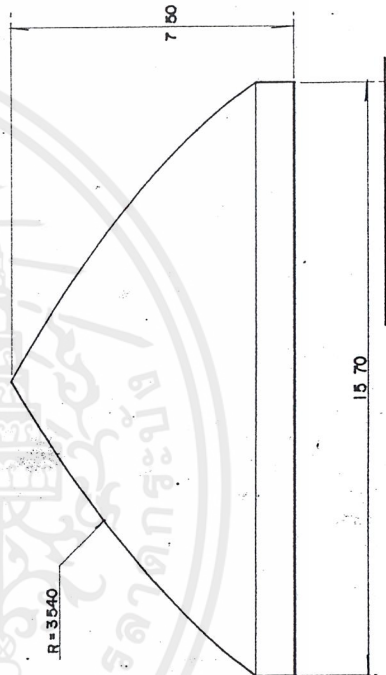
PART : 1

ใช้วัสดุสังกะสีไปรองลงเพื่อใช้ไฟ

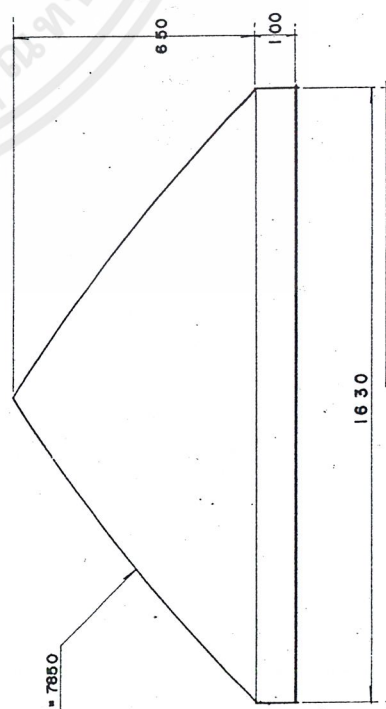
ภายในใช้วัสดุค้ำเพื่อรองปลั๊กและยึดปลั๊ก

TOP VIEW 1:10 UNIT MM.

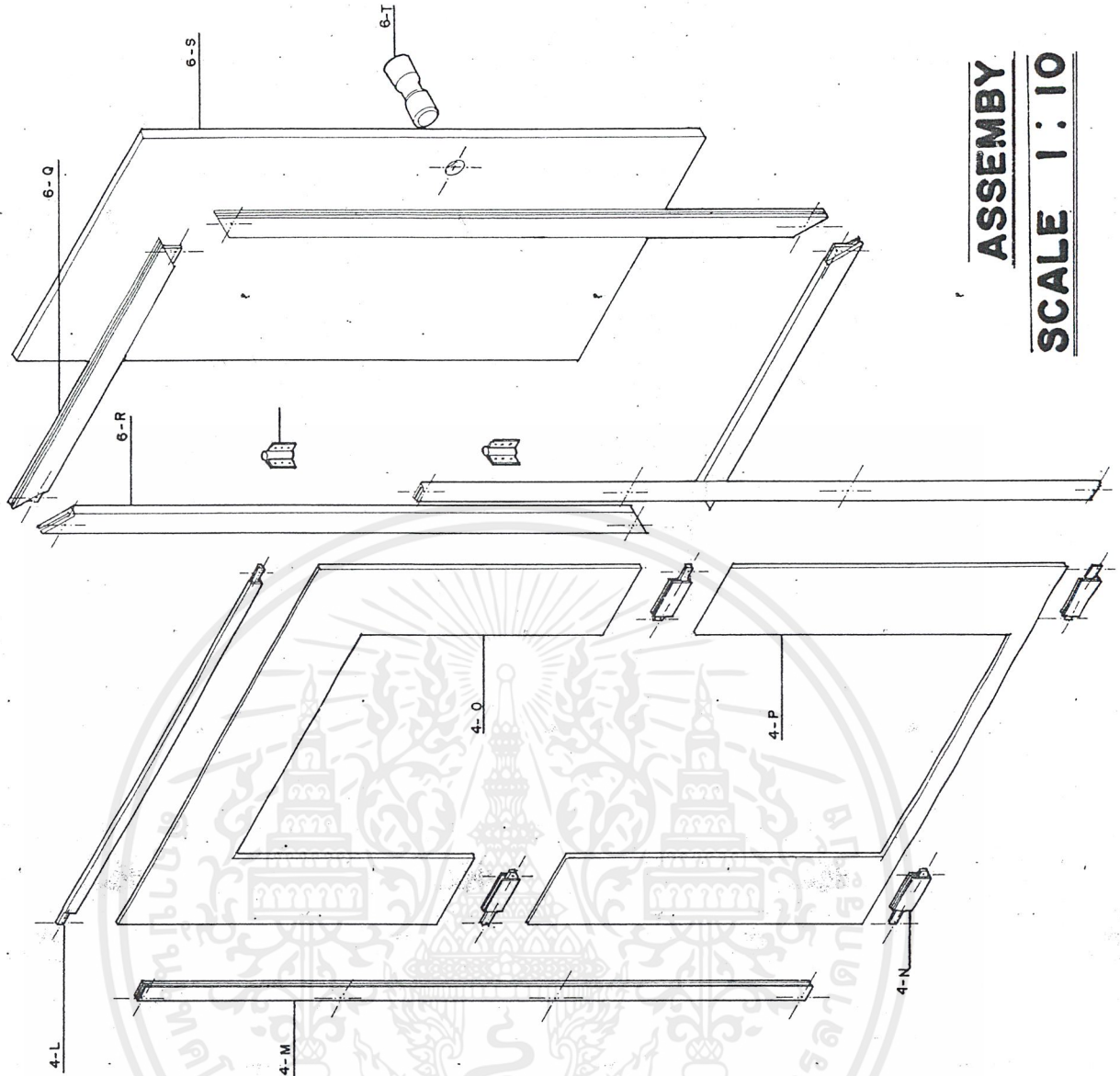
SIDE VIEW 1:10 UNIT MM.

FRONT VIEW 1:10 UNIT MM.

PART : 6

PART : 4

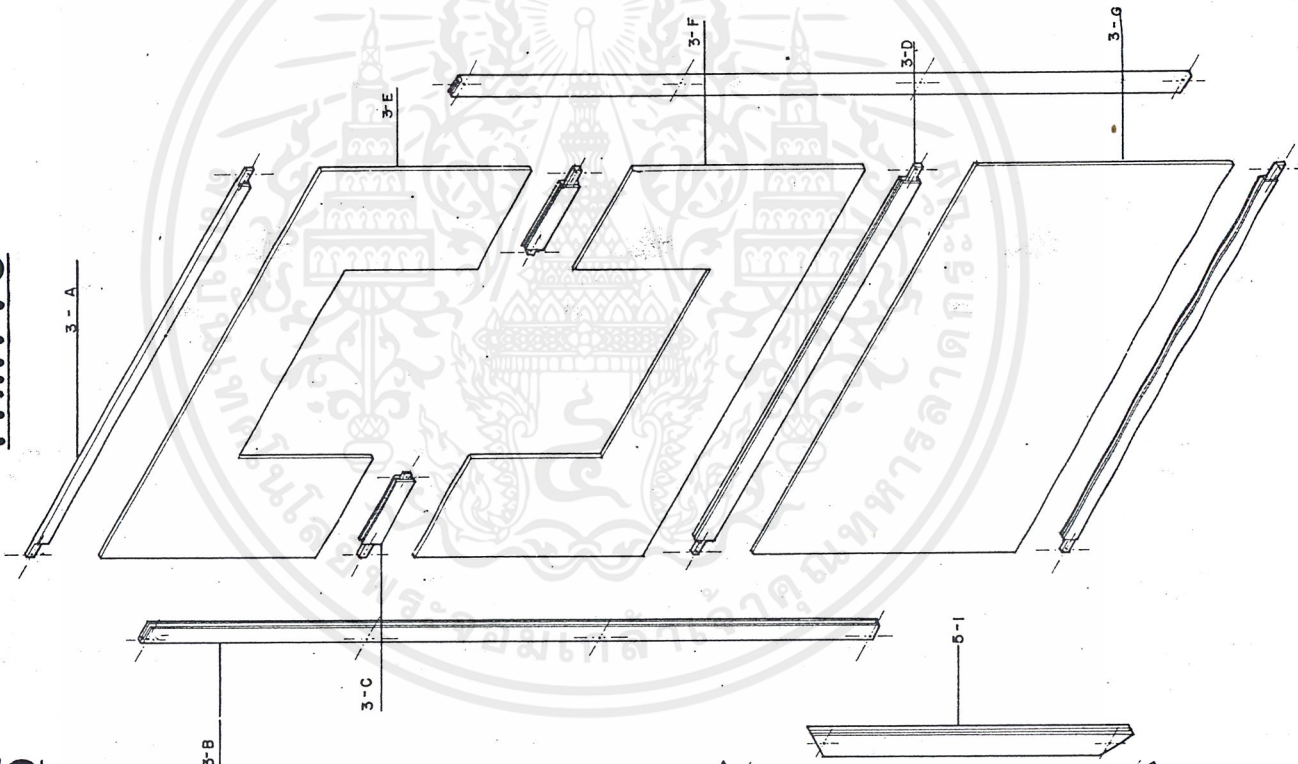
ASSEMBY
SCALE 1 : 10

ลำดับ	จุดบด	เหล็ก	1	หมายเหตุ
6-T	บานประตู	ไม้	1	
6-S	วงกบประตูด้านล่าง	อลูมิเนียม	2	
6-R	วงกบประตูด้านบน	อลูมิเนียม	2	
6-Q	ผนังด้านซ้าย	พลาสติก	1	
4-P	ผนังด้านบน	พลาสติก	1	
4-O	คานากลางและด้านล่าง	อลูมิเนียม	4	
4-N	ขอบผนัง	ดูรายละเอียด 3-B	2	
4-M	คานาด้านบน	ดูรายละเอียด 3-A	1	
4-L	รายการ	วัสดุ	จำนวน	หมายเหตุ

ภาพที่ 36
WORKING DRAWING

WORKING DRAWING

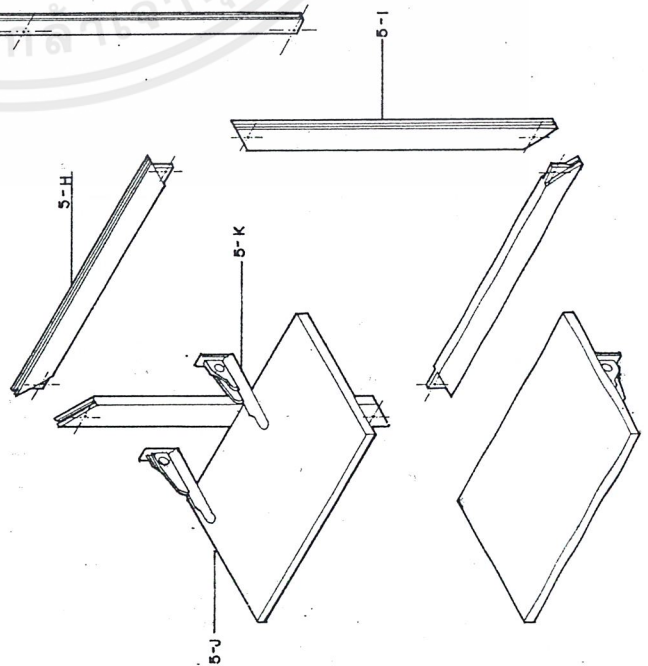
PART : 3

ASSEMBLY

SCALE 1 : 10

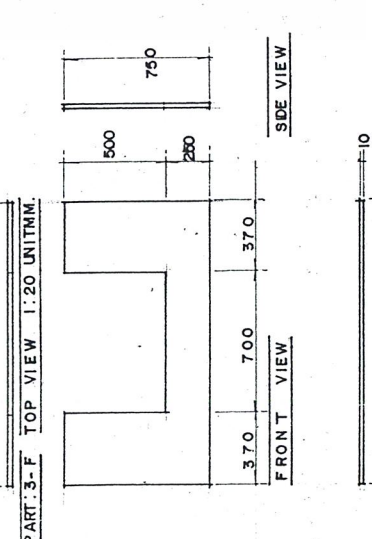
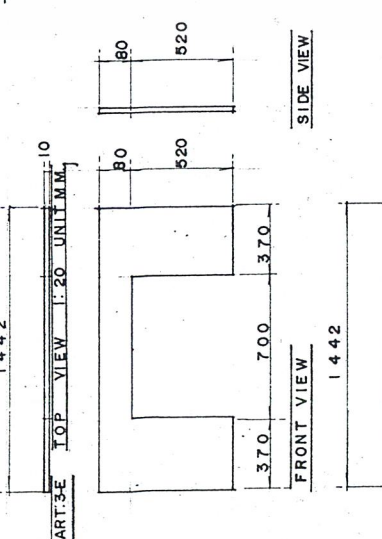
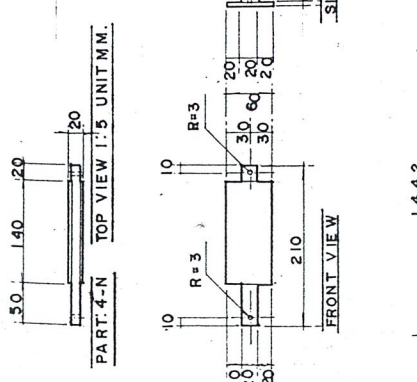
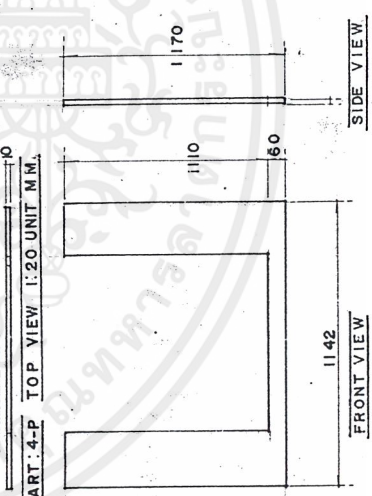
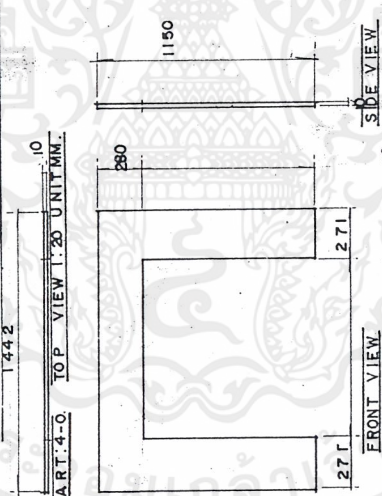
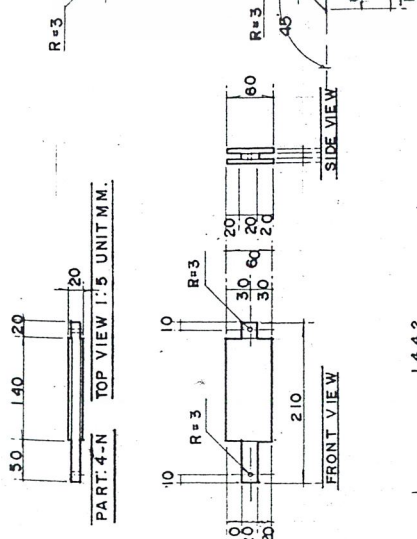
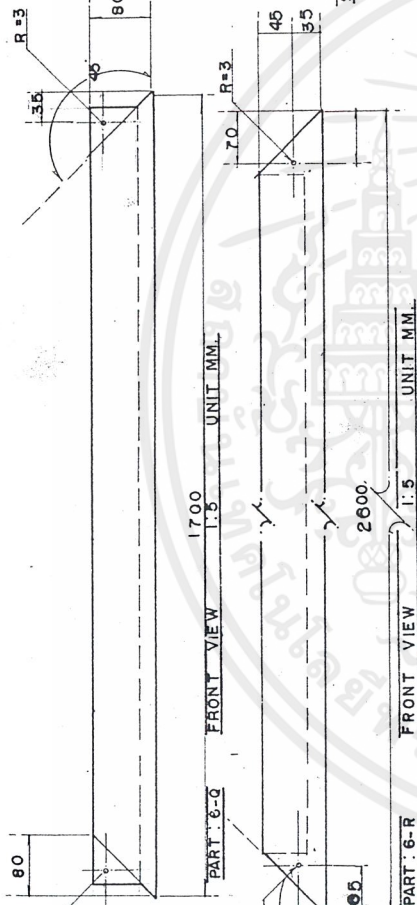
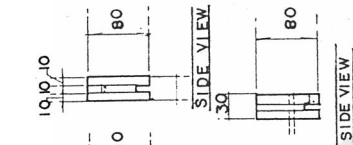
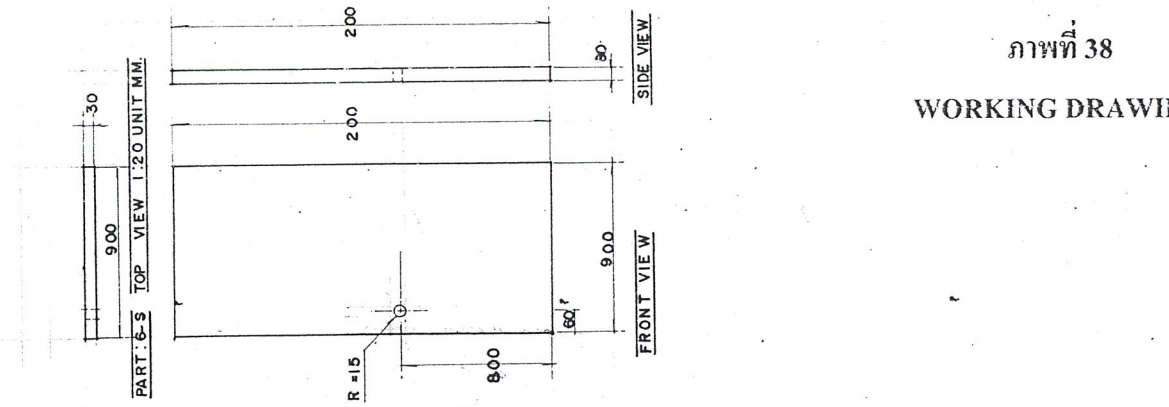
PART : 5

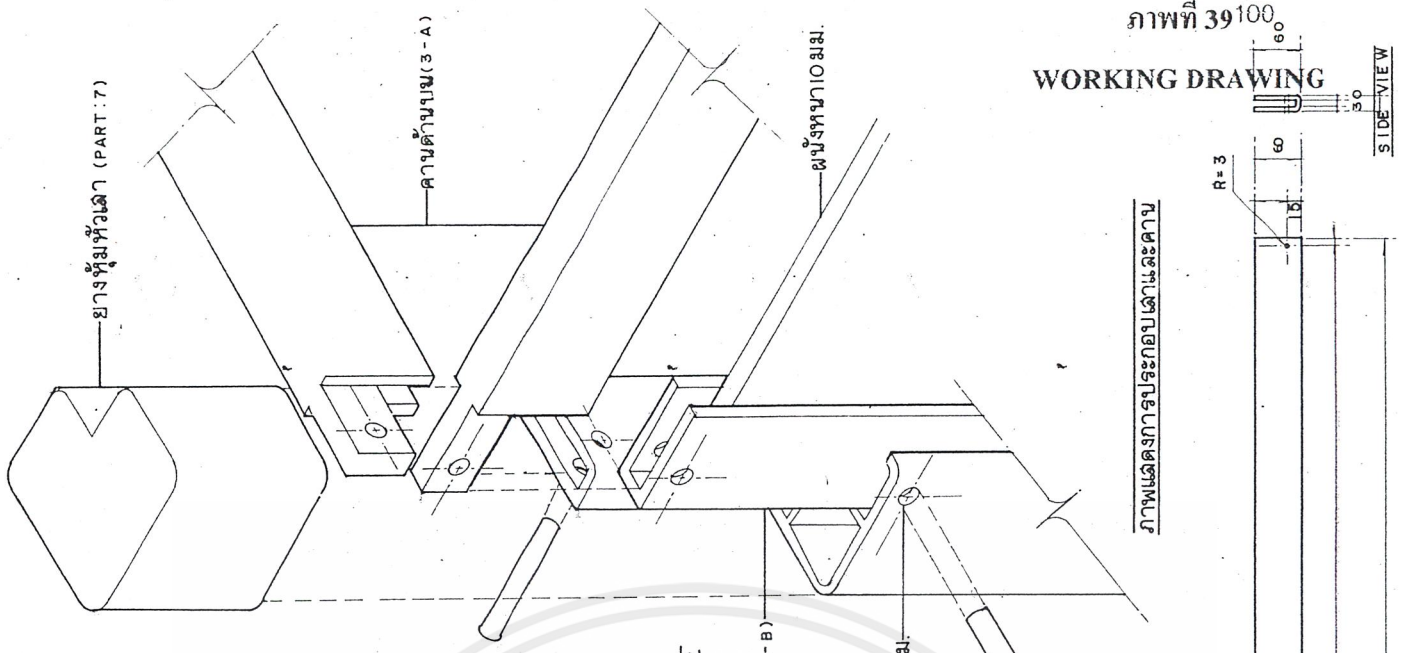

5-K	บานพับไม้ระดับ	เหล็ก	4
5-J	บานหน้าต่าง	ประวัติกลึงซอร์ด	2
5-I	ขอบหน้าต่างข้าง	อลูมิเนียม	2
5-H	ขอบหน้าต่างด้านบน	อลูมิเนียม	2
3-G	ผนังด้านล่าง	พลาสติก	1
3-F	ผนังกลาง	พลาสติก	1
3-E	ผนังด้านบน	พลาสติก	1
3-D	คานกลาง	อลูมิเนียม	1
3-C	คานขอบหน้าต่าง	อลูมิเนียม	2
3-B	ขอบผนัง	อลูมิเนียม	2
3-A	คานด้านบน	อลูมิเนียม	2

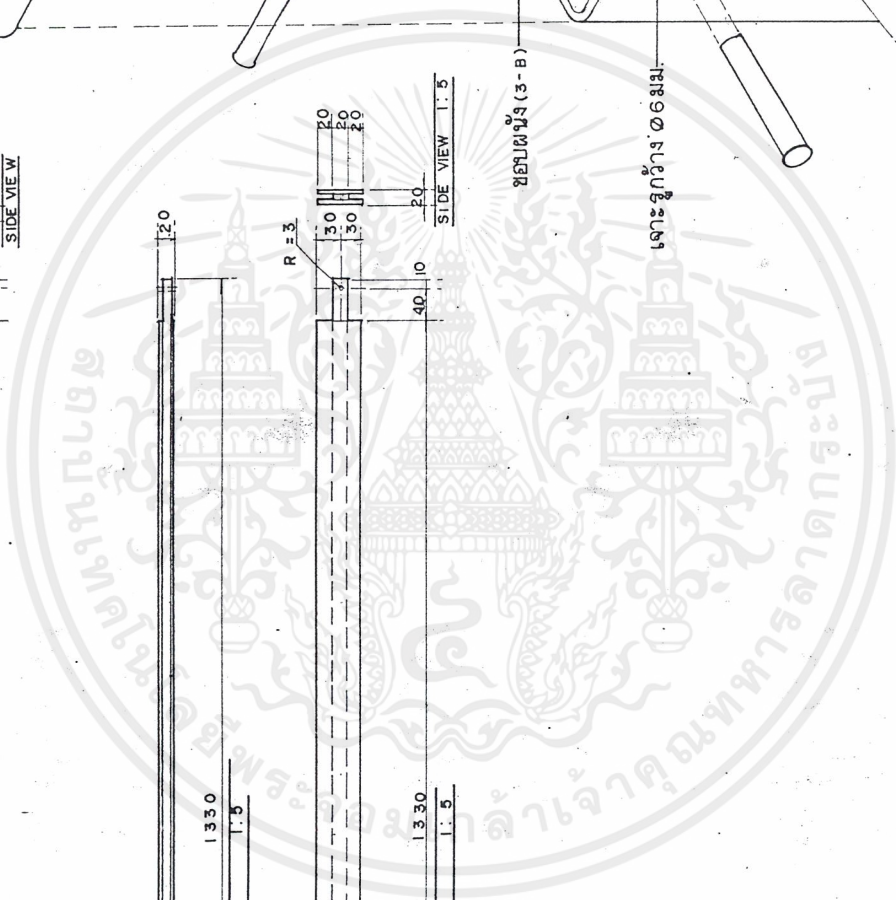
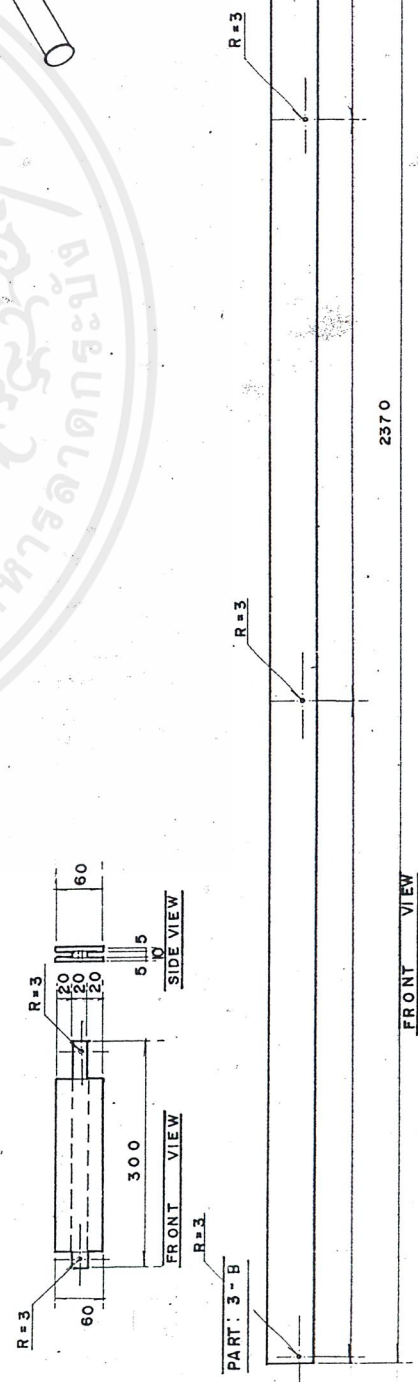
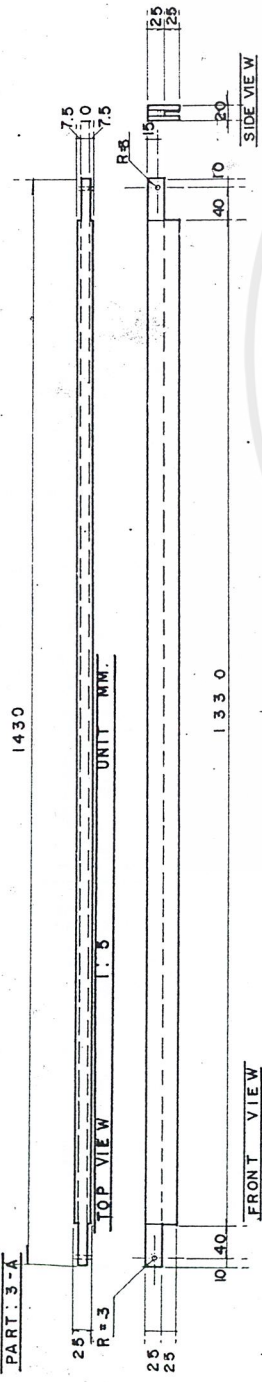
ภาพที่ 38

WORKING DRAWING

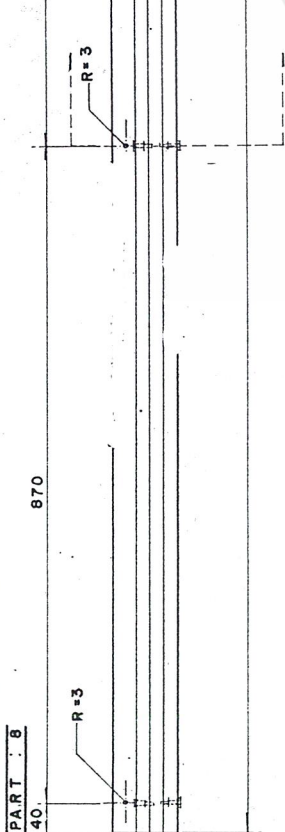

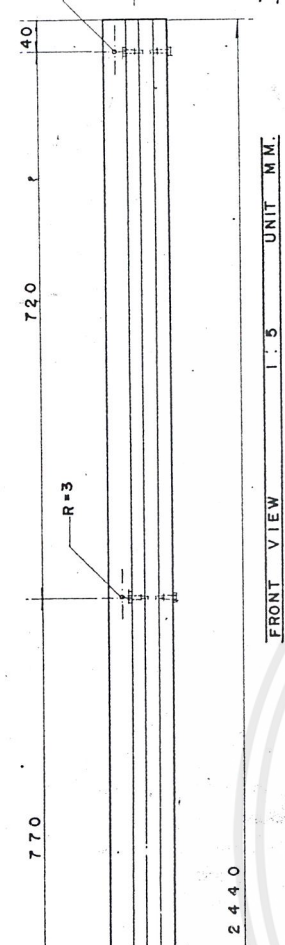
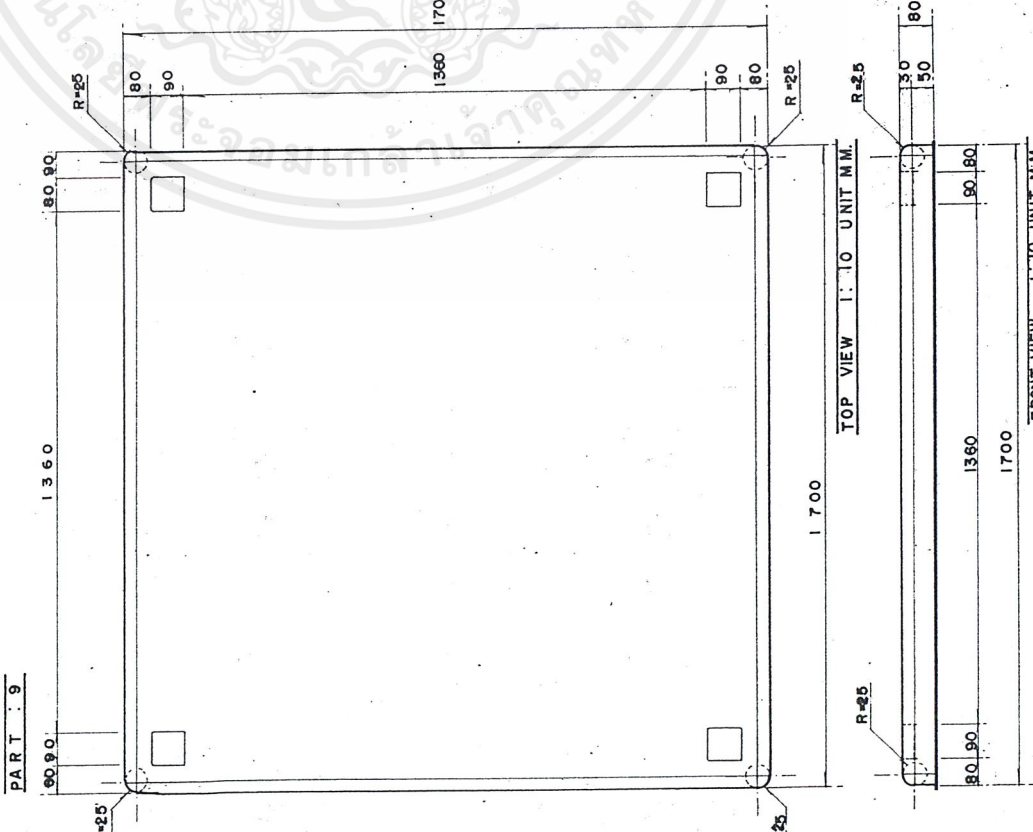
ภาพแสดงการประกอบแบบและตาย

PART : 8

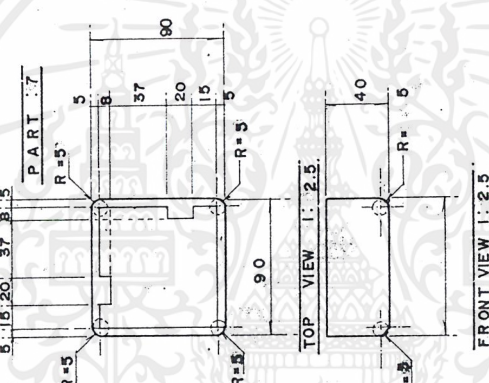
PART : 9

FRONT VIEW 1:5 UNIT M.M.

SIDE VIEW

PART : 7

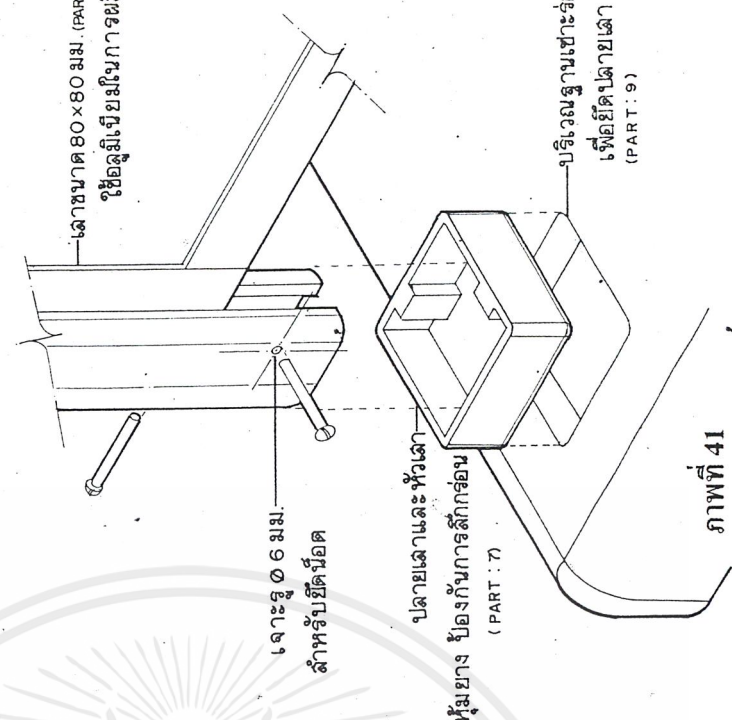

TOP VIEW 1:2.5

FRONT VIEW 1:2.5

ภาพแสดงภาพประกอบส่วนฐานผู้ยี่

เลาขนาด 80x80 มม. (PART:8)
ใช้คู่มือเขียนในภาจผลิต

เลาขนาด 80x80 มม.
สำหรับยึดมือ

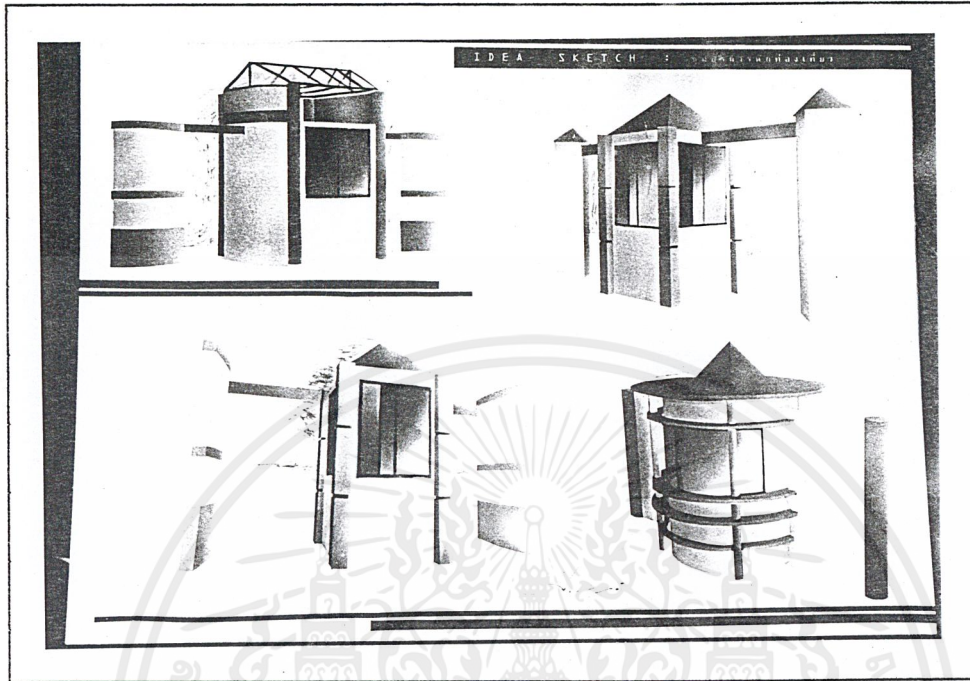
ปลายเลาและหัวเลา
หุ้มยาง ป้องกันการสึกกร่อน
(PART:7)

บริเวณฐานเพื่อรอง
เพื่อยึดใบดาขนาด
(PART:9)

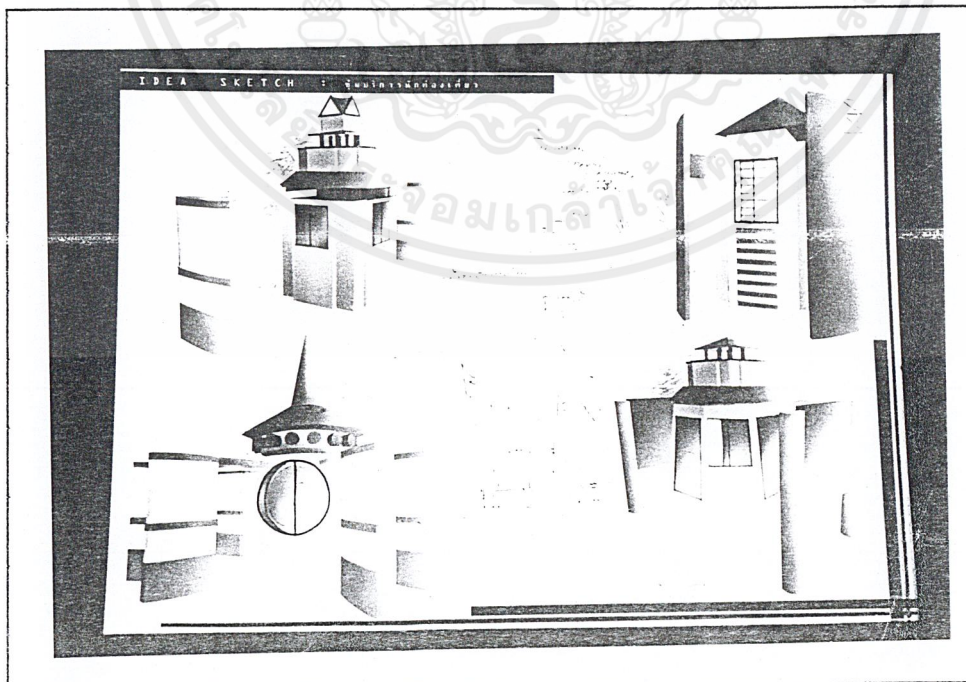
ภาพที่ 41

WORKING DRAWING

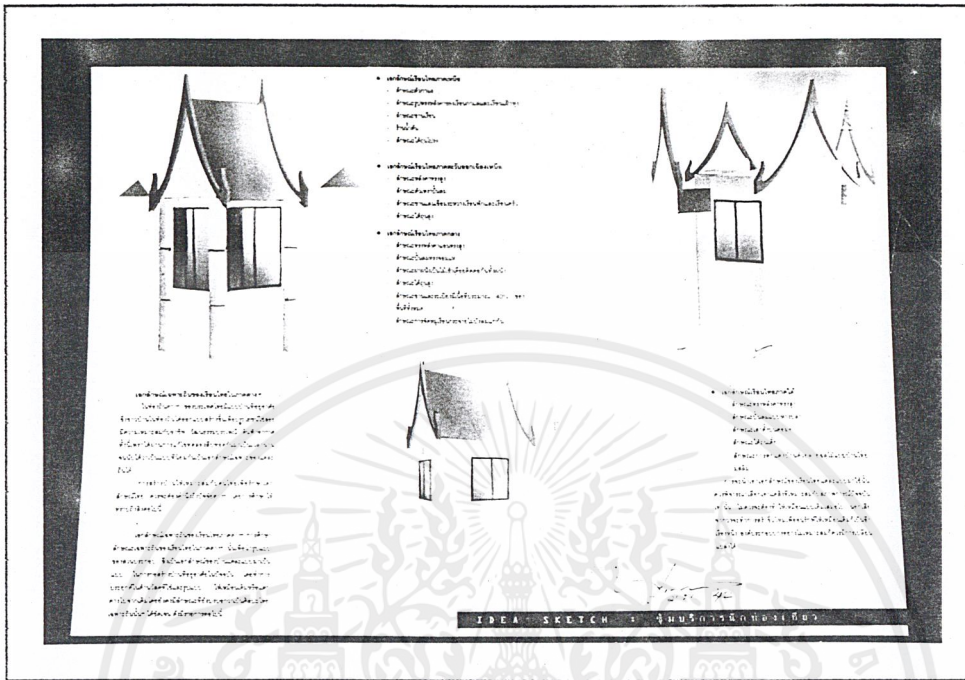
ภาพที่ 42
แสดงแบบนำเสนอ

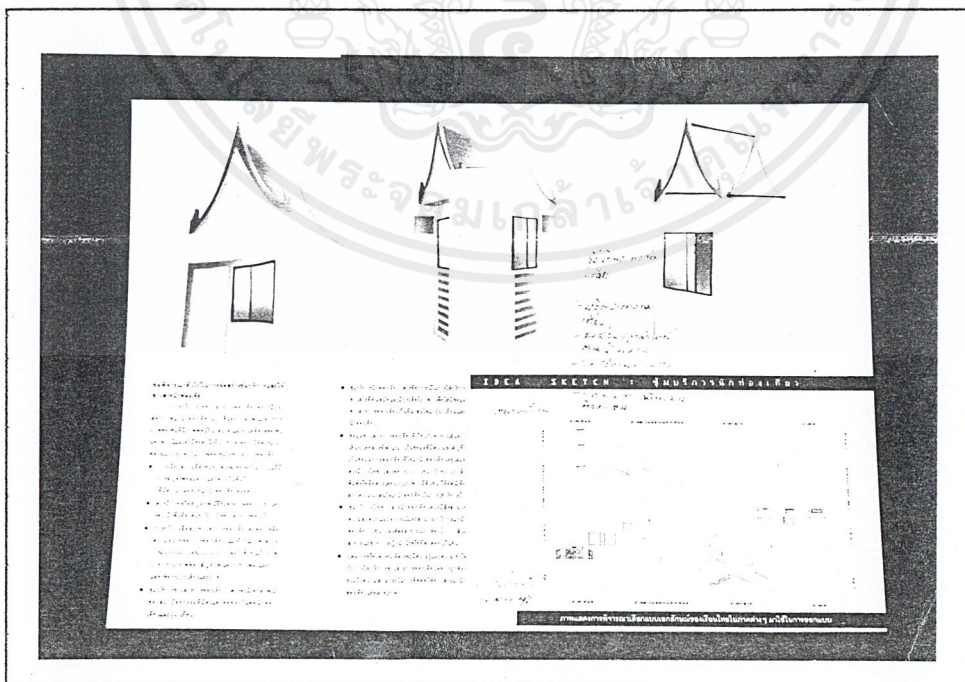
ภาพที่ 43
แสดงแบบนำเสนอ

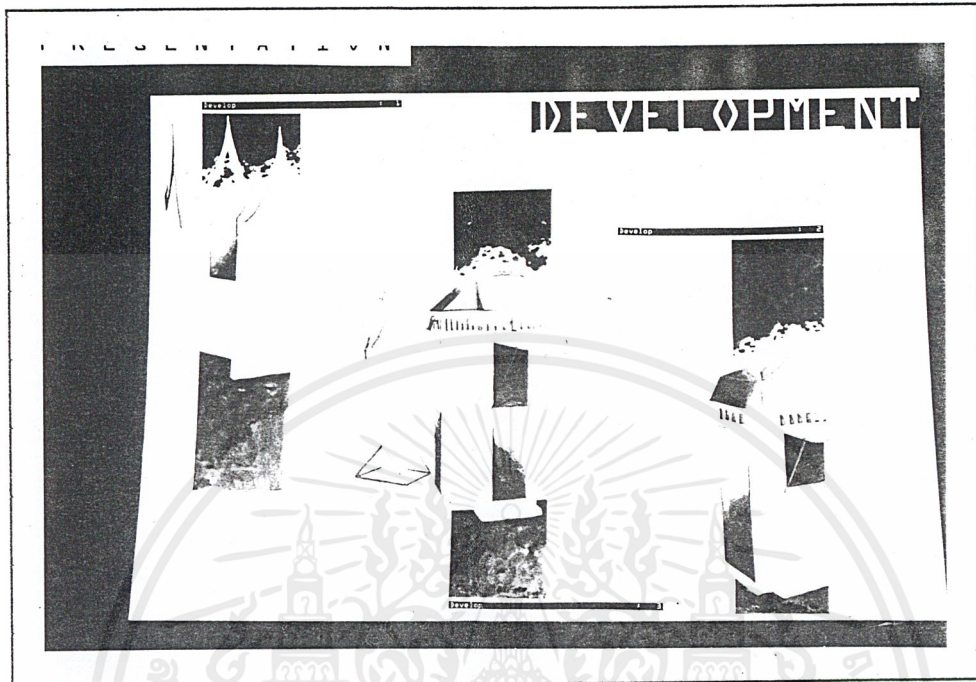
ภาพที่ 44
แสดงแบบนำเสนอ

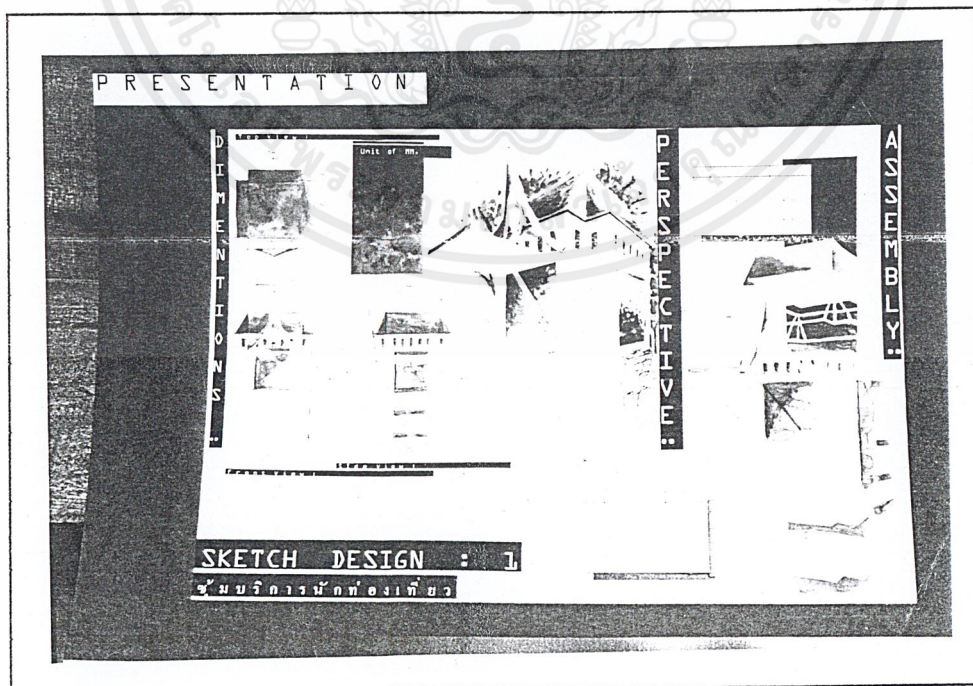
ภาพที่ 45
แสดงแบบนำเสนอ

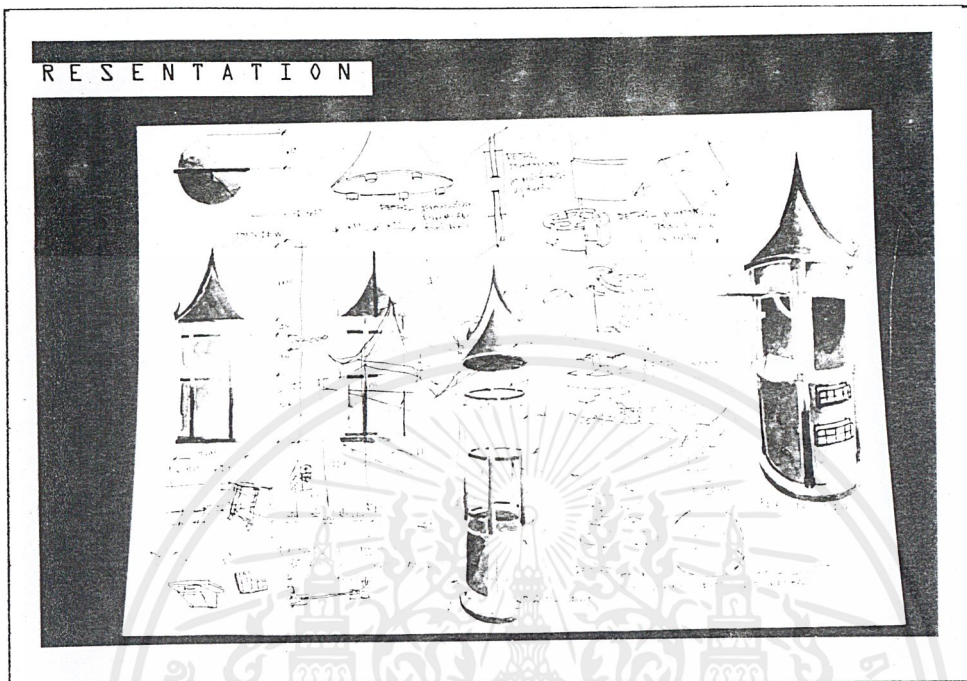
ภาพที่ 46
แสดงแบบนำเสนอ

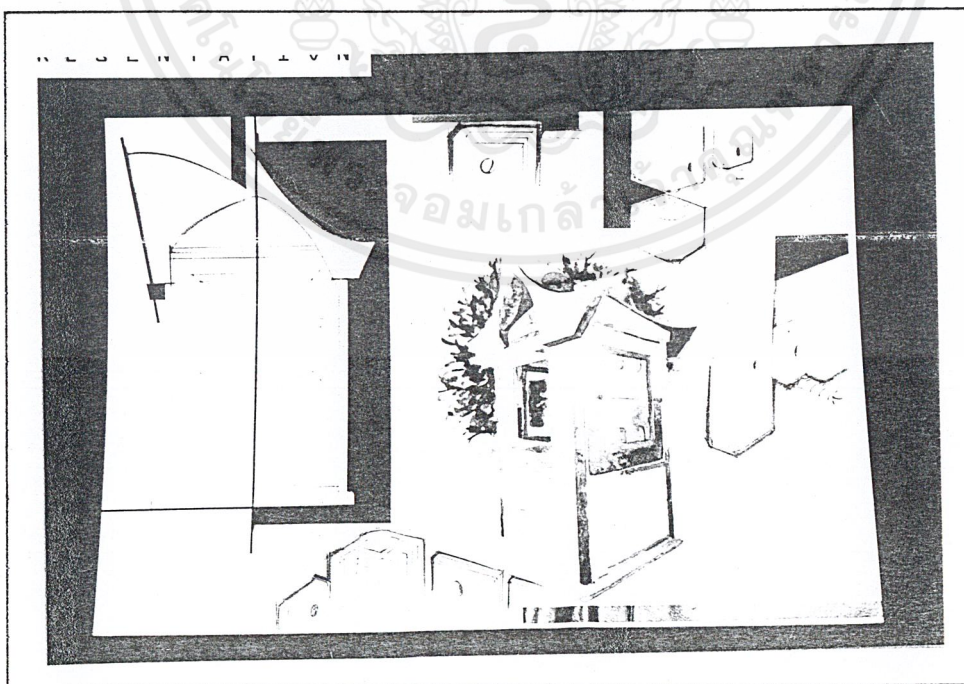
ภาพที่ 47
แสดงแบบนำเสนอ

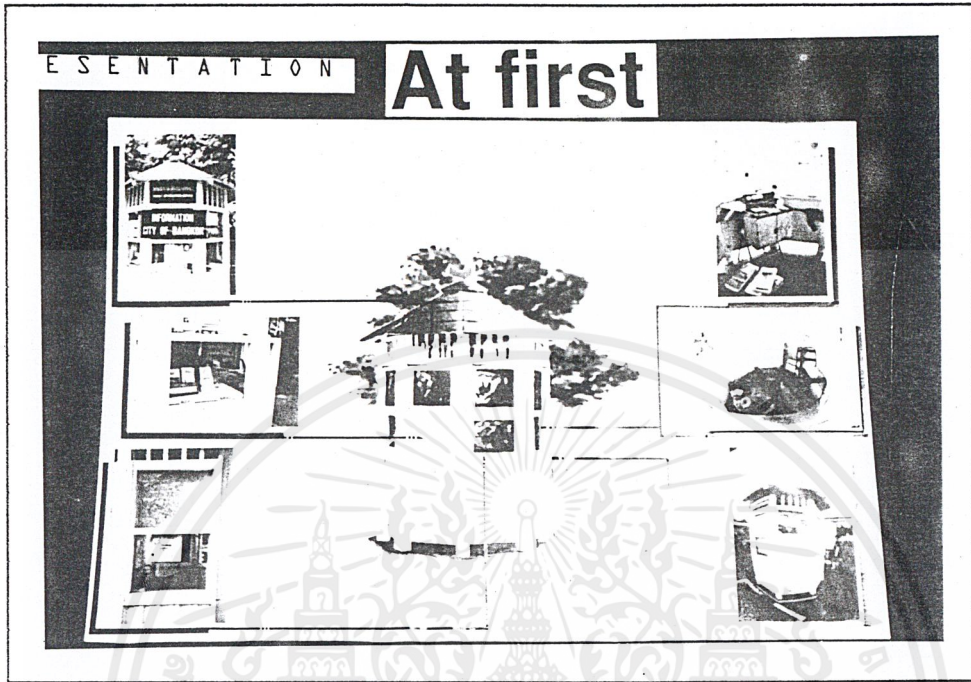
ภาพที่ 48
แสดงแบบนำเสนอ

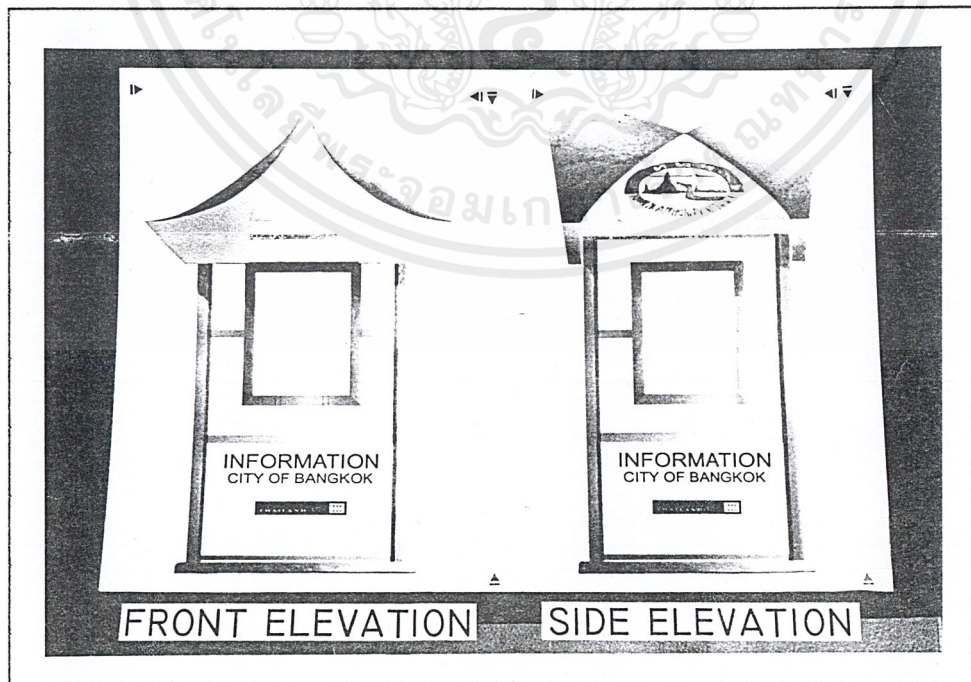
ภาพที่ 49
แสดงแบบนำเสนอ

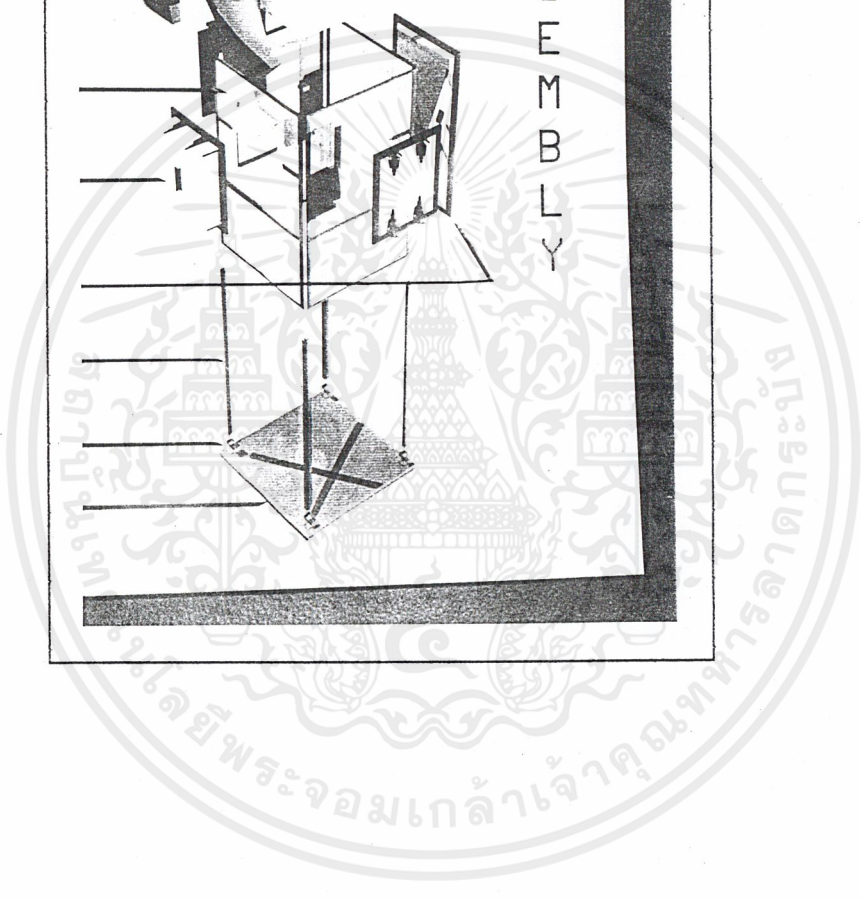
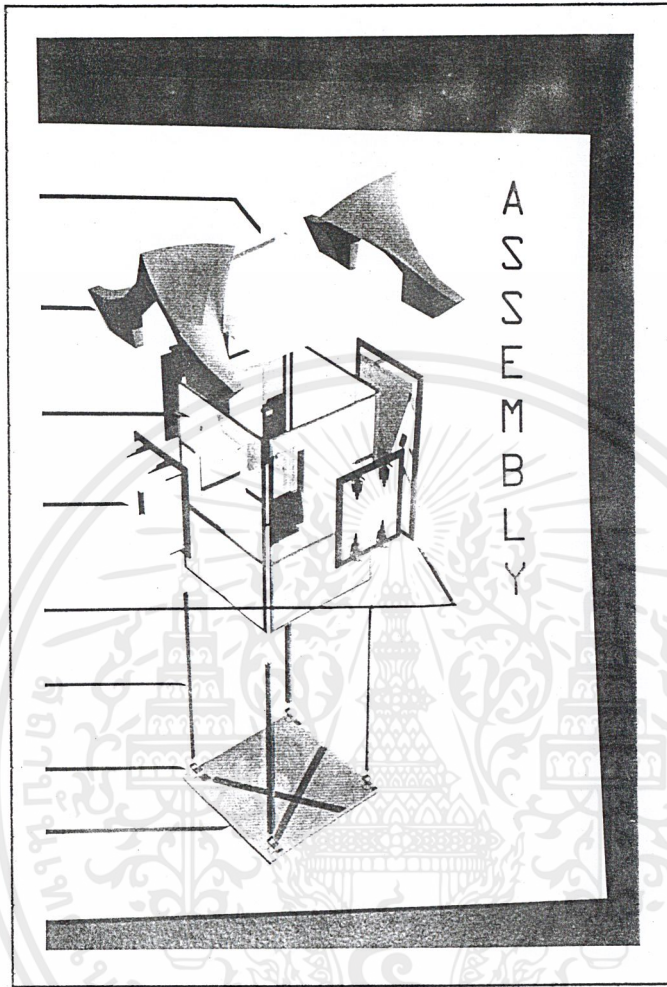
ภาพที่ 50
แสดงแบบนำเสนอ

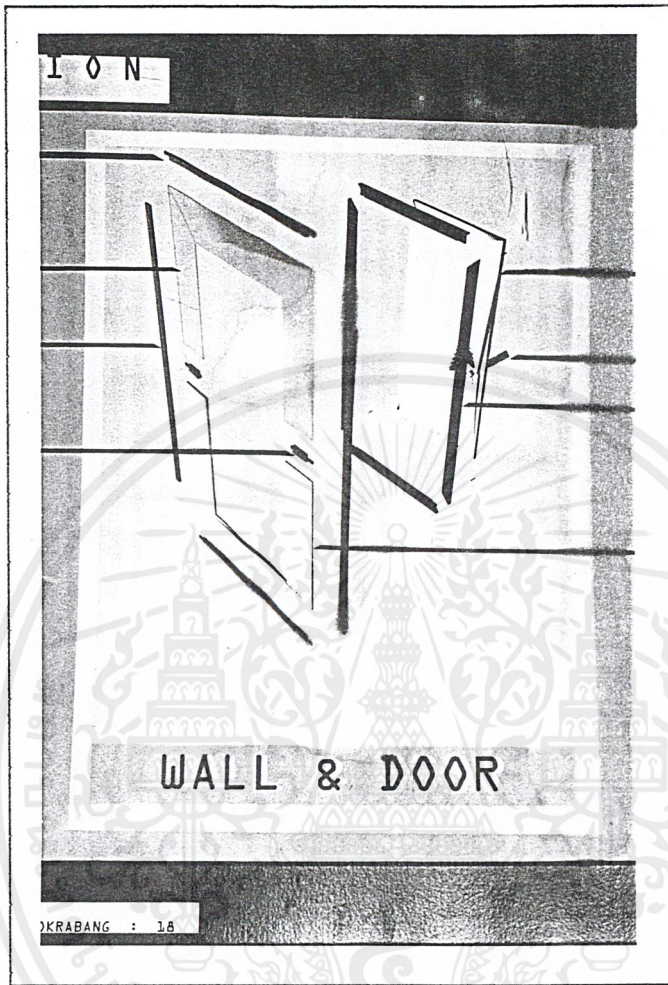
ภาพที่ 51
แสดงแบบนำเสนอ

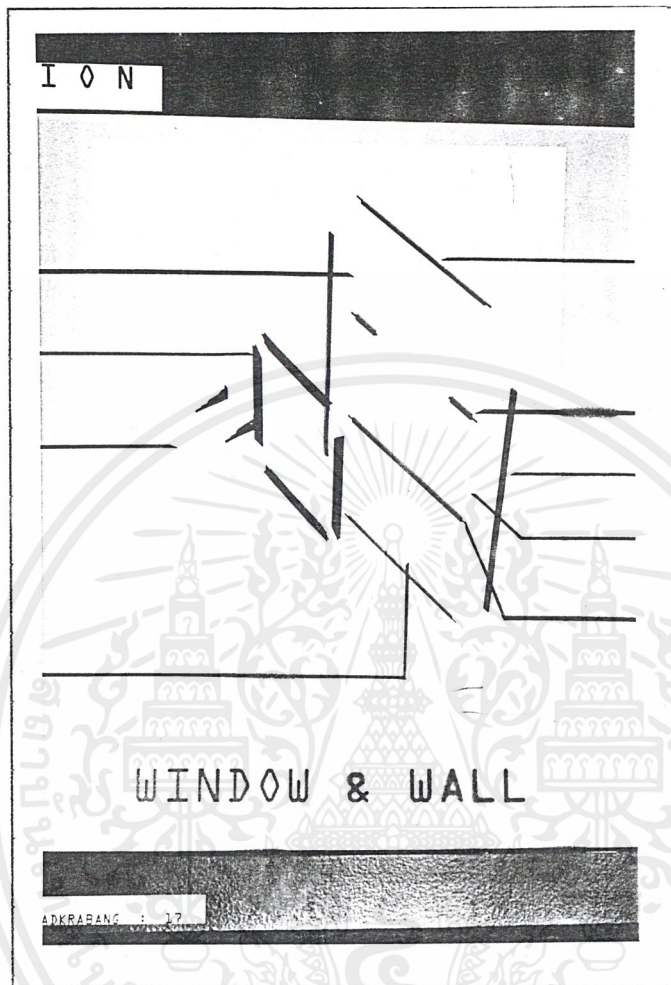
ภาพที่ 52
แสดงแบบนำเสนอ

ภาพที่ 54
แสดงแบบนำเสนอ

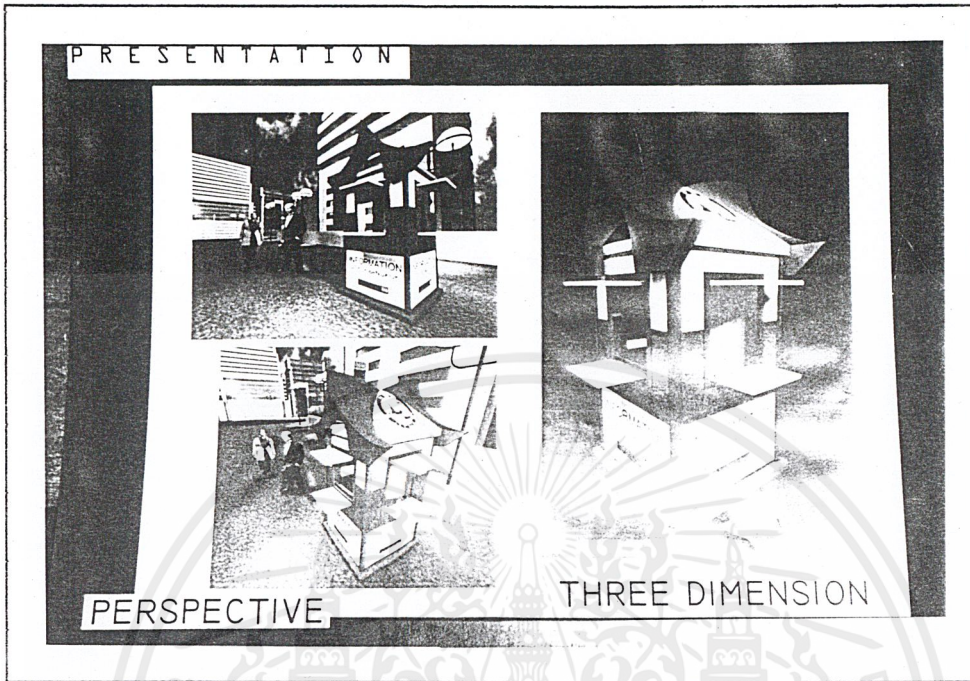

ภาพที่ 53
แสดงแบบนำเสนอ

ภาพที่ 55

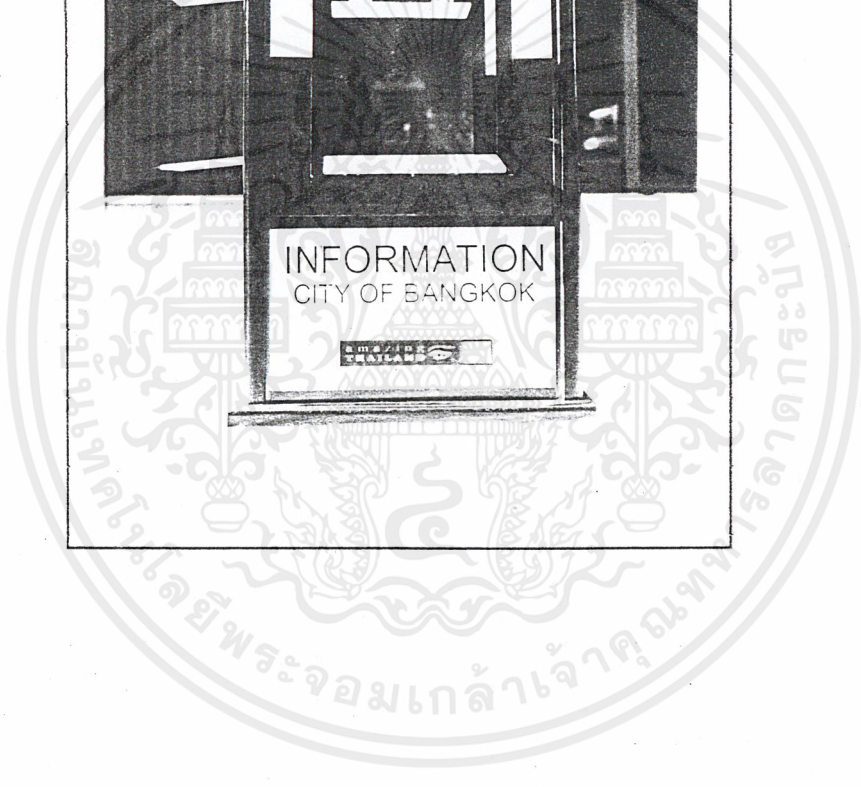
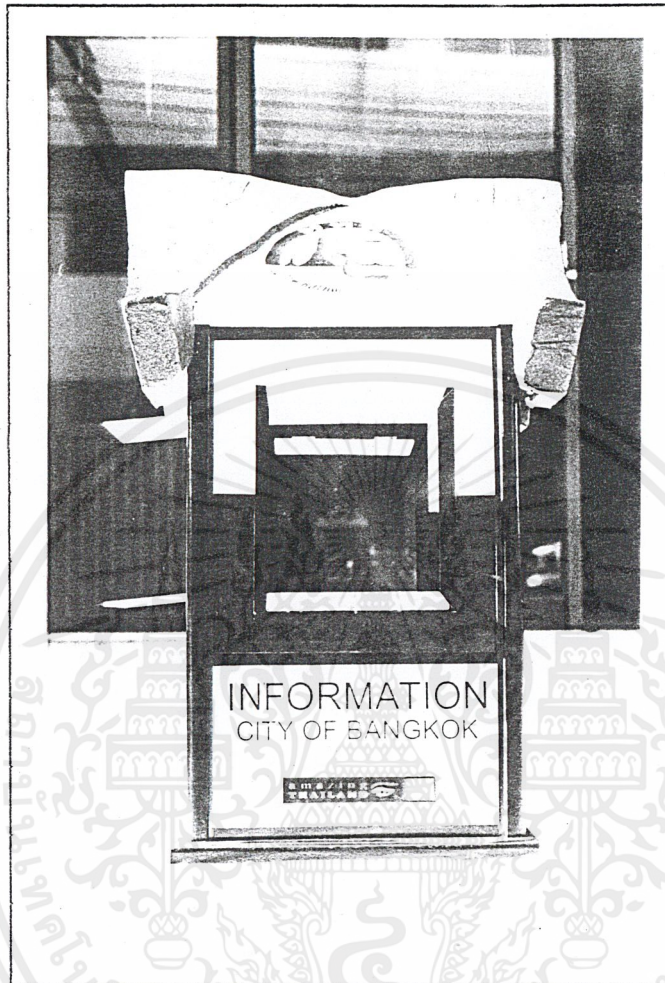
แสดงแบบนำเสนอ

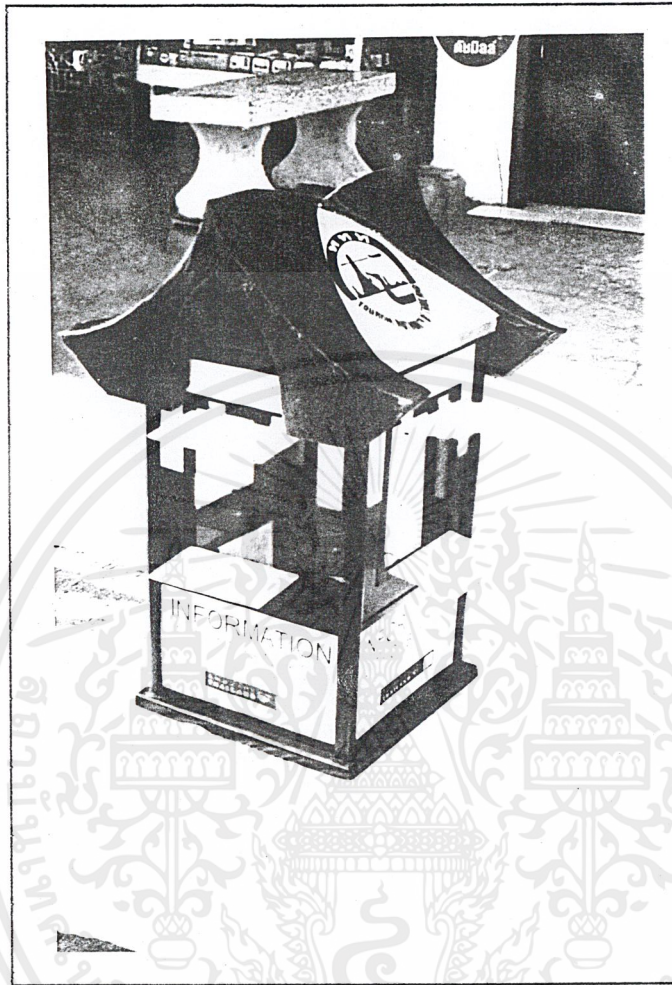
ภาพที่ 56
แสดงแบบหุ่นจำลอง

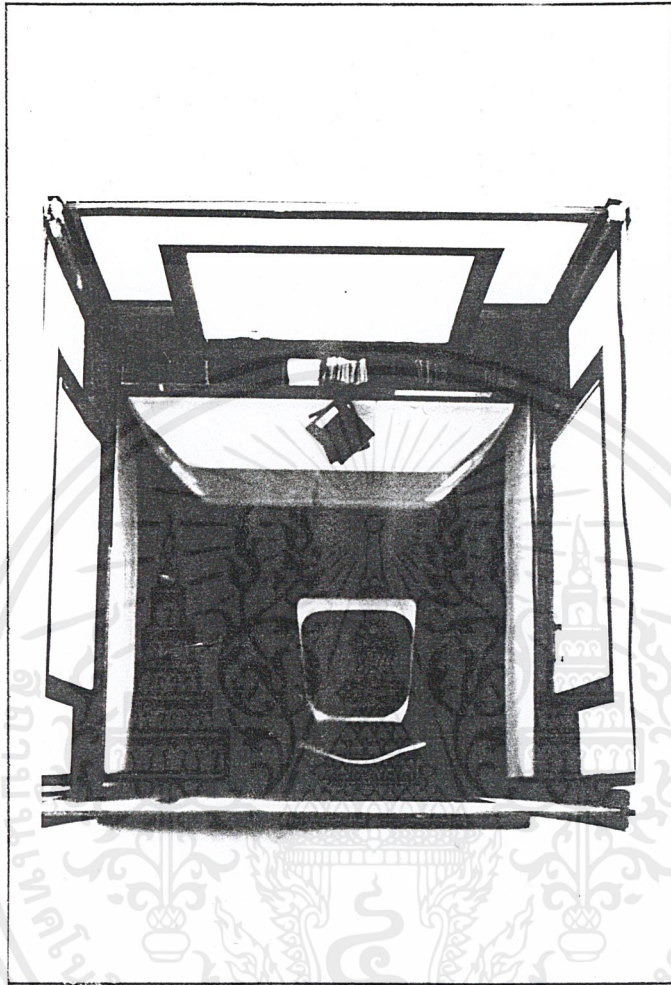
ภาพที่ 57
แสดงแบบหุ่นจำลอง

ภาพที่ 58
แสดงแบบหุ่นจำลอง

ภาพที่ 59
แสดงแบบหุ่นจำลอง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการที่ได้ทำการวิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลและได้ทำการวิเคราะห์ทั้งหมดสามารถรวบรวมเป็นข้อสรุปแนวทางการออกแบบปรับปรุงซุ้มบริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดังนี้

1. การให้บริการของซุ้ม เป็นการให้บริการสอบถามเส้นทางและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร
2. การออกแบบซุ้มบริการนักท่องเที่ยวนั้นใช้โครงสร้างแบบเฟรม(Frame) และแบบผนัง (Panel) เพื่อความสะดวกในการติดตั้ง
3. เลือกใช้วัสดุในการผลิตโครงสร้างเป็น อลูมิเนียม เนื่องจากความแข็งแรง นำหนักเบา และไม่เป็นสนิม
4. เลือกใช้ประตูแบบบานเปิด และใช้มือจับแบบลูกบิด
5. หน้าต่างเป็นแบบบานเปิดขึ้น-ลง ซึ่งสามารถกันแดดได้
6. ผนังเป็นพลาสติก ABS เนื่องจากความแข็งแรงและเหนียว
7. หลังคาเป็นไฟเบอร์กลาส เนื่องจากความแข็งแรงทนทาน สามารถผลิตได้รูปแบบที่หลากหลาย
8. พื้นเป็นพื้นไฟเบอร์กลาสเนื่องจากทนต่อแรงกระแทกและทนทาน

ข้อเสนอแนะจากอาจารย์

1. อาจารย์ ศถาพร ดิบุญมี ณ ชุมแพ ให้ข้อเสนอแนะว่า
 - ควรศึกษาเรื่องพื้นที่ในการติดตั้งว่าเป็นพื้นประเภทใด
 - บานหน้าต่างควรมีหน้าที่การใช้งานให้มากกว่าเดิม
2. อาจารย์ ธเนศ ภิรมย์การ ให้ข้อเสนอแนะว่า
 - ควรขอความความอนุเคราะห์จากแหล่งข้อมูล จะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง
3. อาจารย์ นิรัช สุดสังข์ ให้ข้อเสนอแนะว่า
 - การใช้งานและการประกอบ ควรเหมาะสมกับภูมิประเทศไทย
 - ควรมีการออกแบบโครงสร้างให้สอดคล้องกับสถาปัตยกรรมไทย
 - ควรปรึกษาสถาปนิก
4. อาจารย์ จตุรงค์ เลาหะเพ็ญแสง ให้ข้อเสนอแนะว่า

- ควรมีป้ายบอกเวลาทำการและกำหนดการอื่นๆ
 - ควรใช้สัญลักษณ์ที่เป็นสากล
5. อาจารย์ ศิริพร ปีเตอร์ ให้ข้อเสนอแนะว่า
- ควรศึกษาเรื่องสภาวะอากาศที่มีผลต่อผู้บริการนักท่องเที่ยว เช่น แดด ฝน

1. กรมศิลปากร. สถาปัตยกรรมไทย . กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง , 2538
2. คำรณศิริ อุทยานานน . การจัดพิมพ์ . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ซีเอ็ดเคชั่น , 2536
3. ทวีวงศ์ ศรีบุรี . “การศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครและปริมณฑล” .
กรุงเทพฯ : สำนักงานวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2537
4. ชนะบูล แฉ่มกระจ่าง . คู่มือ-ข้อมูล การท่องเที่ยวฉบับสมบูรณ์ . กรุงเทพฯ : อ. การพิมพ์ , 2541
5. ธเนศวร์ เพชรสุวรรณ . การพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ปะการัง , 2540
6. พิภพ สุนทรสมัย . วัสดุช่าง . กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น) , 2539
7. น. ณ ปากน้ำ (นามแฝง) . แบบแผนบ้านเรือนในสยาม . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เมืองโบราณ , 2535
8. รองศาสตราจารย์ ฤทัย ใจจงรัก . เรือนไทยเดิม . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ , 2539
9. รองศาสตราจารย์ อนุวิทย์ เจริญสกุล . องค์ประกอบสถาปัตยกรรมไทย . กรุงเทพฯ :
การพิมพ์สตรีสาร , 2538

แบบขออนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ด้วยข้าพเจ้า.....นาย..ปริญญา... เล็กชลยุทธ.....

นักศึกษา ภาควิชา.....ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม..... สาขาวิชา.....ศิลปอุตสาหกรรม.....

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่.....12/283.....ตรอก/ซอย.....ศุภมิตร.....

ถนน.....วิภาวดี...รังสิต.....ตำบล.....คลองหนึ่ง.....

อำเภอ/เขต.....คลองหลวง.....จังหวัด.....ปทุมธานี.....

หมายเลขโทรศัพท์ที่บ้าน.....901-3655.....ที่ทำงาน.....

มีความประสงค์ขออนุมัติเขียนวิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี

สาขา.....ศิลปอุตสาหกรรม.....จำนวน.....8.....หน่วยกิต

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....โครงการออกแบบปรับปรุงซุ้มบริการนักท่องเที่ยว.....

.....ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.....

(ภาษาอังกฤษ).....THE ARBOUR TOURIST INFORMATION SERVICE.....

.....FOR TOURISM AUTHORITY OF THAILAND.....

ชื่อผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์.....อาจารย์...ธเนศ...ภิรมย์การ.....

ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....เลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ชื่อผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ที่ทำงาน.....เลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

แบบอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โครงการเสนอวิทยานิพนธ์

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย).....โครงการออกแบบปรับปรุงศูนย์บริการนักท่องเที่ยว.....
.....ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.....
(ภาษาอังกฤษ).....THE BOOTH TOURIST INFORMATION SERVICE.....
.....FOR TOURISM AUTHORITY OF THAILAND.....

เสนอโดย.....นาย ปริญญา เล็กชลยุทธ.....

นักศึกษาภาควิชา.....ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม.....สาขาวิชา.....ศิลปอุตสาหกรรม.....

จำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์.....8.....หน่วย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1.อาจารย์ ..รณศ..ภิรมย์การ.....
2.
3.

ประเภทวิทยานิพนธ์ที่เสนอ

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และออกแบบ
 - ก. โครงการจริง
 - ข. โครงการเสนอแนะ
 - Ⓒ. โครงการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง
2. การศึกษาค้นคว้าข้อมูลอย่างกว้างขวาง โดยละเอียดและวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การออกแบบ
 - ก. โครงการจริง
 - ข. โครงการเสนอแนะ
 - Ⓒ. โครงการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง
3. การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม

.....
.....

ข้าพเจ้าได้นำเสนอวิทยานิพนธ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแล้ว ท่านยินดีเป็นที่ปรึกษา และได้
แนบโครงการเสนอวิทยานิพนธ์ดังกล่าวมาพร้อมนี้

จึงเสนอมาเพื่อพิจารณา

ลงชื่อ.....นักศึกษา

(.....ปริญญา...เด็กชดชุทธ.....)

ลงวันที่..7..เดือน..กรกฎาคม..พ.ศ..2541..

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ลงนาม

(1).....อาจารย์...รณศ...ภิรมย์การ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงวันที่...7...เดือน...กรกฎาคม...พ.ศ...2541...

(2).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(3).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นาย ปริญญา เด็กชดายุทธ
งานวิจัยเรื่อง	ออกแบบปรับปรุงซุ้มบริการนักท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
เกิดวันที่	1 มกราคม 2519
ภูมิลำเนา	กรุงเทพมหานคร
การศึกษา	ระดับปริญญาตรี: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ภาควิชาครุศาสตร์ สถาปัตยกรรม สาขาศิลปอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง: คณะศิลปะไทย แผนกช่างเขียน วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร กรุงเทพฯ
ที่อยู่	12/283 ม.ร่วมเย็น ถ.วิภาวดีรังสิต ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี